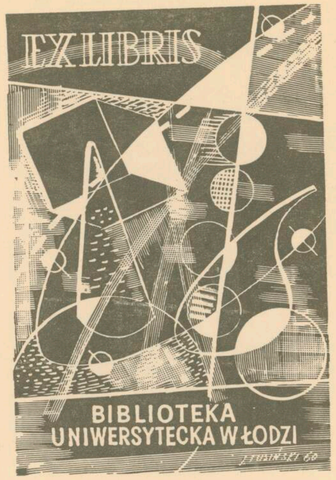

EX LIBRIS
BIBLIOTEKA
UNIWERSYTECKA W ŁODZI
J. TUSIŃSKI 60

S. Moniuszko.

Straszny Dwór

OPERA

PARTYCYA FORTEPIANOWA Z TEKSTEM

Cena R. 6 n.

Nakład i własność [illegible]
Warszawa. Gebethner i Wolff.
Kraków. G. Gebethner i Sp.

Muz. Polskie Biblioteka
N.i. 2-18

1790232

STRASZNY DWÓR

OPERA

W CZTERECH AKTACH Z KTÓRYCH PIERWSZY W DWÓCH ODSŁONACH.

Słowa Jana Chęcińskiego

MUZYKA

Stanisława Moniuszki.

PARTYCYA FORTEPIANOWA ZE ŚPIEWEM

Cena R. 6.—netto

Nakład i własność wydawców:
Warszawa Gebethner i Wolff
FILIA W ŁODZI.
Kraków G. Gebethner i Spółka.

Biblioteka Państwowego Liceum Sztuki Teatralnej i Filmowej
Biblioteka
M 125

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA W ŁODZI
M 13094

DK 355/72
7.11

Osoby:

Miecznik . . . . . *Baryton.*
Hanna, **Jadwiga** — córki jego . . . . . *Sopran.* *Sopran.*
Pan Damazy, palestrant, totumfacki Miecznika, starający się o względy Hanny. *Tenor.*
Zbigniew, **Stefan** — towarzysze pancerni. . . . . *Bas.* *Tenor.*
Cześnikowa, ich stryjenka . . . . . *Sopran.*
Maciej, były żołnierz, stary sługa Zbigniewa i Stefana . . . . . *Baryton.*
Skoluba, klucznik w domu Miecznika . . . . . *Bas.*
Marta, gospodyni w wiosce Zbigniewa i Stefana . . . . . *Sopran.*
Grześ, parobczak . . . . . *Tenor.*
Ochmistrzyni . . . . . *Sopran.*

Luzacy, wieśniacy, wieśniaczki, goście Miecznika, myśliwi, muzykanci.

Rzecz się dzieje w pierwszej połowie zeszłego stulecia.

Akt I. Odsłona I w obozie, odsłona II w wiosce Stefana oraz Zbigniewa.
„ II. Wigilja Nowego Roku
„ III. Strachy
„ IV. Kulig
— w dobrach Miecznika.

Treść:

Akt pierwszy.

Strona.
Intrada. 4
№ 1. Introdukcya. Chór „Więc gdy się rozstaniem“ 6
„ 2. Chór dziewcząt i chłopców „Ach pani Marto mówcie szczerze“ 26
„ 3. Tercet. Stefan, Maciej, Zbigniew „Cichy domku modrzewiowy“. 32
„ 4. Tercet. Cześnikowa, Stefan i Zbigniew „Witam was, witam was, Kochane dzieciska! . . . 44
„ 5. Finał. 59

Akt drugi.

„ 6. Chór kobiet „Z pod igiełek kwiaty rosną“. 97
„ 7. Dumka Jadwigi „Biegnie słuchać w lasy, knieje“. 107
„ 8. Duettino. Hanna i Damazy „Gdzież postawić to naczynie? 111
„ 9. Kwartet. Hanna, Jadwiga, Damazy i Miecznik „Już ogień płonie ku naszej stronie“ 117
„ 10. Arya Miecznika „Kto z mych dziewek serce której“. 136
„ 11. Finał. 144

Akt trzeci.

„ 12. Kwartet. Maciej, Skołuba, później Stefan i Zbigniew „Czemuśmy nie wzięli świecy?“. . . . 202
„ 13. Recitatiw i Arya z Kurantem (Stefan) „Cisza dokoła, noc jasna, czyste niebo“ 216
„ 14. Duet. Stefan i Zbigniew „Kto tu? kto? Pan Brat?“. 224
„ 15. Kwartet. Hanna, Jadwiga, Stefan i Zbigniew „A jednak... Ni boleści ni roskoszy z tkliwą duszą nie podzielać“. 232
„ 16. Finał. Kwartet. Stefan, Damazy, Maciej i Zbigniew „Pan? w zegarze? Ha! to ciekawe“. . . 241

Akt czwarty.

„ 17. Recitatiw i Arya Hanny, później Stefan i Damazy „Do grobu trwać w bezżennym stanie“ . 250
„ 18. Duet. Hanna i Stefan później Miecznik, Maciej, Zbigniew „Nie pragnij zbadać ją“. 262
„ 19. Finał. 275
Mazur. 282

STRASZNY DWÓR.

Intrada.

St. Moniuszko.

Andante.

PIANO.

ff *meno f* *mf* *dimin.* *p*

sf *p dolce*

più p *ancora più p*

tr *tr*

il canto marcato

ppp

m.g. *m.g.*

m.g.

mf

f

ff *fff*

8

fp

a tempo

ritard. *dolce* *m.d.*

m.g. *m.g.*

p *p*

(Zegar.)

pp *ppp*

AKT PIERWSZY.

№ 1. Introdukcya. Chór.

SCENA I.

PIANO.

Zbigniew.

Więc gdy się roz_sta_niem, przed słoń_ca świ_

_ta_niem, A że po_ra chło_dna, wy_

Tenory

CHÓR. Rto żyw, kto brat, bierz w dłoń peł_ną cza_szę.

Basy

Zb.

_chyl_my ją do dna. Gdy nie_ma ro_

Sto lat! sto lat niech trwa zdro_wie na_sze!

Zb.

_bo_ty, po_rzuć_my na_mio_ty, Kto

Znać tak tę rzecz pro_wa_dzi sam Bóg; Kto

Zb.

w zie_mię bo_ga_ty, niech wra_ca do cha_ty, Czyż zła_to rzecz, za_gro_da i

w zie_mię bo_ga_ty, niech wra_ca do cha_ty, Czyż zła to rzecz, za_gro_da i

B

Zb. pług! Czyż zła to rzecz, za - gro - da i pług! Nie i - na - czej bra - cia

pług! Czyż zła to rzecz, za gro - da i pług!

Zb. mi - li, Czas w za - gro - dy wra - cać próg, Gdy - śmy kil - ka

Zb. lat dzie - li - li, Tru - dy wśród mar - so - wych sług. Tam cze -

Zb. - ka - ją, wy - znać trze - ba, In - ni lu - dzie, in - ny świat,

C

Zb. Ci - chy do - mek, czar - na gle - ba, I bie - lo - nych sze - reg chat.

cre - - scen - - do

Zb. Po - wi - taj - my je ra - do - śnie, No - we ży - cie za - czniem

Zb. wieść, Bo gdy z zie - mi chleb nam ro - śnie, Toć i jej na - le - ży, na - le - ży cześć.

Więc z ry -

przyj - mą pra - cy, ci - chej pra - cy znój,

- ce - rzy go - spo - da - rze I o -

Bę - dą o - rać za - gon, za - gon, swój,

- cho - czo, jak Bóg ka - że, przyj - mą

D

ci - chej pra - cy znój, tej pra - cy znój, a

pra - cy znój przyj - mą pra - cy znój

o - cho - czo jak Bóg ka - że, bę - dą o - rać za - gon swój,

Zb. Jak Bóg ka - że, bę - dą o - rać za - go_ny swe.

jak Bóg ka - że jak Bóg ka - że bę - dą o - rać za - go_ny swe.

jak Bóg ka_że, jak Bóg ka_że bę - dą o - rać za - go_ny swe.

Jak ka_że Bóg, ka_że Bóg sam_

E

Zb. Więc gdy się roz_

cre - scen - do

Zb. _sta_niem, przed sło_ńca świ_ta_niem,

A

Kto żyw, kto brat, bierz w dło_ń peł_ną cza_szę.

Zb. że po_ra chło_dną, wy_chyl_my ją do dna,

Gdy

Sto lat! sto lat niech trwa zdrowie na_sze!

Zb. nie_ma ro - bo - ty, po_rzuc_my na - mio - ty,

Kto

Znać tak tę rzecz pro - wa_dzi sam Bóg. Kto

Zb. w zie_mię bo_ga_ty, niech wra_ca do cha_ty, Czyż zła to rzecz, za_gro_da i pług, Czyż

w zie_mię bo_ga_ty, niech wra_ca do cha_ty, Czyż zła to rzecz, za_gro_da i pług, Czyż

Zb. zła to rzecz za_gro_da i pług!

zła to rzecz za_gro_da i pług!

Allegro moderato. Stefan.

Trze_ba więc u_kłon zło_żyć zoł_nierce, z bra_tem wra_ca_my w do_

St. _mo_wy próg, Bo też do do_mu cią_gnie nas ser_ce, Cno_tli_wej pra_cy po_mo_że, po_mo_że

St. Bóg, cno_tli_wej pra_cy po_mo_że Bóg. Lecz pod nie_

St. _wie_ście już pa_no_wa_nie Głów nie pod_da_my, to tru_dna rzecz, zo sta_niem

St. o_ba w bez_żen_nym sta_nie, Nie_wia_sta w do_mu to go_rzej niż miecz,

Nie_wia_sta

St. o tak! Niech nam swo_bo_da

w do_mu to go_rzej niż miecz, Niech swo_bo_da

Nie_wia_sta w do_mu to go_rzej niż miecz. Swo_bo_da

di_mi_nu_en_do

St.

jak w woj - sku świe - ci, Niech jej nie bu - rzy pi - skli - wy - ton,

dla nich świe - ci, jej nie zbu - rzy pi - skli - wy - ton

dla nich świe - ci, jej nie zbu - rzy pi - skli - wy - ton

f

St.

Nie dla nas bra - cie kwi - le - nie dzie - ci, Swa - ry krewnia - ków i la - ment żon, kre -

fz

Nie dla nich prze - cie kwi - le - nie dzie - ci, Swa - ry krewnia - ków i la - ment żon,

fz

p

molto cresc. *f*

St.

Un poco più mosso.

- wnia - ków swa - ry i la - ment i la - ment zon.

swa - ry krew - nych i la - ment i la - ment żon.

Un poco più mosso.

dim. *p* *p*

Zbigniew.

Tę - gość wyrzekł, pa - nie bra - cie! to mi gło - wa, to mi

Zb.

rall.

plan! nie - ma nie - wiast wna - szej cha - - - - - cie.

rall.

Nie - ma nie - wiast wna - szej

rall.

ff *sf* *rall.*

cha - - - - cie, wi - wat sem - per wol - ny stan! tak wi - wat sem - per

ff *cresc.* *f*

Zbigniew.

By -

wol - - - - ny stan! wi - wat wol - ny stan!

Allegro moderato.

Zb.

- wa - sze pić zdro - wie, szczę - śli - wi mę - żo - wie, hej! hej! daj nam, daj

Allegro moderato.

p

Zb. nam tu mio_du dzban. Niech ży_ja pod_da_ni! ja nie_chcę mieć pa_ni, ja

fp *f*

Zb. słu_ga, ja pan! ja słu_ga, ja słu_ga, ja pan!

F Meno.

Nie chcę pa_ni mieć, chcę zdrów żyć

tr *f* *p* Meno.

sam, jam i słu_ga, jam i pan.

Nię chcę pa_ni mieć, chcę zdrów żyć sam, jam słu_ga, jam i

Nie chcę pa_ni mieć, chcę zdrów żyć sam, jam i słu_ga, jam i pan!

pan. Nie chcę pa_ni mieć, chcę zdrów żyć

Stefan. Do_brze dobrze panie bra_cie, prze_wy_borny ta_ki plan, nie_ma

sam, jam słu_ga, jam i pan!

St. niewiast w naszej cha_cie! Wi_wat semper wol ny stan.

ri te nu

Do_brze, do_brze! słuszność ma_cie! prze_wy_bor_ny ta_ki

ri te nu

lento *a tempo I*

St. Nie_ma nie_wiast w naszej chacie, sem_per, semper, wolny stan.

Zbigniew. Sem_per, semper, wolny stan.

lento

to plan, Nie_ma nie_wiast w naszej chacie, sem_per, semper wolny stan.

a tempo I

to *lento* *p*

BIBLIOTEKA PWSTiF w Łodzi

Zb. Bo kie_dy nie_wia_sta po

Zb. do_mu się sza_sta, mnie w smak, jej źle ja tak, a o_na wspak!.. Bo_

Zb. daj_to swo_bo_da!.. nikt za_ru nie do_da, bo mam to co chcę, bom

Zb. wol_ny ja_ko ptak.

Bodaj to swo_bo_da, mam co chcę, a swo_bo_dny ja_ko ptak.

Bodaj to swo_

Bodaj to swo_bo_da, mam co chcę, a swo_bodny ja_ko

_bo_da, mam co chcę, swo_bo_dny ja_ko ptak.

Stefan.

Dobrze do_brze panie bracie! prze_wy_

ptak.

Bodaj to swo_bo_da, mam co chcę, swo_bo_dny ja_ko ptak.

St. borny ta_ki plan, nie_ma niewiast w naszej chacie! Wi_wat semper wol_ny stan.

ri_

Do_brze do_brze! Słuszność

ri_

tento *a tempo I*

St. Nie_ma niewiast w naszej cha_cie, sem_per, semper wol_ny stan!

Zbigniew.

Sem_per, semper wol_ny stan!

te_nu_to *tento*

ma_cie, prze_wy_bor_ny ta_ki plan nie_ma niewiast w naszej cha_cie, sem_per semper wol_ny stan!

te_nu_to *lento* *a tempo 1*

Moderato.

Maciej.

Tan - dem, pa - ni - cze, czas wy - ru - szyć w dro - gę Wszystko go - to - we,

Moderato.

p

(patrząc w górę)

Stefan.

Mac. sia daj - my nakoń! Wnet i zaświ - ta, jak zmiar - ko - wać mo - gę. Tak!

Maciej.

St. wkrót - ce słoń - ce u ka - że zło - tą skroń! Że - gnaj - cież nam, naj -

Mac. - mil - si to - wa - rzy - sze, Niech od was Bóg od - da - la wszelkie złe!

Mac. Wra - ca - my tam po - wi - tać cha - ty ci - szę, Jak wo - la ich ro - dzi - ca

Mac. te - go chce. Że - gnaj - cież nam, że - gnaj - cież nam, Niech

Stefan.

Mac. od was Bóg od - da - la wszy - stko złe! Że - gnaj - cie

fp *p*

St. nam, naj - mil - si to - wa - rzy - sze! Niech od was Bóg od - da - la wszel - kie

St. złe. Wra - ca - my tam po - wi - tać cha - ty ci - sze,

St. Tak cień, tak cień na - sze - go oj - ca chce, Wra - ca - my już

„Film Polski" Biblioteka

St. cień oj - ca chce, wra - ca - - my już, cień oj - ca na_sze - go

f *dim.* *p*

Allegro animato.

St. chce. No_we ży_cie zaczniem

Maciej

Tak wo - la ich ro_dzi_ca, ich ro_dzi - ca chce.

Zbigniew.

Tak cień, tak cień na_sze_go oj_ca, oj - ca chce.

Tak wo - la ich ro_dzi_ca, ich ro_dzi - ca chce.

sf

Allegro animato.

St. wieść Toć i jej na_le_ży

Mac. No_we ży_cie zacz_niem wieść, Gdy chleb nam ro_śnie, Toć i jej na_le_ży

Zb. No_we ży_cie zacz_niem wieść, Bo gdy zzie_mi chleb nam ro_śnie, Toć i jej na_le_ży

St. cześć I jej na_le_ży od nas cześć.

Mac. cześć I jej na_le_ży od nas cześć.

Zb. cześć I jej na_le_ży od nas cześć.

I jej na_le_ży od nas cześć. Więc z ry_ce rzy go spo_da_rze.

I jej na_le_ży od nas cześć. przyj_mą ci_chej pra_cy

f

St. I o_cho_czo, jak Bóg ka_że, Bę_dziem o_rać za_gon swój, będzie_my o_rać za_gon

Mac. I o_cho_czo, jak Bóg ka_że, Bę_dziem o_rać za_gon swój, będzie_my o_rać za_gon

Zb. I o_cho_czo, jak Bóg ka_że, Bę_dziem o_rać za_gon swój, będzie_my o_rać za_gon

Bę_dzie_my o_rać za_gon

znój.

BUŁ.

St. swój. Ach bę - - - dzie - - my

Mac. swój, o - cho - czo jak Bóg ka - że bę - - - dzie - - my

Z. swój, o - cho - czo jak Bóg ka - że bę - - - dzie - - my

swój, o - cho - czo jak Bóg ka - że bę - - - dzie - - my

St. o - - - rać za - - - gon swój!

Mac. o - - - rać za - - - gon swój!

Z. o - - - rać za - - - gon swój!

o - - - rać za - - - gon swój!

f *f* *p* *p* *m.d.* *p* *mf dim.* *pp* *ppp*

p

pp *pp*

pp *ppp*

№ 2. Chór.

SCENA II.

Allegro.

PIANO.

p

p molto stacc.

A

cre - scen - do

pp scherzando

cre - scen - do

f

ff

p

mf

Soprany. (Dziewczęta i Chłopcy szczebiocąc żywo)

Alty.

Ach! Pa_ni Mar_to mów_cie szczerze, Boć i nam się wiedzieć

Bo cie_ka_wość i nas bie_rze,

go_dzi, Pa_ni_czo_wie o_wi mi_li, Je_go do_mek o_pu_

Czy pa_ni_cze na_si mło_dzi, Co w po_grzeb_nym dniu ro_dzi_ca

Marta.

B

O _ bie_tni _ ca nie pró _ żni _ ca!

_ści_li

Dzi_siaj pe_wno wró_cą _ tu?

ff

ff

Mar.

Wierz, gdy mó _ wią sta _ rzy! Ca _ ła wio _ ska o tem gwa _ rzy, Że w dzi_

f

p

Mar.

_siej _ szym wró _ cą dniu.

O_bie_tni_ca nie pró_ żni _ _ _ _ ca. Wierzcie kie_dy mó_wią

O_bie_tni_ca nie pró _ żni _ _ _ _

sf

sf

C

sta - - - rzy, Ca - ła wio - ska o tem tyl - ko gwa - rzy, Że dziś

_ca! Wierz gdy mó_wią sta_rzy,

ff

je - szcze wró - cą, Ca - ła wio - ska o tem tyl - ko gwa - rzy, Że w dzi_

Sopran I. D

_siej - szym wró - cą dniu. Zwi_nę_li_śmy się zro - bo_tą, Do_mek czy_sty gdyby

Sopran II.

_siej - szym wró - cą dniu.

Alt.

zwi_nę_li_smy się zro - bo_tą

p *di - - - mi - - - nu - - - en - - -*

zło_to, A wra - caj - cież, mło_de pa - ny, Do oj - cow - skiej

Przystro jo_ny i o_grzany;

A wra_caj_cież mło_de pa_ny

A wra_caj_cież, mło_de pa_ny, Do oj_cow_skiej swej sie_

do

f

swej sie - dzi - by; Jest tu ziar - no, ry - by, a o - wo_ców pe_łen

Jest tu ziar_no z czarnej ski_by; I o wo_ców, i o - wo_ców pe_łen

_dzi_by; Wsta_wie ry_by, w le_sie grzyby, o - wo_ców pe_łen

tr

sf *sf*

E Marta.

Wró - cą tu Mieczni_ko - wi_cze, a do wios_ki ład,

sad! Z ni - mi u_śmiech na ob_li_cze, a do wios_ki da_wny

sad!

f

Mar.

Wró cą tu Mieczni_ko_wi_cze, a do wios_ki da_wny

_ład, Z ni - mi u_śmiech na ob_li_cze, a do wios_ki da_wny

_ład,

sf

Grześ. (wpadając)

Mar. ład! Od miasteczka wi_dać tu_man, Już tu śpieszy pan o_ kuman,

ład! To pa_ni_cze pe_wno ja_dą; I lud zbie_ra się gro_

ład! To pa_ni_cze pe_wno ja_dą; I lud zbie_ra się gro_

pp

F Marta Un poco più mosso.

Przy_szy_kuj_taż chleb i sol!

Sopran. _ma _ dą, zbie_ra gro_ ma_ _ _

Alt. _ma _ dą; lud zbie_ra się lud zbie_ra

Un poco più mosso.

fp p

dą, zbie_ra gro_ ma_ _ _ dą wi_ _ _tac, pa_ _ _nów

się pa_ _ _nów wi_ _ _tać, pa_ _ _nów

na_ _ _szych pól zbie_ra gro_ ma_ _ _ _

na_ _ _szych pól lud zbie_ra się lud zbie_ra

p

_dą zbie_ra gro ma_ _ _dą wi_ _ _tać, pa_ _ _nów

się pa_ _ _nów wi_ _ _tać, pa_ _ _nów

na_ _ _szych pól! Wi_tać pa_nów na_szych pól! Wi_tać

f

pa_nów na_szych pól!

f

№ 3. Tercet.

Lento ad libit.

PIANO.

(Ob.)

(Cl.)

Andante.

Stefan. Ci_chy dom_ku wcie_niu drzew, jak cię u_czcić brak wy_

Maciej. Mo_drze_wio_ wy, wcie_niu drzew,

Zbigniew. O_to_czo_ny cie_niem drzew,

St. mo_wy Ci_chy dom_ku wie_kiem zgię_ty, o_tu_lo_ny wży_wy płot

Mac. Ci_chy o_tu_lo_ny wży_wy płot

Zb. Bi_je ser_ce, pło_nie krew, Ci_chy o_tu_lo_ny wży_wy płot

St. Wi_taj skar_bie wspom_nień świę_ty, strze_cho sta_rych cnót. Niech_że bę_dzie po_chwa_

Mac. Wi_taj skar_bie wspom_nień świę_ty, strze_cho sta_rych cnót. Niech_że bę_dzie po_chwa_

Zb. Wi_taj skar_bie wspom_nień świę_ty, strze_cho sta_rych cnót. Niech_że bę_dzie po_chwa_

St. lo_ny Wie_ki wie_ków Chrystus Pan! Co nas wiódł zod_le_głej stro_ny, Wpra_oj_

Mac. lo_ny Wie_ki wie_ków Chrystus Pan! Co nas wiódł zod_le_głej stro_ny, Wpra_oj_

Zb. lo_ny Wie_ki wie_ków Chrystus Pan! Co nas wiódł zod_le_głej stro_ny, Wpra_oj_

St. cow_skich pro_gi ścian! Wpra_oj_cow_skich pro_gi ścian!

Mac. cow_skich pro_gi ścian! Wpra_oj_cow_skich pro_gi ścian!

Zb. cow_skich pro_gi scian! Wpra_oj_cow_skich pro_gi ścian!

B.U.Ł.

St. Tu nam za - bły - sło ży - cia za - ra - nie, Ma - tka pa -

St. cie - rza u - czy - ła - nas;

Maciej. *p* Ma - tka pa -

Zbigniew. Ma - tka pa - cie - rza u - czy - ła - nas;

St. Ztąd ja do nie - bios za - bra - łeś Pa - nie! ja - ko a -

Mac. cie - rza u - czy - ła - was!

B

St. nio - ła wol - ne - go skaz!

Zbigniew. Ztąd pod cie ni - stej li - py ko - na - ry, Po - dań cie - ka - wych nas wio - dła treść;

Zb. Tam u - czył dzia - twę nasz oj - ciec sta - ry, Czem skar - bi czło - -

Maciej. C

Zb. - wiek dla sie - bie cześć. Tu gdy pa - ni - cze bie - gli zko - mna - ty, Gdzie sia - no -

Mac. żę - ci wa - bi - ła woń; Ma - ciej ich u - czył

Mac. krze - sać wpal - ca - ty, u - czył ich krze - sać wpal - ca - ty, Do męz kich

Stefan

D

Mac. za - baw za - prawiać dłoń!

Zbigniew

Ci - chy

Ci - chy

Ci - chy

St. dom - ku wie - kiem zgię - ty, O - tu - lo - ny wży - wy płot,

Mac. dom - ku wie - kiem zgię - ty, O - tu - lo - ny wży - wy płot,

Zb. dom - ku wie - kiem zgię - ty, O - tu - lo - ny wży - wy płot,

St. Wi - taj wspomnień skar - bie świę - ty, strze - cho sta - rych cnót, Niech - że

Mac. Wi - taj wspomnień skar - bie świę - ty, strze - cho sta - rych cnót, Niech - że

Zb. Wi - taj wspomnień skar - bie świę - ty, strze - cho sta - rych cnót, Niech - że

St. bę - dzie po - chwa - lo - ny Wie - ki wie - ków Chry - stus Pan! Co nas

Mac. bę - dzie po - chwa - lo - ny Wie - ki wie - ków Chry - stus Pan! Co nas

Zb. bę - dzie po - chwa - lo - ny Wie - ki - wie - ków Chry - stus Pan! Co nas

St. wiódł zod - le - głej stro - ny, W pra - oj - cow - skich pro - gi ścian! Wpra - oj -

Mac. wiódł zod - le - głej stro - ny, W pra - oj - cow - skich pro - gi ścian! Wpra - oj -

Zb. wiódł zod - le - głej stro - ny, W pra - oj - cow - skich pro - gi ścian! Wpra - oj -

St. cow - skich pro - gi ścian!

Mac. cow - skich pro - gi ścian!

Zb. cow - skich pro - gi ścian!

dimin.

Allegro molto.

St. Cóż po_wia_dasz, pa_nie bra_cie?

Allegro molto.

Maciej.

Zbigniew. Do_brze nam bę_dzie w pra_oj_cowskiej cha_cie, U_pra_wiać czarnej zie_mi

E

U_

Stefan. W na_tu_rze wiel_bić Bo_ski

Mac. pra_wiać czar_nej zie_mi łan, Wza_je_mny pra_cy trud, Wna_

Zb. łan, Wza_je_mnie dzie_lić pra cy trud,

St. cud, A o są_sia_dów do_brych dbać, Wra_do_ści, troskach u_dział

Mac. tu_rze wiel_bić Bo_ski cud, A o są_sia_dów dbać, Wra_

Zb. Wra_do ści, tro_skach

St. brać, I nie_za_le_żny za_cho_wać stan.

F

Mac. do_ści, tro_skach u_dział brać, I nie_za_le_żny za_cho_wać stan.

Zb. u_dział brać, I nie_za_le_żny za_cho_wać stan.

dimin.

Zb. Ba! i cze_goż nam tu brak? Nic nam tu, nic nie

Stefan.

G

Ma_ciej bę_dzie go_spo_dy_nią,

Zb. pój_dzie wspak! Ma_ciej bę_dzie go_spo_dy_nią, Ma_ciej bę_dzie po_wier_

Maciej. Bę_dę czem mi roz_ka_że_cie,

Stefan. Ma_ciej bę_dzie i sza fa_rzem,

Zb. ni_kiem, Ma_ciej bę_dzie i sza fa_rzem, Ma_ciej bę_dzie i klucz_

St. i pod_cza_szym! Oj to, to! w to mu

Mac. Bę - dę, bę_dę czem ze - chce_cie w to mi

Zb. ni - kiem, I pi - wni_czym i pod - cza_szym! w to mu

H

St. graj! w to mu tyl - ko graj! Sło_wem, wci_chym dwor_ku na_szym Bez ka - prysnych rzą_du zmian.

Mac. graj! w to mi tyl - ko graj!

Zb. graj! w to mu tyl - ko graj! Sło_wem,

St. Wi - wat nie - za - le - żny stan! Wi - wat

Mac. Wi - wat nie - za - le - żny stan! Wi - wat

Zb. wci_chym dwor_ku na_szym Do - ku - men_tny bę_dzie raj. Wi - wat nie - za - le - żny stan! Wi - wat

J

St. nie - za - le - żny stan! Prze_wy - bor_nie

Mac. nie - za - le - żny stan! Prze_wy - bor_nie

Zb. nie - za - le - żny stan! Prze_wy - bornie

St. mi - ły pa - nie bra - cie! Niech ży_je nam, niech ży_je nie_za_le - żny stan! hej! Nie - ma

Mac. wszel_ką słuszność ma - cie! Niech ży_je nam, niech ży_je nie_za_le - żny stan! hej! Nie - ma

Zb. mi - ły pa - nie bra - cie! Niech ży_je nam, niech ży_je nie_za_le - żny stan! hej! Nie - ma

St. nie_wiast w naszej cha - cie! A - ni je - dnej! a - ni je - dnej, a - ni je -

Mac. nie_wiast w naszej cha - cie! a - ni pół! a - ni je - dnej, a - ni je -

Zb. nie_wiast w naszej cha - cie! a - ni pół! a - ni je - dnej, a - ni je -

K

St. dnej, nie_ma niewiast — a_ni je_dnej, a_ni

Mac. dnej, nie_ma, nie — a_ni je_dnej, a_ni

Zb. dnej, — Nie_ma niewiast w naszej chacie, a_ni je_dnej, a_ni

sf p — f — f

L

St. pół! Wi_wat! wol_ny stan! (mówiąc) Co?

Mac. pół! Wi_wat! wol_ny stan! (biegnąc do okna) Na goś_ciń_cu tur_kot kół!...

Zb. pół! Wi_wat! wol_ny stan!

fp fp fp fp fp fp

Mac. Czwórka w poręcz żwawo ha_sa, Ja_kaś pę_dzi tu ko_la_sa! aj!

Zb. (mówiąc) któż to? (do Macieja) Cze_go_żeś tak sro_dze

fp fp fp fp fp fp pp

Uu poco più lento.

St. Grześ. (wpadając) O_tóż to_bie! Z Paprzyc pa_ni Cześni_ko_wa! Stefan. Co? Stryjen_ka!

Mac. Bo w ko_la_sie bia_ło_gło_ wa!

Zb. zbladł? (mówiąc) Bia_ło_głowa!

Uu poco più lento.

St. (odchodząc na lewo kwaśny) Tak, stry_jen_

Mac. Nie_ma nie_wiast, nie_ma w na_szej cha_cie!

Zb. Jak_byś zgadł! Tak, stry_jen_

pp

St. ka! Bę_dzie ład!

Mac. Bę_dzie ład! Bę_dzie ład!

Zb. ka! Bę_dzie ład!

sf ff

№4. Tercet.

Allegro.

PIANO. *mf*

Cześnikowa.

Wi - tam was, wi - tam was, Ko - cha - - ne dzie-

p

Cz. -ci - ska! Wra - ca - cie więc, wra - ca - cie do ci - che - go sie - dli - - ska, wra-

Cz. -ca - cie więc, wra - ca - cie do ci - che - go sie - dli - ska. Toż są-

Cz. -sie - dzi w każ - dej do - bie Bę - dą was wy - dzie - rać so - bie, Bę - dą ra - dzi wam bez

p *p*

Cz. gra - nic; Bo gdzie brak chłopców a dziewczą - tek dość, Ta - ki jak każ - dy

Stefan.

Cz. z was, po - żą - da - ny gość. Nie - ste - - - - ty! to się nie zda

p *fp*

Cześnikowa.

St. na nic! Na nic, na nic! Tak, tak, to

Zbigniew.

Na nic, stry - je necz - ko, dro - ga! Na nic, na nic!

f

Cz. się nie zda na nic. To też co tchu Przy - by - łam tu, co tchu przy -

Cz. -by - łam tu, by zwie - rzyć wam, by zwie - rzyć ja - kie pla - ny mam, ja - kie pla - ny

p *sf* *p*

Più lento.

Cz. mam. Na nic, je_śli już ich du_sze u_ro_czy_ła pię_kna płeć, Da_wne wię_zy stargam,

Stefan. Na nic! na nic! na_sze du_sze nie tak ła_two wpa_dną w sieć! Na mi_ło_sne serc ka_

Zbigniew. (n.s.) Na nic! na nic! na_sze du_sze nie ła_two wpa_dną w sieć! Na mi_ło_sne serc ka_

Più lento.

Cz. skru_szę I za_sta_wię no_wą sieć. Da_ _ _ _ wne wię_zy star_ _ _ gam

St. tu_sze, Nas nie ska_że pię_kna płeć! nie ska_ _ _ że nas pię_kna

Zb. tu_sze, Nas nie ska_że pię_kna płeć! nie ska_ _ _ że

scherzando

Cz. wnet, star_gam, skruszę, star_gam, skru_szę, I za_sta_wię no_wą sieć,

St. płeć! Na mi_ło_sne serc ka_

Zb. nas. Na mi_ło_sne serc ka_

scherzando *cre_ _ _ _ _*

Cz. da_wne wię_zy skruszę, A_ _ _ _ za_sta_wiono_wą sieć!

St. _tu_sze nie ska_że nas pię_kna płeć, nie ska_że pię_kna płeć!

Zb. _tu_sze nie ska_że nas, nie ska_ _ _ _ że nas, nie ska_że pię_kna płeć!

scen_ _ do *f* *sf*

Cz. Allegretto.

p

dolce

Cz. Z tej stro_ny po_wi_śla Dziew_cząt bez li_ku, A każ_da prze_my_śla O

Cz. ład_nym chłop_czy_ _ ku! Lecz z taj_nej przy_czy_ny O chłop_ców nie snadnie, Że

Cz. le_dwie na sie_dem je_den przy_pa_dnie!

Cz. Ztąd smu - cą się ma - tki Z ta je - mną na - dzie - ją,

Cz. Bo ich lu - be kwia - tki Sa - mo - tnie sta - rze - ją! Ztąd gdy się tu zja - wi

Cz. mło - dy, czy sta - ry, Są - sie - dzi ła - ska - wi O nie - go we

Cz. swa - ry. Ma - tu - nie, cio - tecz - ki, Oj - co - wie, stry - jo - wie, Wio - dą plo - te - czki, Aż mie - sza się

Cz. w gło - wie! Nim pan - nie tu któ - ry Wy - ja - wi za - pa - ły, Nim skoń - czy kon - ku - ry, Por - wąwka -

Cz. - wa - ły!

Cz. A - le o was pró - żna trwo - - ga, Was o - mi - nie Ko - lej ta; Bo stry -

Più allegro.

Cz. - jen - ka, z ła - ski Bo - ga, O bra - tan - ków szcze - rze dba! O bra - tan - ków szcze - rze dba! O bra -

Più allegro.

Cz. - tan - - - - - ków szcze - rze szcze - rze dba! O was pró - żna trwo -

Cz. - ga, Was o - mi - nie Ko - lej - ta; Bo stry - jen - - - - ka o - was szcze - rze

Cz. dba!

Stefan. *p* *n.s.*
Oj! źle zna_mi, źle na Bo_ga! gdy o_mi_nie ko_lej ta, Po_no stry_je_ne_czka dro_ga Twar_dy

Zbigniew. *p* *n.s.*
Oj! źle zna_mi, źle na Bo_ga! gdy o_mi_nie ko_lej ta, Po_no stry_je_ne_czka dro_ga Twar_dy

f

St. o_rzech dla nas ma.

Zb. o_rzech dla nas ma.

scherzando

fp *p*

Cześnikowa.
Ze Skier skar_bni_ko_wa, Có_re_czki dwie cho_wa, I dla nich je_

Cz. _dy_nie Ta_la_rów dwie skrzy_nie. Tam cha_ta szla_chec_ka du_mą nie

Cz. *p*
dra_żni, Tam je_stem od dzie_ckaWser decz_nej przy_ja_źni.

Cz. Có_recz_ka A_gat_ka, Po_tul_na o_

Cz. _wiecz_ka, Dwadzie_ścia dwa la_tka jak a_nioł dzie_wecz_ka. Ta two_ją, Ste_

Cz. _fa_nie, Pe_wno zo_sta_nie, I da_łam już sło_wo, Mieć ją brat_an_

Cz. _ko_wą! A dru_ga Bry_gid_ka, Dwu_dzie_sty i czwar_ty, Bu_zia nie brzyd_ka, No_se_czek za_

p

Cz. _dar_ty. Wtej mi_łość za_krze_wię, Dla cie_bie Zbi_gnie_wie, Da_łam jej sło_wo, Mieć ją bra_tan_

Cz. _ko_wą!

(do jednego) (do drugiego)

Cz. Bę_dziesz miał prze_śli_czną żo_ _ nę! A_nio_łecz_ka bę_dziesz mieć! Da_łam

Più allegro.

Cz. sło_wo nie_wzru_szo_ne, Tru_dno wam i_na_czej chcieć! Da_łam sło_wo nie_wzru_

Più allegro.

rall.

Cz. _szo_ne! Tru_dno wam i_na_czej, tru_dno chcieć! A_nio_

Cz. _łecz_ka bę_dziesz mieć! Bę_dziesz miał prze_śli_czną żo_nę! Tru_dno wam

Cz. i_na_ _ czej chcieć!

Recit.

Cz. Ko_cha_ny! zło_ty Zbi_gniew mój!

Zbigniew.

Z sy_nowskim a_fek_tem, stry_je_necz_ko mi_ła.

Cz. Co lecz?

Zb. Skła_da_my za tro_ski_wość kor_ne dzię_ki na_sze! Lecz.... Lecz się za_

(nieśmiało)

Zb. _nad_to twa do_broć po_spie_szy_ła, za_nad_to po_spie_szy_ła, My in_ne ma_my po_sta_no_

Cześnikowa.

Co sły szę! in ne? Cie ka wam bar dzo, czy je po

Stefan.

tak! in ne wca le!

Zb. wie nie!

chwa lę?

St. U pra wiać chce myży zny łan, Mi

Zb. U pra wiać chce my ży zny łan Wza je mnie dzie lić pra cy

St. ło wać nasz wie śnia czy lud, Wra do ści, tro skach u dział brać, I nie za

Zb. trud, o je go byt ser decz nie dbać, I nie za le żny za cho wać

Cz. Co, co? nie że nić się?

St. le żny za cho wać stan! Nie, nie! nie chce my żon!

Zb. stan! Nie

rall.

rall.

Cz. Sza leń stwa ist ny plon. To sza lo nych głów ma

St. Chcieć nas że nić to ma

Zb. chce my żon! Chcieć nas że nić to ma

Cz. rze nie, Chcieć zmar no wać ser ca kwiat! Ich za mia ry wnet od

St. rze nie, Nie pój dzie my za niem w ślad, Ja się ni gdy nie o

Zb. rze nie, Nie pój dzie my za niem w ślad, Ja się ni gdy nie o

n.s.

Cz. mie nię, Ka ždy żo nę poj mie rad, Ka ždy

St. że nię, Ka wa le rem, ka wa le rem bę

Zb. że nię, Ka wa le rem, ka wa le rem

scherzando

Cz. poj_mie, ka _ _ _ _ żdy rad! Ich za_mia_ry wnet od _ mie_nię, Ka_ żdy żo_ nę poj_ mie

St. _ _ dzie brat _____ bę_ dzie brat!

Zb. bę _ _ _ _ dzie brat!

Cz. rad! Ka _ żdy żo_ nę poj_mie rad! _____

St. Ka _ wa_le_rem bę_dzie brat; ka _ wa_le _ _ rem brat! ka_wa _

Zb. Ka _ wa_le_rem bę_dzie brat, ka_wa _ le_rem bę_dzie brat! tak

cre _ _ _ *scen _ _ _ _ do*

Cz. ___ poj_mie ka _ żdy rad!

St. _le_rem bę_dzie, bę _ dzie brat!

Zb. ka_wa_le_rem bę _ dzie brat!

Recit.

Zbigniew. Naj_pierw się wios_ką zaj_mie_my szcze_rze, By w ła_sce Bo_żej kwi_tła szczę_

Recit.

fp

Zb. _śli_wa; Po_tem się dłu_gi ze_wsząd od_ bie_rze, Gdzie oj_ciec zło_żył nie_co gro_

Zb. _si_wa. I nie_po_trze_bna bę_dzie pa_ le_stra, Boć tu do_ko_ła ucz_ci_wi

Andante.

a tempo

Zb. lu_dzie, Po_tem za_je dziem po mro_żnej gru_dzie, Do Ka_li_no_wa w sam dzień Syl_

Andante.

Cześnikowa. (z przerażeniem przerywajac) Zbigniew.

Zb. _we_stra. Do Ka_li_no_wa! Co? do pa_na miecz_ni_ka?... Sa_mi? Ko_

f

(spokojnie) Cześnikowa. Stefan.

Zb. _nie_cznie! tam naj_wię_kszy dług. Ja nie po_zwo_lę! Zkąd_że za_kaz wy_

Lento.

Cześnikowa. Stefan. Zbigniew. Cześnikowa.

St. -ni-ka? Tam-te-go dwo-ru nie-bez-pie-czny próg! Jak-to? Jak-to? Ślij-cie ko-go

Zbigniew.

Cz. chce-cie, A od zle-go Bóg u-cho-wa! Lecz, stry-jen-ko, roz waż

Zb. prze-cie, roz-waż tyl-ko stry-je-ne-czko, Wszak-ci Miecz-nik z Ka-li-no-wa, Przy-ja-cie lem oj-ca

Stefan.

Zb. był; Więc po-sy-łać nie wy-pa-da. Ro-dzic z nim jak z bra-tem żył! Mu-sim je-chać!

Cześnikowa.

Bia-da! Bo-że mój ko-cha-ny! Ja-ką ich o-ca-lić ra-dą! Ach, je-że-li tam po-ja dą Na nic na nic mo-je

Zbigniew. Cześnikowa.

Cz. pla-ny! Stry-je-ne-czko, wi-mię Bo-ga! Co ma zna-czyć two-ja trwo-ga? Co ma zna-czyć? Co ma zna-czyć? Bia-da!

№5. Finale.

Allegro agitato. Grześ. (wbiegając)

CZESNIKOWA. Bia - - - da! Już ze-bra-ła się gro-

Allegro agitato.

PIANO.

Cześnikowa. (do siebie) (biegnąc do drzwi)

Gr. ma-da! A-ha! je-szcze spo-sób mam!

Cz. Pójdź - - cie! pójdź - - cie tu! Choć mi bra-knie tchu,

Cz. Wpiersiach bra-knie tchu, Po-wiem co za-gra-ża

cresc.

Cz. wam! Wa_si pa_ni _ cze,

Marta. Co za _ gra_ża nam? Co za_gra_ża nam?

Stefan. Co za _ gra_ża nam? Co za_gra_ża nam?

Grześ. Co za _ gra_ża nam? Co za_gra_ża nam?

CHÓR.

Soprany. Co za _ gra _ ża nam? Co za_gra_ża nam?

Alty. Co za _ gra _ ża nam? Co za_gra_ża nam?

Tenory. Co za _ gra _ ża nam? Co za_gra_ża nam?

Basy. Co za _ gra _ ża nam? Co za_gra_ża nam?

ff *p*

Cz. Któ _ rym jak własnym sy_nom ży_czę, Sko _ ro na _ dej_dzie zi_mo_wa

Cz. do _ _ ba, Jak _ by dla u _ po _ ru, Po _ ja _ dą.... prze _

Cz. _ pa _ _ _ dną prze _ pa _ _ _ _ _

Marta. Jak _ to być mo_że? prze _ pa _ _ dną, prze _

Stefan. (śmiejąc się) Lecz stry_je _

Grześ. Jak _ to być mo _ _ że? prze _ pa _ _ dną prze _

Zbigniew. Lecz stry_je _

Maciej. O wiel _ ki Bo _ _ _

CHÓR.

Soprany. Jak _ to prze _ pa _ _ dną, jak _ to prze _

Alty. Jak _ to być _ mo _ _ _ że, O wiel _ ki Bo _ _ _

Tenory. Co, co? prze _ pa _ _ dną prze _ pa _ _ dną, jak _ to prze _

Basy. O wiel _ ki Bo _ _ że! O wiel _ ki Bo _ _ _

ff

Cz. _dną jak po_ja_ _ dą tak prze_pa_ _ _

Mar. _pa_ _ dną mo_żeż to być.

St. _necz_ _ ko, u_li_tuj się.

Gr. _pa_ _ dną mo_żeż to być.

Zb. _necz_ _ ko, u_li_tuj się.

Mac. _że! jak_to być mo_ _ że?

_pa_ _ dną, mo_żeż to być!

_że! jak_to być mo_ _ że.

_pa_ _ dną, mo_żeż to być!

_że! jak_to być mo_ _ że.

8

pp

Cz. _dną! W strasznym dwo_ _ rze!...

pp

Mar. W strasznym dwo_ _ rze!

St. Stry_je_necz_ko ach dla

pp

Gr. W strasznym dwo_ _ rze!

Zb. Ach stry_je_necz_ko! ach dla

pp

Mac. W strasznym dwo_ _ rze!

pp

W strasznym dwo_ _ rze!

pp

W strasznym dwo_ _ rze!

pp

W strasznym dwo_ _ rze!

pp

W strasznym dwo_ _ rze!

Cz.

Mar. Zgi_ną, zgi_ną! w strasznym dwo_rze!

St. Bo_ga! Stryje_neczko zli_tuj się!

Gr. Zgi_ną, zgi_ną w strasznym dwo_

Zb. Bo_ga! Stryje_neczko zli_tuj się!

Mac.

pp

Zgi_ną! zgi_ną! W strasznym dwo_rze!

pp

Zgi_ną! zgi_ną! W strasznym dwo_rze!

pp

Zig_ną! zgi_ną! w strasznym dwo_

pp

Zig_ną! zgi_ną! w strasznym dwo_

(do wieśniaków)

Cz. Tak, tak! chcą rzucić was!

Mar. Już chcą po_rzu_cić nas!

(do wieśniaków)

St. Na_pró_żno trwoży was!

Gr. _rze! Tak, chcą po_rzu_cić was!

(do wieśniaków)

Zb. Na_pró_żno trwoży was!

(do wieśniaków)

Mac. My nie rzu_ci_my was!

i chcą po_rzu_cić nas!

i chcą po_rzu_cić nas!

_rze! i chcą po_rzu_cić nas!

_rze! i chcą po_rzu_cić nas!

pp *ff*

Più lento. Cześnikowa.

Wśród szu_mu la_ _sów od wsi zda_le_ _ka, Gdzie co noc je_czy puszczy_ków

Più lento.

Cz. chór, Kę_dy szem_rzą_cy po_tok prze_cie_ka, Sto_i na wzgó_rzu po_nu_ry

Cz. dwór! Na je_go pa_na co zył przed

CHÓR. Soprany. Sto_i na wzgó_rzu

Alty. Sto_i na wzgó_rzu

Tenory. po_nu_ry dwór!

Basy. po_nu_ry dwór!

Cz. la_ _ty, Bóg rzucił znie_ba przekleństwo swe! Zły duch za mieszkał kom_

przekleństwo swe!

przekleństwo swe!

Cz. _na_ _ty, I od_tąd dwór ten stra_sznym się zwie!

zły duch!

zły duch!

zły duch!

zły duch!

I od_tąd dwór ten

Ped.

stra_ _sznym się zwie! i od_tąd dwór ten stra_ _sznym, tak_

I od_tąd dwór ten stra_ _sznym, i od_tąd

I od_tąd dwór ten stra_ _sznym się zwie, i od_tąd dwór ten

stra_ _sznym się zwie! Stra_szny dwór!

stra_sznym dwór się zwie! Stra_szny dwór!

stra_ _sznym się zwie! Stra_szny dwór!

stra_ _sznym się zwie! Stra_szny

di_mi_nu_en_do

Un poco più mosso.

Cześnikowa.

Co noc w nim ję - ki dusz, ję - ki dusz po - ku -

Grześ.

Co noc tam

Maciej.

Co noc w nim ję - ki dusz co noc tam

dwór! Co noc w nim ję - ki dusz, co noc tam

Co noc tam

Un poco più mosso.

Ped. *

Cz. - tni - - cze Trwożnych tam przejmują słuch; I to tam, tam jechać

Marta

Trwożnych tam ra - żą słuch, I to tam

Gr. ję - ki dusz Trwożnych tam ra - żą słuch, I to tam

Mac. ję - ki dusz Trwożnych tam ra - żą słuch, I to tam

I to tam

Trwożnych tam ra - żą słuch, I to tam

ję - ki dusz Trwożnych tam ra - żą słuch, I to tam

ję - ki dusz Trwożnych tam ra - żą słuch, I to tam

Cz. chcą wa_si pa_ni - - cze, wa_si pa_ni - - cze, Tam ich nieszczęścia wiedzie

Mar. ach! i to pa_ni - cze, tam je_chać chcą.

St. Ach ja_kie baśnie ja_kie cie_ka_we!

Gr. ach! i to pa_ni - cze, tam je_chać chcą.

Zb. Ach ja_kie ba - - śnie, ja_kie cie_ka - - - we.

Mac. ach! i to pa_ni - cze, tam je_chać chcą.

ach! i to pa_ni - cze, tam je_chać chcą

ach! i to pa_ni - cze, tam je_chać chcą

ach! i to pa_ni - cze, tam je_chać chcą

Cz. duch! tam,

Mar. Tam ich nie_szczę_ścia wie_dzie duch

St. Ach to o - ba - wy pion - ne,

Cz. — ich wie_dzie tam ich wie_dzie

Mar. tam ich wie_dzie, tam

St. bia - - - - - - - che tyl_ko ra - - -

Zb. Ach to o_ba_wy płonne, bia - - che tyl_ko trwo - - - żny

Cz. tam, tak, ach, tak, Tam ich nieszczęścia wiedzie

Mar. wie_dzie ich nie_szczę_ścia duch, Tam ich nieszczęścia wiedzie

St. - - żą tyl_ko trwo_żny słuch, Ach tyl_ko ra_żą trwożny

Gr. zły duch tam wie_dzie, Tam ich nieszczęścia wiedzie

Zb. ra - - żą słuch, trwo_żny słuch, Ach tyl_ko ra_żą trwożny

Mac. zły ich tam wie_dzie duch, Tam ich nieszczęścia wiedzie

tam ich nie_szczę_ścia wie - - - dzie

tam ich nie_szczę_ścia wie - - - dzie

tam ich nie_szczę_ścia wie - - - dzie

tam ich nie_szczę_ścia wie - - - dzie

Cz. duch! Bia_da im!

Mar. duch! Bia_da nam!

St. słuch. Bia_da nam!

Gr. duch! Bia_da nam!

Zb. słuch. Bia_da nam!

Mac. duch! W strasznym do_mu zgi_niem tam, Bia_da nam! W strasznym dworze zgi_niem

duch! W strasznym dworze zgi_ną. Bia - - - da nam! W strasznym dworze zgi_ną

duch! Bia - - - da! Bia - - - da nam! Bia - - - da!

duch! W strasznym dworze zgi_ną. Bia - - - da nam! W strasznym dworze zgi_ną

tam W strasznym dworze zgi_ną tam!

dolce

Cz. Bia - - da im! o - ni zgi - ną tam! tak! bia - da

Mar. Bia - - da im! o - ni zgi - ną tam, tak! bia - da

St. Bia - - da nam! zgi - nie - my tam, Bia - - - da bia-da

Gr. Bia - - da nam! o - ni zgi - ną tam, tak! bia - da

Zb. Bia - - da nam! zgi - nie - my tam, tak! bia - da

Mac. tam. Bia - - da nam! zgi - nie - my tam, tak! bia - da

Bia - - - - da nam! tak! ach bia-da

Bia - - - - da nam! tak! ach bia-da

Bia - - - - da nam! tak! ach bia-da

W strasznym dworze zgi-ną tam! tak! ach bia-da

di - mi - nu - en - do

Cz. im!

Mar. nam!

St. nam! cha,cha,cha,cha,cha,cha,cha,cha! cha,cha,cha,cha,cha,cha,cha,

Gr. nam!

Zb. nam! ach biada nam zginiemy tam! cha,cha,cha,cha,cha,cha,cha,cha!

Mac. nam!

nam!

nam!

nam!

nam!

nam!

p

Allegro.

St. cha! Ko - cha - ni! w tro-skli-wości przesa-dzonej mierze,

Allegro.

St. Stry_jen_kę dro_gą strach da_remny bie_rze, Czyż tam je_

St. dzie_my by pokrzywdzić ko_go, By wy_drzeć co nam nie na_le_ży? Nie, nie,

St. *a tempo* czy_ste serce w nas; Ta_cy się tyl_ko o_ba_wiać mo_gą, Któ_rych su_mie_nie zczer_

St. _nia_ło od skaz! A_leż tu_taj czcza o_ba_wa, Po na_le_żny je_dziem

St. dług; Gdzie tak ja_sna wo_ła spra_wa, Tam jej los, tam jej los, pro_wa_dzi

Cz. Choć tak cięż_ka spra_wa, sło_wo da_ łam, Choć

Mar. Mo_że czcza o_ba_wa, po na_le_żny ja_dą dług. To

St. sam Bóg sam! Jej los pro_wa_dzi tam;

Gr. Mo_że czcza o_ba_wa, po na_le_żny ja_dą dług. To

Zb. Płon_na tu o_ba_wa, po na_le_żny je_dziem dług. To

Mac. Wpraw_dzie ja_sna spra_wa! Po na_le_żny ja_dą dług. To

Mo_że czcza o_ba_wa, Po na_le_żny ja_dą dług! To

Mo_że czcza o_ba_wa, Po na_le_żny ja_dą dług! To

Mo_że czcza o_ba_wa, Po na_le_żny ja_dą dług! To

Mo_że czcza o_ba_wa, Po na_le_żny ja_dą dług! To

Cz. ciąż_ka spra_wa da_łam sło_ _wo spła_cę dług, tak, tak, mój spła_cę

Mar. czcza o_ba_wa prze_cie tam ja_dą po na_le_żny, tam ja_dą po na_

St. Bóg sam! Gdziekol_ _wiek ja_sna spra_wa, ja_ sna spra_wa

Gr. czcza o_ba_wa, bo gdziekol_wiek ja_sna spra_wa, bo gdziekol_wiek ja_sna spra_wa

Zb. czcza o_ba_wa, bo gdziekol_wiek ja_sna spra_wa, bo gdziekol_wiek ja_sna spra_wa

Mac. ja_sna spra_wa, je_dnak chwy_ta mię o_ba_wa, je_dnak chwy_ta mię o_ba_wa,

czcza o_ba_ _wa, toż ja_ _dą po na_le_żny, ja_ _dą po na_

czcza o_ba_ _wa, toż tam ja_dą po na_le_żny, tam ja_dą po na_

czcza o_ba_ _wa, toż tam ja_dą po na_le_żny, tam ja_dą po na_

Cz. dług! tak, tak mój spła_cę dług!

Mar. _le_żny prze_cie ja_dą dług!

St. los jej sam pro_wadzi Bóg!

Gr. tam jej los prowa_dzi Bóg!

Zb. tam jej los pro_wa_dzi Bóg!

Mac. W ten dja_bel _ ski wstą_pić próg!

_le_żny prze_ _cie ja_dą dług! A gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa, Tam jej los pro_wa_dzi

_le_żny prze_ _cie ja_dą dług! A gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa, Tam jej los pro_wa_dzi

_le_żny prze_ _cie ja_dą dług! A gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa, Tam jej los pro_wa_dzi

sf *ff*

scherzando

Cz. Pier_wej od nich szyb_ka, żwawa, Mu_szę prze_być stra_szny próg!

Mar. *pp* Mo_że pró_żna tu o_ba_wa! Po na_le_żny ja_dą dług!

St. *pp* Ej! da_re_mna tu o_ba_wa, Po na_le_żny je_dziem dług!

Gr. *pp* Mo_że pró_żna tu o_ba_wa, Po na_le_żny ja_dą dług!

Zb. *pp* Ej! da_re_mna tu o_ba_wa, Po na_le_żny je_dziem dług!

Mac. *pp* Je_dnak chwy_ta mię o_ba_wa Wten dja_bel_ski wstą_pić próg!

f

Bóg! Bo gdzie_

Bóg! Bo gdzie_

Bóg! Bo gdzie_

Bóg! Bo gdzie_

p *ff*

p *scherz.*

Cz. Pier_wej od nich szyb_ka, żwa_wa, Mu_szę

Mar. *pp* Mo_że pró_żna tu o_ba_wa, Po na_

St. *pp* Ej, da_re_mna to o_ba_wa, Po na_

Gr. *pp* Mo_że pró_żna tu o_ba_wa, Po na_

Zb. *pp* Ej, da_re_mna to o_ba_wa, Po na_

Mac. *pp* Je_dnak chwy_ta mię o_ba_wa Wten dja_

_kol_wiek ja_sna spra_wa, Tam jej los pro_wa_dzi Bóg!

_kol_wiek ja_sna spra_wa, Tam jej los pro_wa_dzi Bóg!

_kol_wiek ja_sna spra_wa, Tam jej los pro_wa_dzi Bóg!

_kol_wiek ja_sna spra_wa, Tam jej los pro_wa_dzi Bóg!

p

Cz. prze_być stra_szny próg! O

Mar. _le_żny ja_dą dług! bo

St. _le_żny je_dziem dług! a

Gr. _le_żny ja_dą dług! bo

Zb. _le_zny je_dziem dług! a

Mac. _bel_ski wstą_pić próg! o

p cresc.

Da_re_mna tu o_ba_wa, bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa

Da_re_mna tu o_ba_wa, bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa

Da_re_mna tu o_ba_wa, bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa

Da_re_mna tu o_ba_wa, bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa

p molto cre_scen_do

Cz. f tak! tak, Mu_szę prze_być stra_szny próg, ten stra szny

Mar. f tam los, jej los, jej los pro_wa_dzi Bóg! wszak po swój

St. f tam nasz los, nasz los pro_wa_dzi Bóg! wszak po nasz

Gr. f tam los jej, jej los pro_wa_dzi Bóg! wszak po swój

Zb. f tam los nasz, nasz los pro_wa_dzi Bóg! wszak po nasz

Mac. f bia_da! gdy po na_le_żny tam chcą je_chać dług! gdy po swój

f tam los, jej los, jej los pro_wa_dzi Bóg!

f tam los, jej los, jej los pro_wa_dzi Bóg!

f tam los, jej los, jej los pro_wa_dzi Bóg!

f tam los, jej los, jej los pro_wa_dzi Bóg!

ff sf

Cz. próg! Prze-bę-dę tam, ów stra-szny próg, prze-bę-dę

Mar. dług! Po-ja-dą tam, wszak po swój dług, po-ja-dą

St. dług! Je-dzie-my tam, wszak po swój dług, je-dzie-my

Gr. dług! Po-ja-dą tam, wszak po swój dług, po-ja-dą

Zb. dług! Je-dzie-my tam, wszak po swój dług, je-dzie-my

Mac. dług Po-ja-dą tam, gdy po swój dług po-ja-dą

wszak po swój dług po-ja-dą tam, wszak po swój dług

wszak po swój dług po-ja-dą tam, wszak po swój dług

wszak po swój dług po-ja-dą tam, wszak po swój dług

wszak po swój dług po ja dą tam, wszak po swój dług

Cz. *ff* tam, spła-cę dług! bo da - - - łam sło - wo

Mar. *ff* tam, pra-wy dług! to pra - - - wy dług, to

St. *ff* tam, pra-wy dług! to pra - - - wy dług, to

Gr. *ff* tam, pra-wy dług! to pra - - - wy dług, to

Zb. *ff* tam, pra-wy dług! to pra - - - wy dług, to

Mac. *ff* tam, w prawdzie dług to pra - - - wy dług, to

ff po-ja-dą tam, toć to na-le-żny dług! o

ff po-ja-dą tam, toć to na-le-żny dług!

ff po-ja-dą tam, toć to na-le-żny dług!

ff po-ja-dą tam, toć to na-le-żny dług!

Cz. spła_cę dług! tak, tak mój spła_cę dług!

Mar. czy_sty dług! to pra _ wy, pra_wy dług!

St. czy_sty dług! to pra _ wy, pra_wy dług!

Gr. czy_sty dług! to pra _ wy, pra_wy dług!

Zb. czy_sty dług! to pra _ wy, pra_wy dług!

Mac. czy_sty dług! to pra _ wy, pra_wy dług!

f

tak, toć to na _ le_żny dług! po pra_wy

Tak, toć to na _ le_żny dług! po pra_wy

Tak, toć to na _ le_żny dług! po pra_wy

Tak, toć to na _ le_żny dług! po pra_wy

Cz. po_ja_dę tam!

Mar. po_ja_dą tam!

St. je_dzie_my tam!

Gr. po_ja_dą tam!

Zb. je_dzie_my tam!

Mac. po_ja_dą tam! A je_dnak chwy_ta mię o _

dług po_ja_dą tam!

dług po_ja_dą tam!

dług po_ja_dą tam!

dług po_ja_dą tam!

fff *fpp*

St. (do Macieja) Ta _ cy się tyl_ko lę_kać mo_gą, Któ_rych

Zb. (do Macieja) Ta _ cy tyl _ ko bać się

Mac. _ba_wa W ten dja _ bel_ski wstą pić próg!

di _ _ *mi* _ _ *nu* _ _ *en* _ _

St. su - mie - nie zczer - nia - ło, zczer - nia - ło od skaz!

Zb. mo - - - gą, Któ - rych su - mie - nie zczer - nia - - ło od

p Tak, ta - cy tyl - ko bać się mo - gą

p Tak, ta - cy tyl - ko bać się

p Tak, bo ta - cy

p Ta - cy tyl - ko bać się mo - - -

do p

Zb. skaz! Nie lę - - kaj się! nie lę - - kaj się!

Bo gdzie-

f mo - gą, Któ - rych su - mie - nie zczer - nia - - - ło od skaz! Bo gdzie-

f tyl - - - ko bać się mo - - - gą! Bo gdzie-

f - gą. Bo gdzie-

f

Cz. pp Pier - wej od nich szyb - ka,

Mar. pp Ej da re - mna to o -

St. pp Ej da re - mna to o -

Gr. pp Ej da re - mna to o -

Zb. pp Ej da re - mna to o -

Mac. pp Ej da re - mna to o -

fp - kol - wiek ja - sna spra - wa, los jej Bóg pro - wa - dzi sam!

- kol - wiek ja - sna spra - wa, los jej Bóg pro - wa - dzi sam!

- kol - wiek ja - sna spra - wa, los jej Bóg pro - wa - dzi sam!

- kol - wiek ja - sna spra - wa, los jej Bóg pro - wa - dzi sam!

p scherz.

Cz. żwa_wa, Mu - szę prze_być stra_szny próg:

Mar. _ba_wa, Po na - le_żny ja_dą dług!

St. _ba_wa, Po na - le_żny je_dziem dług!

Gr. _ba_wa, Po na - le_żny ja_dą dług!

Zb. _ba_wa, Po na - le_żny je_dziem dług!

Mac. _ba_wa, Po na - le_żny ja_dą dług!

_ba_wa, Po na - le_żny ja_dą dług!

f

Bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa, Tam jej

Bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa, Tam jej

Bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa, Tam jej

Bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa, Tam jej

f

pp

Cz. Szyb_ka, żwa_wa, szyb_ka żwa_wa, Mu_szę prze_być stra_szny

Mar. Ej da_re_mna to o_ba_wa, Po na_le_żny ja_dą

St. Ej da_re_mna to o_ba_wa, Po na_le_żny je_dziem

Gr. Ej da_re_mna to o_ba_wa, Po na_le_żny ja_dą

Zb. Ej da_re_mna to o_ba_wa, Po na_le_żny je_dziem

Mac. Ej da_re_mna to o_ba_wa, Po na_le_żny ja_dą

Ej da_re_mna to o_ba_wa, Po na_le_żny ja_dą

los pro_wa_dzi Bóg!

los pro_wa_dzi Bóg!

los pro_wa_dzi Bóg!

fp

los pro_wa_dzi Bóg!

p scherz.

Cz. próg! Pier_wej od nich

Mar. dług! Mo_że pró_żna

St. dług! Los jej Bóg pro_wą_dzi sam!

Gr. dług! Mo_że pró_żna

Zb. dług! Bo gdzie_kol_wiek

Mac. dług!

Bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa, los jej Bóg pro_wa_dzi sam!

Bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa, los jej Bóg pro_wa_dzi sam!

Bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa, los jej Bóg pro_wa_dzi sam!

Bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa, los jej Bóg pro_wa_dzi sam!

Cz. szyb_ka żwa_wa, pier_wej od nich mu_szę przy_być tam!

Mar. to o_ba_wa, mo_że pró_żna to o_ba_wa, Bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa,

St.

Gr. to o_ba_wa, mo_że pró_żna to o_ba_wa, Bo gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa,

Zb. świę_ta spra_wa, tam jej lo_sy Bóg pro_wa_dzi sam!

Mac. Oj! bia_da! bia_da

tak! tam jej los pro_wa_dzi sam

Bóg! Gdzie_kol_wiek ja_sna spra_wa,

Bóg jej los, jej

A gdzie kol_wiek ja_sna spra_wa,

cre_scen_

Cz. przy - bę - dę tam, przy - bę - dę

Mar. Tam jej lo - sy Bóg pro - wa - dzi sam! jej los wie - dzie sam, jej los wie - dzie

St. On sam! on sam! jej los wie - dzie

Gr. Tam jej lo - sy Bóg pro - wa - dzi sam! jej los wie - dzie sam! jej los wie - dzie

Zb. Bóg wie - dzie sam! Bóg wie - dzie, Bóg wie - dzie

Mac. nam! Je - dzie - my więc tam, je - dzie - my więc

sam! jej los wie - dzie sam! jej los wie - dzie

Tam jej lo - sy Bóg pro - wa - dzi sam! jej los wie - dzie sam! jej los wie - dzie

los pro - wa - dzi sam! jej los wie - dzie sam! jej los wie - dzie

Tam jej lo - sy Bóg pro - wa - dzi sam! jej los wie - dzie sam! jej los wie - dzie

- dą

Cz. tam! tak, mu szę prze - być stra - szny próg! prze - być

Mar. sam! jej lo - sy Bóg pro - wa - dzi sam! lo - sy

St. sam! tak, jej lo - sy

Gr. sam! jej lo - sy Bóg pro - wa - dzi sam! sam

Zb. sam! pro - wa - dzi sam! jej lo - sy Bóg pro - wa - dzi sam!

Mac. tam jej lo - sy Bóg pro - wa - dzi sam! sam

sam! jej lo - sy Bóg pro - wa - dzi sam! Gdzie - kol - wiek

sam! jej lo - sy Bóg pro - wa - dzi sam! Gdzie - kol - wiek

sam! jej lo - sy Bóg pro - wa - dzi sam! Gdzie - kol - wiek

sam! pro - wa - dzi sam! jej lo - sy Bóg pro - wa - dzi sam! Gdzie - kol - wiek

Cz. ten stra_szny próg! Mu_szę ztąd je_chać tam, chcę je_chac

Mar. Bóg, wie_dzie jej lo_sy Bóg, wie_dzie sam! Niech ja_dą

St. Bóg wie_dzie jej lo_sy, Bóg wie_dzie sam! je_dzie_my

Gr. lo_sy jej pro_wa_dzi Bóg! sam! Niech ja_dą

Zb. je_dzie_my tam,

Mac. lo_sy jej pro_wa_dzi Pan Bóg sam! oj! bia_da

ja_sna spra_wa, Tam jej lo_sy Bóg pro_wa_dzi sam! Niech ja_dą

ja_sna spra_wa, Tam jej lo_sy Bóg pro_wa_dzi sam! Niech ja_dą

ja_sna spra_wa, Tam jej lo_sy Bóg pro_wa_dzi sam! Niech ja_dą

Cz. tam! U_prze_dzę ich po_ja_dę po_ja_

Mar. tam! niech ja_dą tam, niech ja_dą tam!

St. tam! je_dzie_my tam, je_dzie_my tam!

Gr. tam! niech ja_dą tam, niech ja_dą tam!

Zb. je_dzie_my tam, je_dzie_my tam!

Mac. nam! oj! bia_da, bia_da, bia_da nam!

tam! niech ja_dą tam, niech ja_dą z Bo_giem tam!

tam! niech ja_dą tam, niech ja_dą z Bo_giem tam!

tam! niech ja_dą tam, niech ja_dą z Bo_giem tam!

tam! niech ja_dą tam, niech ja_dą z Bo_giem tam!

Cz.

dę tam!

Mar.

St.

Gr.

Zb.

Mac.

8

f

AKT DRUGI.

№ 6. Chór kobiet.

Allegretto.

PIANO.

pp fp f

pp fp cre - scen - do

fp fp pp

tr f

dimin. pp

CHÓR.

Z pod i - gie - łek kwia - ty ro - - sną, Mknie za ście - giem ścieg, Za - łuj, za - łuj

kwia - ty ro - - sną, Mknie za ście - giem ścieg,

ho_ża wio _ sno, Że cię tu _ li śnieg! Za_nim nie _ bu się u_ko _ rzy

Ża_łuj wio _ sno, Że cię tu _ li śnieg! Za_nim nie _ bu się u_ko _ rzy

p

Twój ko_bie _ rzec z róż, My pod sto _ py Ma _ _ tki Bo_żej, Nasz zło_ży _ my

Twój ko_bie _ rzec z róż, My pod sto _ py Ma_tki Bo _ żej, Nasz zło_ży _ my,

już! Za _ _ _ _ nim wio_sen _ ne przyj_dą da _ ry,

już! Za_nim wio _ sna

pp

Mnóstwo mło _ dych par, Na bła_wa _ tach tej o _ fia _ ry Serc za_mie _ nią

Mnóstwo mło _ dych par, Na bła_wa _ tach tej o _ fia _ ry Serc za_mie _ nią,

dar; za _ mie _ _ nią, serc za _ mie _ _ nią, dar;

dar; za _ mie _ _ nią, serc za _ mie _ _ nią, dar;

legatissimo

Nim wio_sen _ ne przyj_dą da _ ry, Mnóstwo mło _ dych par, Na bła_wa _ tach tej o_fia _ ry

Nim wiosenne przyj_dą da _ _ ry, Mnóstwo mło _ dych par, Na bła_wa _ tach tej o_fia _ ry

tr

f

Serc za_mie _ nią dar.

Serc za_mie _ nią dar.

Jadwiga.

Wiesz co? wiesz co? nim go_ści zwa_bi

p

p

J. zmrok, Mam myśl... mam myśl, wszak ju_tro No_wy Rok. Wta_kie_go wi_lję świę_ta Ba_

J. da_ją dziew czę_ta, Ja_kie_go ptasz_ka spę_ta Ser_de czna ich sieć?

Już czas! już

Już czas! już

czas! za chwi_lę pa_dnie zmrok, Niech nasz, niech nasz znu_żo_ny spocznie wzrok; Pa_

czas! za chwi_lę pa_dnie zmrok, Niech nasz, niech nasz znu_żo_ny spocznie wzrok; Pa_

mię_tać też na_le_ży, Że dziś na wie_cze_rzy, Go_ści be_

mię_tać też na_le_ży, Że dziś tu go_ści be_

dzie_my mieć. My_śli wych dość mło_dzie_ży Bę_dzie my tu dziś

dzie_my mieć. My_śli wych dość mło_dzie_ży Bę_dzie my tu dziś

Staruszka.

Cięż_ko wam przy i_gle, cięż_ko wam przy i_gle, Toć

mieć.

mieć.

Sta. je_szcze ka_wał dnia, A_le ko_mu wgło_wie fi_gle, O ro_bo_tę a_ni_

Sta. dba!

Z pod i gie_łek Kwiaty ro_sną, Mknie za ście_giem ścieg, Żałuj, żałuj, ho_ża wio_sno,

Kwiaty ro_sną, Mknie za ście_giem ścieg, Żałuj wio_sno,

Że cię tu _ li śnieg! Za_nim nie _ bu się u_ko _ rzy_ Twój ko_bie_ rzec zróż,

Że cię tu _ li śnieg! Za_nim nie _ bu się u_ko _ rzy Twój ko_bie_ rzec zróż,

p

My pod sto _ py Ma _ _ tki Bo_żej, Nasz zło_ży _ my już! Za _ _ _

My pod sto _ py Ma_tki Bo _ żej, Nasz zło_ży _ my już!

pp

_ _ _ _ nim wio_sen _ ne przyjdą da _ ry, Mnóstwo mło _ dych par, Na bła_wa _ tach

przyjdą da _ ry, Mnóstwo mło _ dych par, Na bła_wa _ tach

tej o fia _ ry Serc za_mie_nią dar; Za mie _ _ nią, serc za _ mie _ nią dar.

tej o fia _ ry Serc za_mie _ nią dar; Za mie _ _ nią, serc za _ mie _ nią dar.

p

Ej dość! Ej dość! wnet go_ści zwa_bi mrok, Wszak

Ej dość! Ej dość! wnet go_ści zwa_bi mrok,

ju_tro No_wy Rok! Wszak ju_tro No_wy Rok. Już dość, już dość, Wszak ju_tro No_wy

Wszak ju_tro No_wy Rok! No_wy Rok. Już dość, już dość, Wszak ju_tro No_wy

Rok. W ta _ kie_go wi_lję świę _ ta Ba _ da _ ją dziew_czę _ ta, Ja _ kie_go ptaszka spę _ ta ich

Rok. W ta _ kie_go wi_lję świę _ ta Ba _ da _ ją dziew_czę _ ta, Kto wpa_dnie w ich

cre _ _ _ scen _ _ _ do

Staruszka.

Cięż _ _ ko wamprzy i_gle! cięż _ ko wamprzy i _ _ _ gle, Toć

sieć.

sieć.

f *p*

Sta. je - szcze ka - wał dnia; A - le ko - mu wgło_wie fi - gle, O ro - bo - tę a - ni -

Sta. dba!

Nim wio_sen - ne przyj_dą da - ry, Mnóstwo mło dych par, Na bła_wa - tach tej o_fia_ry

Nim wio_sen - ne przyj_dą da - ry, Mnóstwo mło dych par, Na bła_wa - tach tej o_fia - ry

Hanna. Ej

Più mosso. dość!

Serc za_mie - nią dar. ah!

Serc za_mie - nią dar.

Più mosso.

H. Nim wszy - scy po - bie - żą Za_sta_wiać sto - - ty

H. dla oj_cow_skich go - ści, Chwil - kę po - swięć - my je_szcze przed wie - cze - - -

H. rzą Na je - dną z naszych naj_wa - żniej - - szych trosk; U - chyl - my wróż - bą za -

H. sło - nę przy_szło - ści, Naj - wa - żniej_szej z na - szych trosk!

sło - nę przy - szło_ści Naj - - wa - żniej_szej z_na - szych trosk! Żwa_wo, żwa_wo,

sło - nę przy - szło_ści Naj - - wa - żniej_szej z na - szych trosk! Żwa_wo,

H. (wybiega)

Wnet przy - nio - sę wam tu wosk.

daj - cie, daj - cie nam tu wosk. Żwa - wo! żwa - wo! Daj - cie,

żwa - wo, daj - cie, daj - cie nam tu wosk. Żwa - wo! żwa - wo! Daj - cie,

daj - cie nam tu wosk, U - - chyl - - my tu ta - je -

daj - cie nam tu wosk, U - - chyl - - my tu ta - je -

mni - cę na - szych trosk!

mni - cę na - szych trosk!

8

pp

№ 7. Dumka.

Andantino.

PIANO. p fp pp

Jadwiga.

Bie - gnie słu - chać w la - sy knie - je

p f p

J. Dzie - wczę gdy - by - kwiat, z któ - rej stro - ny wiatr po - wie - je, Z tej przy - bę - dzie swat;

p sf

Più mosso.

J. Z któ - rej stro - ny drzew ko - ro - ny, Skło - nią li - stki swe,

J. z tej - ze swa - tem na - rze - czo - ny, Wkrót - ce zja - wi się Z tej ze swa - tem

J. wraz, wkrót - ce zja - wi się! na - rze - czo - ny, na - rze - czo - ny

J. wkrót - ce zja - wi się, wkrót - ce zja - wi się!

J.

J. Sto - i dziew - czę nad stru mie - niem Wie - rzy w wróż - by cud,

J. Dro - bną nóż - ką z ser - ca drże - niem Mą - ci kry - ształ wód;

Più mosso.

J. Czy - ją po stać w męt - nej fa - li Uj - rzy w chwi - li

J. tej, Ten z pe - wno - ścią w rok naj - da - lej, Bę - dzie mę - żem

J. jej! Ten z pe - wno - ścią w rok, Bę - dzie mę - żem jej!

J. Ten z pe - wno - ścią w rok naj - da - lej, Bę - dzie mę - żem jej! bę - dzie mę - żem jej!

Allegro.

Jadwiga.

Cze - muż we_mnie tak - że trwo_ga Przed wróż_ba - mi tkwi? Wiem że przyszłość wrę - ku

J. Bo - ga Je_dnak ser - ce drży; Mo_że grzech, mo_że grzech, kto pra_wo ro - ści.

J. Czy_tać z kart, czy_tać z kart, ta - jem_nych kart?

Più lento.

J. Leczznie_win_nej cie_ka - wo - ści Bóg prze_ba_czy żart. Takznie_win_nej cie_ka - wo - ści

Allegro.

J. Bóg prze_ba_czy żart.

№ 8. Duettino.

Tempo di Menuetto.

wnosząc za Hanną salaterkę wody

DAMAZY. Gdzież po_sta_wić to na -

Tempo di Menuetto.

PIANO.

Hanna. (wesoło)

D. czy_nie? Tu - taj, tu taj przy ko - mi - nie, Wosk to - pnie_je, śpiesz pan

Damazy. Hanna. Damazy.

H. śpiesz! Czy i pa - ni tak_że wróż_by chcesz? Ja naj_pier_wsza! A - le

D. na co tru_dzić rącz_ki pró_żną pra_cą, Gdy bez wróż_by prawda szcze - ra, Że masz we mnie

D. ka_wa_le - ra, Wszak w tym do - mu od pół ro_ku Wzdy_cham, pła - czę noc i

D. dzień; Od świ - tu aż - - do zmro - - ku pło - nę, wzdy - cham

sff *p* *fp*

Hanna. (z niechęcią)

Ja - ko cień!

D. wciąż przy to - bie!... Na - co wróż - by? słów - ko je - dno, A u - pa - dnę do twych

p *cresc.*

Più mosso.

H. Gdy - bym rzekła słówko je - dno, Panicz był - by u mych

D. stóp! Rzek - nij słówko tyl - ko je - - dno A u - pa - dnę do twych stóp!

fp

H. stóp; Lecz na - pró - żno du - szę bie - dną sta - -

D. Po - ciesz mo - ją du - szę bie - dną, A za ty - dzień bę - dzie ślub!

f marcato *pp* *f*

H. - - - - wia w szranki ciężkich prób. Na pró - żno sta - wi

D. Za ty - dzień bę - dzie ach! za ty - dzień

ff

H. w cięż - kich szran - ki prób.

D. bę - dzie, bę - dzie ślub!

sf *sf* *dimin.* *tr*

Hanna.

Nim u - wień - czę twe na - dzie - je, Niech pan zé - chce tu po - zo - stać. Je - śli

p

H. z wo - sku się u - le - je Pań - ska dłu - ga, czar - na po - stać: Wte - dy mi - łość twą o -

H. ce_nię, Z cięż_kim lo_sem zgo_dzę się. Je_śli ka_że przezna_cze_nie, Weźmiesz

H. po_sag mój i mnie! Z cięż_kim lo_sem zgodzę się, o tak!

Damazy.

Ja_kąż wła_dzą, ja_kąż_by to

fp

H. We_źmiesz po_sag mój i mnie!

D. sztu_ką Speł_nić to, co pra_gnie mo_je ser_ce!

fp

D. Aj! po_sta_ci dłu_ga, czarna, Po_każ_że się wsa_la_ter_ce! Niechaj o_braz mo_jej

ff

Hanna.

Gdy ó_bra_zu pańskiej twa_rzy, Na_śla_dow_cą bę_dzie wosk,

D. twa_rzy, Niech się ca_ły zmienię w wosk, Niech się w ty_glu raz u_sma_ży

f *marc.*

H. To_bie szczęście los na_da_rzy; Ja_

D. Za_koń_cze_nie mo_ich trosk!

pp *f*

H. roz_po_cznę ży_cie trosk! A ja roz_po_cznę smu_tne ży_cie

D. Niechże się raz u_sma_ży Za_koń_cze_nie mo_ich

brillante *ff*

H. trosk! to_bie szczę_ście los na_da_rzy, A mnie bie_dnej ży_cie

D. trosk! Ah! niech się w ty_glu raz u_sma_ży, Za_koń_cze_nie wszystkich mo_ich

ff *ff*

H. trosk!

D. trosk!

ff

Recitativo.

Miecznik. (wchodząc)

Śli_cznie! jak wi_dzę, dziew_czę_ta mo_je, Pom_nąc, że ju_tro jest No_wy

M. Rok, Pra_gną się we_drzećwlo_sów po_dwo_je, Prze_ni_knąć wróż_bą przy_szło_ści

Jadwiga. (pieszcząc Ojca) **Miecznik.** (spostrzegając)

M. zmrok; Lecz zwyczaj ka_że o pół_no_cy... Cie_ka_wośćwszystkou_przedzić chce! A, Pan Da_

Damazy **Miecznik.** (ze śmiechem)

M. ma_zy! Ja do po_mo_cy! Więc i ja tak_że przy_pa_trzę się!

№ 9. Kwartet.

Andantino.

PIANO. *p*

pp

Hanna.

Już o_gień pło_nie Ku na_szej stro_nie

Jadwiga.

Już o_gień pło_nie Ku na_szej stro_nie

H. Pa_da_ją skry! Wpier_si ko_le_ją,

J. Pa_da_ją skry! Wpier_si ko_le_ją,

Sopr. I. *p* Pa_da_ją skry!

Sopr. II. *p* Pa_da_ją skry!

H. Stra - chem, na - dzie - ją Ser - du - szko drży!

J. Stra - chem, na - dzie - ją Ser - du - szko drży!

Ser - du - szko

Ser - du - szko

drży!

W ty - glu się pie - ni,

drży!

Hanna. Za - cie - ka - wie -

Jadwiga. Za - cie - ka -

W ty - - glu się pie - ni.

H. - ni Wstrzymują głos: Dzie - wczę wnet zo - ba - czy,

J. - wie - - ni Wstrzymu - ją głos:

Za - cie - ka wie - -

Dzie - wczę

Dzie - wczę wnet zo - ba - czy,

wstrzy - mu - ją głos: wstrzy - mu - ją

- ni

Za - cie - ka wie - - ni!

wnet tu zo - ba - czy Dzie - wczę wnet tu zo -

Zo - ba - czy co też jej prze - zna - czy Ka - pry - śny

głos: Zo - ba - czy co też jej prze - zna - czy Ka - pry - śny

Zo - ba - czy co też jej prze - zna - czy

- ba - czy, zo - ba - czy co też jej prze - zna - czy

H. los!

J. los!

Co jej prze_

los, ka_pry_śny los,

Ka_pry śny, ka_pry_śny los, ka pry_śny los,

Ka_pry_śny los, ka pry_śny los,

pp pp pp f p

_zna_czy, co jej prze_zna_czy, co jej prze_

ka_pry_śny los, ka_pry_śny los,

ka_pry_śny los

ka_pry_śny los

_zna_czy, prze_zna_czy los!

ka_pry_śny los, prze_zna_czy ka_pry_śny los!

prze_zna_czy los!

prze_zna_czy los!

ff f

Moderato assai.

Jadwiga.

Patrz, wszak to

Moderato assai.

pp

szyszak, to przyłbi_ca, Tylko piór nad nie_mi brak;

Damazy. (zaglądając)

Coś czar_ne_go, dobry znak!

Oj nie tak,

Oj nie

ppp p

Jadwiga.

Tu_taj tar_cza, tu zbro_

to zły znak! pa_nu się wy_da_je tak, to nie frak!

tak, to zły znak! pa_nu się wy_da_je tak,

ppp

Biblioteka

Un poco più animato. (przyspieszając

J. _i _ ca... Tu ko _ py_tem koń u _ de _ rza, koń_

Tu_taj tar _ cza, tu zbro _ i _ ca... Tu ko _ py_tem koń u _

Tu_taj tar _ cza, tu zbro _ i _ ca... Tu ko_

Un poco più animato.

nieznacznie aż do allegra.)

J. __ przy dę_bie koń!

_de_rza, koń u _ de _ rza, koń przy dę _ bie, To wy _ ra_źnie, koń przy dę_bie, bo to

_py_tem koń u _ de _ rza, koń przy dę _ bie, To wy_ra_źnie,

J. dąb, a to koń! a to koń! Tu ko _ py_tem, tu ko _ py_tem koń u _ de_rza!

bo to dąb, bo to dąb, Tu ko _ py_tem, tu ko _ py_tem koń u _ de_rza!

cre - scen - do

Allegro. (klaszcze w dłonie.)

J. Pój _ dzie pan_na za ry _ ce _ rza, pój _ dzie za pię _ kne _ go! Wnet swa_to _ wie

Pój _ dzie pan_na za ry _ ce _ rza, pój _ dzie za pię _ kne _ go! Wnet swa_to _ wie

Pój _ dzie pan_na za ry _ ce _ rza, pój _ dzie za pię _ kne _ go! Wnet swa_to _ wie

Allegro.

ff

ją ob_le _ gą, Jak po_wo_jów klomb! Wnet swa_to_wie ją ob _ le _ gą,

ją ob_le _ gą, Jak po_wo _ jów klomb! Wnet swa_to _ wie ją ob_le _ gą,

ją ob_le _ gą, Jak po_wo _ jów klomb! Wnet swa_to _ wie ją ob_le _ gą,

Hanna. Più mosso.

Tu_taj koń, a tu dąb!

J. jak po_wo_jów klomb! Tu_taj koń, a tu dąb!

jak po_wo_jów klomb! Tu taj koń, a tu dąb!

jak po_wo _ jów klomb! Tu taj koń, a tu dąb!

Damazy.

Zamiastmnie to ja_kiś dąb! Zamiastmnie to ja_kiś

Miecznik.

Zamiast cie _ _ bie

Più mosso.

tr

H. Tu_taj koń, a tu dąb! tu przy dę - bie koń, tu_taj koń, tu dąb! cha,cha, cha,

J. Tu_taj koń, a tu dąb! tu przy dę - bie koń, tu_taj kon, tu dąb! wy -

Tu_taj koń, a tu dąb! tu przy dę - bie koń, tu_taj dąb! naj - wy - raź - niej

Tu_taj koń, a tu dąb! tu przy dę - bie koń, tu_taj dąb! naj - wy - raź - niej

D. dąb! naj_wy_raź - niej, naj_wy_raź_niej... Zamiast mnie to ja_kiś

M. zamiast cie - bie, zamiast cie - bie dąb, naj_wy_raź_niej, naj - - wy -

p

H. cha, cha, cha, cha, cha, ja - kiś dąb, wy - raź - nie dąb! wy -

J. - raź - - nie, tak, wy - raź - nie koń i dąb! wy -

naj - wy - raź - niej, naj - wy - raź - niej wi - dać ja - kiś dąb! wy -

naj - wy - raź - niej, naj - wy - raź - niej wi - dać ja - kiś dąb! wy -

D. dąb! zamiast mnie to ja_kiś dąb! zamiast mnie to ja_kiś dąb, wy - raź - nie dąb! wy -

M. - raź - - niej za - - miast cie - bie ja - kiś dąb! wy -

f

H. - raź - nie koń i dąb, wy - raź - nie koń i dąb, koń

J. - raź - nie koń i dąb, wy - raź - nie koń i dąb, koń

- raź - nie koń i dąb! wy - raź - nie koń i dąb, koń

- raź - nie koń i dąb! wy - raź - nie koń i dąb, koń

D. - raź - nie ja - kiś dąb, wy - raź - nie koń i dąb, koń

M. - raź - nie ja - kiś dąb, wy - raź - nie koń i dąb, koń

ff

H. i dąb!

J. i dąb!

i dąb!

i dąb!

D. i dąb!

M. i dąb!

Moderato.

Miecznik. (biorąc Damazego na stronę)

Słyszysz wróżby tej wy - ra - zy: „Za ry - ce - rza“ to mi zięć! Płacz ser - deń - -

Moderato.

M. -ko! płacz Da - ma - - zy, Pójdziesz z kwitkiem mi - mo chęć, pójdziesz z kwit - kiem mi - mo

Tempo I. Andantino.

Hanna. Już o - gień pło - nie, Ku na - szej stro - nie

Jadwiga. Już o - gień pło - nie, Ku na - szej stro - nie

M. chęć!

Tempo I. Andantino.

H. Pa - da - ją skry! Wpier - si ko - le - ją,

J. Pa - da - ją skry! Wpier - si ko - le - ją,

Pa - da - ją skry!

Pa - da - ją skry!

H. Stra - chem na - dzie - ją Ser - du - - szko drży!

J. Stra - chem na - dzie - ją Ser - du - - szko drży!

Ser - du - - szko

drży!

Wty - glu się

pie - ni,

Wty - glu się

H. Za-cie-ka-wie-ni Wstrzymu-ją głos: Dzie-wczę

J. Za-cie-ka-wie-ni Wstrzymu-ją głos:

pie-ni,

fp pp fp pp dolce

Ped. *

H. wnet tu zo-ba-czy, Dzie-wczę wnet tu zo-ba-czy,

J. Wstrzy-mu-ją głos,

p p

Za-cie-ka-wie-ni, Za-cie-ka-wie-

p

Dzie wczę wnet tu zo-ba-czy, Dzie wczę

H. zo-ba-czy co też jej przeznaczy Ka-

J. wstrzy-mu-ją głos, zo-ba-czy co też jej przeznaczy Ka-

-ni zo-ba-czy co też jej przeznaczy

wnet tu zo-ba-czy, zo-ba-czy co też jej przeznaczy

H. -pry-śny los!

J. -pry-śny los! los! ka-pry-śny

pp

Ka-pry-śny, ka-pry-śny los! ka-pry-śny

pp

Ka-pry-śny los! ka-pry-śny

mf pp f

H. Co jej przeznaczy, co jej przeznaczy

J. los, ka-pry-śny los, ka-pry-śny

los, ka-pry-śny los,

p

H. -czy, co przeznaczy, przeznaczy los!

J. los, ka-pry-śny los, przeznaczy ka-pry-śny los!

przeznaczy los!

ff f

Moderato assai.

H. Patrz - cie, patrz - cie, wszak to

pp

H. cha_tka, tu sto - do_ły! I znów pan_cerz ta_ki sam,

Pan_cerz, pan_cerz, ta_ki sam,

Pan_cerz, pan_cerz, ta_ki

ppp

H. Tu ba_ra_ny, tu dwa wo_ły...

Damazy.

Czy mnie czasem nie_ma

ta_ki sam, a to szczegól_niej_szy traf, ta_ki sam!

sam, ta_ki sam!

ppp

H. I zbro_i - ca i plu - ży - ca,

D. tam?

I zbro-

H. La_two wróż - bę wy - snué

I zbro_i_ca i plu - ży - ca,

_i_ca i plu - ży - ca,

H. ztąd. Tu_taj cha - tka,

La_two wróż - bę wy - snuć ztąd: Tu_taj

Allegro.

H. tu sto_do_ły, Ła_two wy_snuć ztąd: Że pój_dzie pan_na

cha_tka, tu sto_do_ły, Toć ła two wy_snuć ztąd: Że pój_dzie pan_na

molto *cre* *scen* *do* *tr* *ff*

H. za szlach_ci_ca, Za go_spo_dar_ne_go, Wnet swa_to_wie tu nad_bie_gą

za szlach_ci_ca, Za go_spo_dar_ne_go, Wnet swa_to_wie tu nad_bie_gą

H. Jak po_to_ku prąd, jak po_to_ku, jak po_to_ku

Jak po_to_ku prąd! Wnet swa_to_wie tu nad_bie_gą, jak po_to_ku

Più mosso.

H. prąd! cha_tka tu, pan_cerz tam, cha_tka tu, pan_cerz

J. cha_tka tu, pan_cerz tam, cha_tka tu, pan_cerz

prąd! cha_tka tu, pan_cerz tam, cha_tka tu, pan_cerz

D. A Da_ma_zy pójdzie w kąt! a Da_ma_zy pój_dzie w kąt

M. A Da_ma_zy! a Da_ma_

f

H. tam, cha_tka tu, pan_cerz tam! Ła_twa wróżba ztąd! Ach! ach!

J. tam, cha_tka tu, pan_cerz tam! Ła_twa wróżba ztąd, Że pan Da_

tam, cha_tka tu, pan_cerz tam! Ła_twa wróż_ba: pan Da_ma_zy, pan Da_ma_zy,

D. a Da_ma_zy! a Da_ma_zy... bo to ła_twa wróżba ztąd, że Da_ma zy pójdzie

M. _zy pój_dzie, pój_dzie w kąt, pójdzie, pój_dzie w kąt! a pan Da_

p

H. ach! ten pój_dzie w kąt! To ła_twa wróż_ba

J. _ma _ _ zy pój_dzie, pój_dzie w kąt! To ła_twa wróż_ba

pan Do_ma _ zy pój_dzie, pój_dzie w kąt! To ła_twa wróż_ba

D. w kąt! bo to ła_twa wróż_ba ztąd, że pój_dzie w kąt! To ła_twa wróżba

M. _ma _ _ zy pój_dzie, pój_dzie w kąt! To ła_twa wróż_ba

f *ff*

H. ztąd: Da_ma_zy pój_dzie w kąt! pój _ _ dzie w kąt!

J. ztąd, Da_ma_zy pój_dzie w kąt! pój _ _ dzie w kąt!

ztąd, Da_ma_zy pój_dzie w kąt! pój _ _ dzie w kąt!

D. ztąd, Da_ma_zy pój _ dzie w kąt! pój _ _ dzie w kąt!

M. ztąd, Da_ma_zy pój_dzie w kąt! pój _ _ dzie w kąt!

Miecznik. Moderato.

Ba_wić się jak chce_my,

p

M. mo_żem, Wróżb speł_nie_nie rza_dki traf; Na_sze lo _ sy w rę_ku Bo _ _

rall.

M. _żem, W mi_ło_sier_dziu je_go praw, w mi_ło_sier_dziu je_go praw!

(do Damazego) quasi Recit.

M. Lecz je_że_liś u_snuł w gło_wie, Ze mą Han_kę zło_wisz

M. w sieć, Po_wiem waś_ci w krót_kiem sło_wie, Ja_kich zię_ciów _ pra_gnę

№ 10. Arja Miecznika.

MIECZNIK. Allegro moderato.

mieć. Kto z mych dziewek ser - ce któ - rej

PIANO. Allegro moderato.

M. W cnych a - fek - tów wplą - cze nić; By u - wień - czyć swe kon - ku - ry,

M. Mu - si dziel - nym czło - kiem być. Pię - kną du - szę i po - sta - wę

M. Nie - chaj wszyscy doj - rzą w nim, Śmia - le o - ko, ser - ce pra - we, Mu - si, mu - si spla - tać wje - den

M. rym. Mu - si spla - tać wje - den rym. Mu - si cnót po - siąść

M. wie - le, Ko - - - chać Bo - ga, ko - chać brat - ni lud, Znać zy - wo - ta świę - te

M. ce - le U - mieć zno - sić pra - cy trud. *ad libit.* Do trzy - my - wać sło - wa

M. wier - nie, Strzedz pło - cho - - - ści, strzedz się zdrad; Czy przez

M. kwia - ty, czy przez cier - nie, czy przez cier - nie, Pro - stą dro - gą bie - żyć

M. w świat, Pro - stą dro - gą bie - żyć w świat.

dimin.

M. Niech mu bę_dzie chęć nie_zna_na Sa_mo_lub_stwu hoł_dy

nieść, Niech w nim słu_dzy wiel_bią pa_na, Niech po_sia_da bra_tnią

M. cześć! Kto nie przyjdzie ser_cem ta_ki, Kto po_czu_wa się do

M. skaz, W do_mu tym na ko_per_cza_ki Na_da_re_mnie stra_ci dro_gi czas! na_da_

M. _re_ _mnie stra_ci czas. Kto z mych dziewek ser_ce któ_rej

cre_ scen_

M. Wenyeh a fek_tów wplącze nić; Mu_si dziel_nym czło_kiem być. Mu_si cnót po_sia_dać

do

M. wie_le, Znać ży_wo_ta świę_ty cel: Strzedz pło_cho_ści, strzedz się zdrad,

M. Pro_stą drogą bieżyć w świat. Niech mu będzie chęć nie_zna_na Sa_mo_lubstwu hoł_dy

rall.

M. nieść, Niech w nim słu_dzy wiel_bią pa_na, Niech po_sia_da, niech po_sia_da bra_tnią

M. cześć!

Allegro.

p

f

Recit.

Miecznik

To nie_spo_dzian_ka! Pa_ni Cze_śni ko_wa! Choć raz do ro_ku o_ży_czli_wych pa_

sf

Cześnikowa.

M. _mię_ta. Wi_taj Mieczni_ku, jak się ma_cie dziew_

fp

Damazy. (z ukłonem całuje w rękę)

Cześnikowa.

Cz. _czę_ta? Wszystkich O_patrz_ność w dob_rem zdro_wiu chowa. Ha! pan Da_ _ _ma_zy.

fp

(ogląda się)

Cz. A_le o_ni?.. gdzież o_ni?.. Czy przyje_cha_li, czy o_ba_dwa już

f

Cz. są? Chcia_łam u_przedzić, nie ża_ło_wa_łam ko_ni, Jak_że się wam po_do_

Mieczn. Cześnikowa. Hanna. Jadwiga.

Cz. _ba_li? Lecz kto? Nie wie_cie kto? Stol_ni_ko_wi_cze! Pan Ste_fan! Pan

a tempo Moderato.

pp

Miecznik. (z uniesieniem)

Allegro.

J. Zbi_gniew! Sy_no_wie przy_ja_cie_la! Jakże ich wi_dzieć, jak u_ścis_nąć ży_czę!

Allegro.

f

Cześnikowa.

Miecznik. (j. w.)

Dzi_siaj Miecz_ni_ku, do_znasz te_go we_se_la. Dzi_siaj!

(do Damazego)

M. dzisiaj! Czy słyszycie? Dziś przybę_dą wyśmie_ni_cie! Śmiałbym się gdy_byś zy_skał dwóch ry_

Damazy. Cześnikowa.

M. _wa_li! Niech ich w dro_dze pio_run spa_li! Nic z te_go: bratan_ko_wie mi_li Nie chcą po_znać co ko_

a tempo Moderato.

p

Miecznik. Hanna.

Cz. _cha_nie, Aż do gro_bu trwać po_sta_no_wi_li w bez_żen_nym sta_nie. W bez_żen_nym sta_nie! Proszę u_ni_

Damazy. Cześnikowa.

H. że_nie! Bardzo roz_są_dne po_sta_no_wienie! A po_tem wiem ci ja Mieczni_ku, Cze_go ser_ce twe wy_

Allegro.

Cz. _ma_ga: U cie_bie trzy_ma prym od_wa_ga Na ło_wach, lub w bo_jo_wym szy_ku.

Allegro.

fp *fp*

Cz. A o_ni ach! choc mo_i kre_wni, Ja_cyś nie po_męż_ku

f *fp* *pp*

Cz. rzewni, A_ni po_do_bni do swe_go pro_to_pla_sty: Za_bo_bon_ni, a trwożli_wi, ist_ne dwie nie_

Miecznik. Cześnikowa.

Cz. wia_sty! Co sły_szę? przez Bo_ga! Na sa_mą myśl, że w Ka_li_

fp *f*

Cz. _no_wie Dwór się Strasznym dwo_rem zo_wie, Śmiesz_na o_bu_dwóch przej_mo_wa_ła

Damazy. Miecznik. Hanna. (do Jadwigi)

Cz. trwo_ga! Śli_czni! śli_czni mi ry_wa_le! Tru_dno wie_rzyć! Do_sko_

f

a tempo Cześnikowa. (n. s.)

H. _na_le! Mam wy_bor_ny w gło_wie żart! Te_raz ła_twiej ich od_

a tempo

Miecznik. (do dziewcząt) *lento* *rall.*

Cz. _da_lę... Ta_kich zię_ciów nie chcę wca_le: Tchórz mąż czy_zna dya_bła wart

rall.

№ 11. Finał.

Allegro.

CHÓR MYŚLIWYCH.

Tenory.

Basy.

Allegro.

PIANO.

f

Traf szcze - gól - ny, pró - żne gnie - wy,

ff

pró - żny krzyk, Traf szcze - gól - ny! Kto do - wie - dzie czyj ten dzik? Bo

wszak_że by - ły strza - ły dwa, bo wszak_że by - ły strza - ły dwa! cha,cha, cha!

wszak_że by - ły strza - ły dwa, bo wszak_że by - ły strza - ły dwa! cha, cha, cha! cha, cha,

cha,cha,cha! To pró - żny gniew i krzyk, cha,cha, cha! cha,cha, cha! Któż do -

cha! To pró - żny gniew i krzyk, cha,cha,cha! cha,cha,cha! Któż do -

Skołuba.

Ja do - bi - łem, ja za - bi - łem dzi - ka, ja!

wie - dzie czyj ten dzik!

f

Próż - ny gniew!

f

p

Miecznik.

Pa - no_wie ci_cho,

Sk. Z bryki palnął jakiś smyk, Prawda! a - le dzik mo - ją ku - lę we łbie ma!

Próż - ny krzyk!

p

M. ci - cho,sza! Nic nie ro - zu_miem, ta - ki krzyk; U - wa - żam po_legł dzik, Lecz co

M. zna_czy sprzeczka _ ta? No i cóż?

Wszak by _ _ ły strza_ły dwa! Któż do_wie_dzie czyj_to

Wszak by_ły strza_ły dwa! Któż do_wie_dzie czyj_to

f *ff*

Damazy.

To traf! by_ły strza dwa!

Skołuba.

Psy za_gra_ły, dzik po_my_ka.

dzik? Wszak by_ły strza_ły dwa! Po nad

p *ff*

Sk. Wprost na mo_je sta_no_wi_sko, Aż zra_do_ści czło_wick

dro_gą, pę_dzi bli_zko.

p *ff*

Sk. zbladł! W tem na

pp

Siedzi so_bie za_jąc pod mie_dzą pod mie_

Sk. dro_dze sta_je bry_ka.

Tak na dro_dze sta_je bry_ka ja_kaś nie zna_jo_ma

mf

_dzą, A my_śli_wi o nim nie wie_dzą, nie wie_dzą.

Sk. Dzik szo_ru_je i dwa strza_ły, Dwa, sztur ma_ki wraz za_

nam.

p

Sk. grzmia_ły, dwa sztur_ma_ki wraz za_grzmia_ły I o_dy_niec wśnie_gu

f

I dwa sztur_ma_ki wraz za_grzmia_ły I o_dy_niec wśnie_gu

f

sztur_ma_ki wraz za_grzmia_ły I o_dy_niec wśnie_gu

p *f*

Sie_dzi so_bie la_men_tu_je, tes_ta_ment ży_cia spi_su_je bie_da czek.

Sk. padł. Psy do

padł. Dwa sztur_ma_ki wraz za_grzmia_ły I o_dy niec padł!

bie_da_czek!

Sk. dzi_ka, ja do dzi_ka, Bom_ci pe_wny me_go strza_łu.

Świad_kiem nie_zna_jo_ma

bry_ka, Że nie je_go zwie_rzę to. Lecz po_nie_waż wo_nej bry_ce, ja_dą

Tak, Lecz po_nie waż wo_nej bry_ce, ja_dą

(patrząc przez boczne okno)

mło_dzi dwaj szlach_ci_ce, Doj_dziem praw_dy, o_to są!

scen_ do

Damazy. Traf szcze_gól_ny niech po_wie_dzą czyj to dzik, Traf szcze_gól_ny

Miecznik. Traf szcze_gól_ny niech po_wie_dzą czyj to dzik, Traf szcze_gól_ny

Skołuba. Traf szcze_gól_ny niech po_wie_dzą czyj to dzik, Traf szcze_gól_ny

Traf szcze_gól_ny niech po_wie_dzą czyj to dzik, Traf szcze_gól_ny

D. niech do_wio_dą czyj tó dzik!

M. niech do_wio_dą czyj to dzik!

Sk. niech do_wio_dą czyj to dzik! Jam jest

niech do_wio_dą czyj to dzik! Bo wszak_że by_ły strza_ły dwa, Bo_wszak_że by_ły strza_ły dwa.

Sk. pewien me_go strza_łu, A pa_nowie drwią po_ma_łu, Żem spu_dło_wał do_wieść chcą, żem spu_

Sk. dło_wał do_wieść chcą!

- Ja - dą, ja_dą tu, i tak doj_dziem prawdy, Te - raz-

Damazy. O - tóż są!

Miecznik. O - tóż są!

Sk. O - tóż są!

- to, te - raz doj_dziem praw_dy o - tóż są!

rallent.

Quasi. Recit.

Miecznik. O dro_dzy go_ście! jak mi po_żą_da_ny U_ścisk potomków te_go,com go ko_chał jak bra_ta!

a tempo Moderato.

Quasi. Recit.

a tempo Moderato.

Più mosso

M. Roz_stąp - cie się mo_je_go dom_ku ścia - ny! A wy przyj mij_cie czem cha_ta bo_ga_ta!

Più mosso

M. To có - ry mo je, Tu dru_ży_na ży_czli - wa. Roz_gość - cie

M. się, ka_żdy wam tu bę_dzie rad! Na wi_dok wasz mnie sił przy-

M. -by - wa, Ze wspo mnie_niem mło - dych lat!

dimin.

Andante.

Hanna.

Wdzię_cię_cych la_tek swo_bo_dnej do_li, W je_dno gro_no po_łą_cze_ni, Za_baw nie_winnych

Jadwiga.

Wdzię_cię_cych la_tek swo_bo_dnej do_li, W je_dno gro_no po_łą_cze_ni, Za_baw nie_winnych

Cześnikowa.

Strach mię o_garnia po_mi_mo wo_li, Mło_dzież wspólnie się ru_mie_ni, Ła_two po_le_cieć

Stefan.

Wdzię_cię_cych la_tek swo_bo_dnej do_li, W je_dno gro_no po_łą_cze_ni, Za_baw wie_dliś_my

Miecznik.

Czy_ to wra_do_snej, czy wsmętnej do_li, Du_szą z oj_cem ich złą_cze_ni, W je_dnąś_my ży_cia

Zbigniew.

Wdzię_cię_cych la_tek swo_bo_dnej do_li, W je_dno gro_no po_łą_cze_ni, Za_baw nie_winnych

CHÓR KOBIET.

Damazy.

Maciej.

Skołuba.

CHÓR MYŚLIWYCH.

Andante.

H. wie_dliś_my ko_lej, Kła_dąc pso_ty swe na ob_cy karb...W niebez_pie_czeń_stwa zna_ne nie_

J. wie_dliś_my ko_lej, Kła_dąc pso_ty swe na ob_cy karb...W niebez_pie_czeń_stwa zna_ne nie_

Cz. w mi_ło_sną ko_lej, co_u_ro_kiem lśni tę_czowych farb...Lecz skarbni_ko_wej gdy sło_wo

St. kó_lej, Kła_dąc pso_ty swe na ob_cy karb...Dziś dwie dzie_wi_ce, kwia_ty wio_

M. dą_ży_li ko_lej, Bio_rąc do bre, złe na wspól_ny karb...Gdym go u_tra_cił, niech_że w za_

Zb. wie_dliś_my ko_lej, Kła_dąc pso_ty swe na ob_cy karb... Dziś dwie dzie_

H. _zna_ne, Bie_gli dla żar_tu nie_u_stra_sze_ni, Ach! czy ma_my wie_rzyć

J. _zna_ne, Bie_gli dla żar_tu nie_u_stra_sze_ni, Ach! czy ma_my wie_rzyć

Cz. da_ne.

St. śnia_ne, Nasz wi_dok mię_sza, trwo_ży, ru_mie_ni. Czyż rumieniec nam w za_

M. mia_nę, Wży_wo_ta me_go chło_dnej je_sie_ni Je_go sy_nowser_ca wio_

Zb. _wi_ce, nasz wi_dok mię_sza, trwo_ży, ru_mie_ni. Czyż nam ru_

Skołuba. (do wchodzącego Macieja)

Mam waści, mam, Ga_daj_że nam, Który z was, Jadąc przez

H. w zmia - - - - nę, Że dziś od - wa - gi stra - ci - li

J. w to, Że dziś od - wa - gi swej stra - ci - li

Cz. To ża - den się tu - nie o - że - ni, ża - den nie! o - ca - lę

St. mia - - - - nę nio - są Za tak dro - gich wspomnień

M. śnia - ne Po - wró - cą mi przy - ja - źni sta - rej

Zb. mie - niec, nio - są za tak dro - gi wspomnień

D.

(ze śmiechem)

Mac. Czyż prze - czyć mam,

Sk. las, Gdy zwierz po - my - ka, Na o - cho - tni - ka, Wy - pa - lił wraz, któ - ry to zwas?

Kłam wa - sze kłam, Ty po - wiedz nam, Któ - ry - to zwas?

H. skarb!

J. skarb!

Cz. skarb!

St. skarb!

M. skarb!

Zb. skarb!

D.

(krzycząc w ucho Damazemu)

Mac. To ja sam, a to traf. Tniedzik, a więc on za - raz paf! ja tak - że

Sk. któ - ry zwas? Ha! to traf, Tniedzik, a więc ja za - raz paf! on tak - że

Któ - ry zwas? To mi traf!

H. *pp* Czy

J. *pp* Czy wie - rzyć

Cz. Ja na dro_dze im o - po_rem sil_nym sta_nę I ser - decz_nych u - czuć wnet o - ca - lę

St. Czy

M.

Zb.

p Wi - dząc tych spoj - rzeń trwo - żną za -

p

D. To mi kram! Mnie pil - niej

Mac. pęc! A - leż ko - le - go mój! *f* Czyż prze_czyć mam?

Sk. pęc! A - leż ko - le - go mój! Kłam wa_sze, kłam!

Gdy sprzecz_ki bie - gą, Kie - dy sprzeczki

Gdy sprzeczki bie - gą, Kie - dy sprzeczki

tr *dimin.* *p*

H. ma - - - - my wie - - rzyć, od -

J. ma - my, w tak na - głą zmia - - nę, Że od -

Cz. skarb, O_po - rem im na dro - dze sta_nę, tak, o - po_rem im na dro_dze sta - nę i ser_decz_nych

St. nam wza - - mia - - - - nę

M. Te ser - ca ich wio - śnia - ne, Po - wró - cą

Zb. Czyż nam wza - mia - nę nio - są, wza - mia - nę

mia - nę, Mo - żna - by wno - sić z o - czu pro -

D. tam, naj - droż - szy czas, u - cie - ka

Mac. Toć_że ja sam, ja_dąc przez las,

Sk. Toć_że ja sam, Nie_wi_dząc was,

bie - gą, Sądź_że pro_szę z te - go Kto tu z nich do

bie - gą, Sądź_że pro_szę z te - go Kto tu z nich do

H. wa - - - - gi że stra - ci - li

J. wa - gi stra - ci - li skarb, stra - ci - li

Cz. u-czuć wnet o - ca - lę skarb! ach! tak, ser-decz-nych u-czuć wnet o - ca - lę skarb, ach tak o - ca - lę

St. nio - są ru - mie - niec za dro - gich wspom - nień

M. sta - rej przy - ja - źni skarb, przy - ja - źni

Zb. nio - są ru - mie - niec za wspom - nień

mie - - - - ni, Że serc za - mię - nią

mie - ni, Że serc za - mię - nią

D. w las, Naj-droż-szy czas, U - cie - ka w las,

Mac. Pal - na - łem wraz, Pal - na - łem wraz,

Sk. Pal - ną - łem wraz, Pal - ną - łem wraz,

nie - go, Więc-ej pra - wa ma! więc-ej pra - wa

nie - go, Więc-ej pra - wa ma! Kto tu z nich do nie - go,

cre - scen - do

H. skarb! jak - że

J. skarb!

Cz. skarb! ja o - po-rem sil - nym w dro-dze wnet im

St. skarb! Czy ru -

M. skarb! O tak!

Zb. skarb!

skarb!

skarb!

D. Naj-droż-szy czas, u-cie - ka w las Naj-droż-szy czas, u-cie - ka w las. Mnie pil - no tam

Mac. Ej to ja sam, ja dąc przez las, pal-ną-łem

Sk. toć-że ja sam, nie wi-dząc was, pal-ną-łem wraz,

ma, Kłam wa - sze, kłam, Wszak mó - wi nam, że to on

Kłam wa - sze, kłam, Wszak mó - wi nam, że to on

f *dimin.*

H. wie - rzyć, jak - że wie - rzyć w ta - ką

J. jak - - - że wie - - - rzyć

Cz. sta - nę, w dro - dze sta - nę i ser - decz - nych u - czuć skarb o - ca - lę ach! tak, u - czuć skarb o - ca - lę

St. mie - niec nam w za mia - nę nio - są

M. Wró - - - cą dro - - - gi

Zb. Nio - - - są ru - mie - niec

pp

Że wkrót - ce ser - ca nie - po - ka - la - ne

pp

3

D. Współ za - lo - tni - ka, Wi - dzę ja - sno po - śród

Mac. wraz, tniedzik, a więc, ja tak - że pęc,

Sk. prze - klę - ty traf! ja za - raz paf!

sam!

sam! Śmie - - - szny

H. zmia - - - - - nę, Że od - wa - gi

J. p

w zmia - - - nę Że od - wa - gi

Cz. wnet, ach, ach, ach, ja o - ca - lę skarb,

St. p

nam, za tak dro - - -

M. skarb, wró - - cą mnie przy -

Zb. nam! nio - - są za tak

wraz, wza - jem u - - - czuć

wza - jem u - czuć

D. nas!

Mac. f

To traf! on pęc, ja paf! pęc! Ot żar - ty bie - gą,

Sk. f

To traf! on pęc, on paf! pęc! To źle ko -

f p

Tę - gi traf! i ten paf! i ten pęc! Gdy sprzeczki bie - gą

f p

traf!

ff p

H. swej stra - ci - li skarb!

J. swej stra - ci - li skarb!

Cz. tak, o - ca - lę skarb!

St. - gich wspom - nień skarb!

M. ja - - źni dro - giej skarb!

Zb. dro - - gich wspom - nień skarb!

swych za - mie - nią skarb!

swych za - mie - nią skarb!

(zatykając uszy) *f*

D. To mi kram!

Mac. Ot żar - ty bie - gą, Że to ja, więcej praw,

Sk. le - go, ot żar - ty bie - gą, Że to waść, więcej praw,

Sądź że pan te - go, Kto tu znich

Kto znich więcej

pp

H. W nie - - bez - - pie - czeń - - stwa nie -

J. W nie - - bez - - pie - czeń - - stwa nie -

Cz. ja na dro dze im o - po - rem sil - nym sta - nę i ser - decz - nych u - czuć wnet o - ca - lę

St. Wi - - - dok nasz, ich

M. W je - - dnaś - my ko - - lej, toć

Zb. Wi - - dok nasz trwo - - ży i

D. Gdy ta - ki traf, a więc, a więc,

Mac. a - le ja, Żad nych tu

Sk. Prze - klę - ty traf!

Sądź - że, sądź pan z te - go Kto tu znich do nie - go,

praw ma, sądź pan z te - go Kto tu znich do nie - go,

H. _zna _ _ ne i zna _ _ ne tu

J. _zna _ _ ne i zna _ _ ne tu

Cz. skarb, o _ porem im na drodze stanę tak, o _ po_rem silnym w drodze sta _ nę i o _ ca _ lę

St. trwo _ _ _

H. stra_cić od_wa_gi skarb!

J. stra_cić od_wa_gi skarb, od wa gi

Cz. Ja o_porem silnym w drodze stanę, ach! o_po_rem silnym w drodze stanę

St. wspo_mnień u_ro_czy skarb, za mi łych

M. skarb, wró cą mi przy

Zb. skarb, za mi_łych wspo mnień u

wzrok do pa tru je po mi mo wo li

D. te go ma wię_cej praw, Gdy taki traf, a więc a więc,

Mac. Słuchaj_że waść, ja żadnych praw,

Sk. nie słucham, nie! bo to mi

tnie dzik, a więc ten paf! a ten znów z bry ki

tnie dzik, ten paf! ten z bry ki

H. od wa gi skarb,

J. skarb! stra cić od wa gi skarb,

Cz. tak, o_po_rem wnet im w drodze stanę, i o_ca_lę u czuć skarb, o ca lę

St. wspo mnień skarb! za u ro czy

M. ja źni sta rej skarb!

Zb. ro czy skarb!

ja ko się mło dzież wspól nie ru mie

D. wy zwę!.. i paf! paf! on także pęc! Po znasz ko le go,

Mac. nie roszczę tu, nie roszczę tu Słu_chaj_że waść,

Sk. dzik, waść żadnych praw tu niemasz, nie! Ej! co mi

pęc! a to wy bor ny traf! za ba

tak że pęc! wy bor ny traf! wy bor ny traf!

H. ma_my wie_ _ _rzyć, że stra_ci_li dro_gi skarb!

J. że stra_ci_li dro_gi skarb!

Cz. skarb! o_ca_lę skarb! Za_den z żadną tu się nie o_ze_ni nie,nie,

St. skarb, za u_ro_czy wspomnień skarb!

M. wró_cą mi przy_ja_źni skarb!

Zb. za u_ro_czy wspomnień skarb!

ni

D. po_znasz ko_le_go, tak, że ja od nie_go,mam do ser_ca te_go,wię_cej

Mac. słuchaj że waść przecież ja do nie_go żadnych tu nie roszczę

Sk. tam! ej co mi tam! nie! nie! nie ko_le_go waść do nie go żadnych nie masz

wny traf!

pp *staccatissimo*

H. u_tra_ci_li swej od_wa

J. u_tra_ci_li dro_gi skarb! swej od_

Cz. nie. ja o_

St. za u_ro_czy wspomnień skarb! za

M. wró_cą mi przy_ja_źni skarb! wró_ _ cą

Zb. za u_ro_czy wspomnień skarb! za u

ła_two biedz wmi_ło_sną ko_lej, któ_ra lśni u_ro_ _ kiem,

D. praw! mam do

Mac. praw! wszak ja nie

Sk. praw! ża_ _ dnych,

Sądź pan,sądź pan z te_go i któż tu do nie_go, kto z nich

ff

Rd. *

H. – gi dro – gi skarb!

J. – wa – gi dro – gi skarb!

Cz. – ca – lę u – czuć skarb!

St. — tak dro – gi skarb!

M. mi przy_ja – źni skarb!

Zb. – ro – czy wspo_mnień skarb! w za – mia – – nę

cu – dnej tę – czy farb!

D. nie – go wię – cej praw, wię – cej praw, wię – cej

Mac. rosz_czę za – dnych praw, śmie_szny traf! śmie_szny

Sk za_dnych nie masz praw! Mój dzik, on żadnych nie_ma praw! Mój dzik, on żadnych nie_ma praw!

wię – cej tu ma praw! śmie szny traf! śmie – szny

wię – cej tu ma praw, Po_cie_szny, wyśmie_ni – ty traf! po – cie_szny, wyśmie_ni – ty traf!

8

futta la forza

H. *f* dro – – gi skarb!

J. *f* dro – – gi skarb!

Cz. *f* dro – – gi skarb!

St. *f* dro – – gi skarb!

M. *f* dro – – gi skarb!

Zb. *f* za dro – – gi skarb!

p tę – czy farb!

p

D. praw! wię – – cej praw!

Mac. traf! śmie – – szny traf!

St. *ff* za – – dnych praw!

traf! *p* śmie – szny traf!

p

8

dimin.

Recitativo.

Miecznik.

Hej pa_no_wie, do_syć kió_tni, Dość myśliw_skiej ba_ła_mu_tni! Do we_sel_szych was za_

Recitativo.

_pa_sów Przy wie_cze_rzy_pro_szę tam. Pier_wszy to_ast

Allegro.

Allegro.

M. w szcze_rej chę_ci, Wy_chy_li_my ku pa_mię_ci

M. Ich ro_dzi_ca, z da_wnych cza_sów

M. mi_ło o nim wspo_mnieć nam!

CHÓR. Tenory. Basy. Mi_ło o nim

M. wspo_mnieć nam! Mi_ło o

M. A był to dziel_ny zuch, Ucz_ci_wy w swej na_tu_rze! Gdy

nim wspomnieć nam!

M. szło mu wspak, Wy_trwa_le zno_sił bu_rze. Dla do_brych, do_bry druh, Dla

M. bie_dnych dłoń o_twar_ta, I wiem: że tak wy_cho_wał sy_nów

H. (n. s.) Ba - da - jąc po - stać, ruch, Czy trwo - żni są w na -

J. (n. s.) Ba - da - jąc po - stać, ruch, Czy trwo - żni są w na -

St. Nasz ro - dzic był to zuch, Ucz - ci - wy w swej na -

M. dwóch.

Mac. (rozglądając się) W tym strasz - nym dwo - rze ruch Dzi - wa - czny w swej na -

Z. Nasz ro - dzic był to zuch, Ucz - ci - wy w swej na -

H. tu - rze, Czy w nich nie - wie - ści duch? Cie - ka - - - - - wa

J. tu - rze, Czy w nich nie - wie - ści duch? Rzecz cie - ka - wo - ści

St. tu - rze, I kie dy szło mu wspak! Wy - trwa - le zno - sił -

M. tu - rze Oj bia - da nam, oj tak! Ja tu coś złe - go

Z. tu - rze, I kie dy szło mu wspak! Wy - trwa - le zno - sił

H. rzecz. Ba - da - jąc po stać, ruch, Że trwożni są w na - tu - rze, Ja coś na

J. war - ta. Ba - da - jąc po stać, ruch, Że trwożni są w na - tu - rze, Ja coś na

Cześni. (n.s.) Ach! sprze - ci - wno - ści duch, Go - tu - je dla mnie bu - rzę, Ja tak, on

St. bu - rze. Nasz ro - dzic był to zuch, Ucz - ci - wy w swej na - tu - rze, Gdy szło mu

Damazy. (n.s.) Więc mam ry - wa - li dwóch, Lecz je - śli o - ba tchó - rze, Wiem już, wiem

Miecznik. Ich ro - dzic był to zuch, Ucz - ci - wy w swej na - tu - rze, Gdy szło nam

Mac. wró - żę Oj w strasznym dworze ruch, Dzi - wa - czny w swej na - tu - rze, Oj tak! oj

Z. bu - rze. Nasz ro - dzic był to zuch, Ucz - ci - wy w swej na - tu - rze, Gdy szło mu

Skołuba. (n.s.) patrząc na Macieja Ten wlazł mi jak zły duch, My - śli w skiej tej na - tu - rze, Już wiem wiem

Soprany.

Alty.

Tenory.

Basy.

H. wspak ich kre_wnej sło_wom wró_żę, Czy w nich nie_wie_ści duch? Rzecz

J. wspak ich kre_wnej sło_wom wró_żę, Czy w nich nie_wie_ści duch? Rzecz

Cz. wspak! Coś nie_do_bre_go wró_żę, Swa_ta_nie mo_je w puch, Ob_

St. wspak, Wy_trwa_le zno_sił bu_rze, Dla do_brych, do_bry druh, Dla

D. jak, O_by_dwóch ztąd wy_ku_rzę, Gdy w nich nie_męz_ki duch, U_

M. wspak, Wy_trwa_le zno_sił bu_rze, Dla do_brych, do_bry druh, Dla

(patrząc na Skołubę)

Mac. tak! Ja tu coś złe_go wró_żę, I ten my_śli_wy zuch, Za

Z. wspak, Wy_trwa_le zno_sił bu_rze, Dla do_brych, do_bry druh, Dla

Sk. jak wy_bor_nie się przy_słu_żę, U_po_ję cię za dwóch Gdy

p

H. cie_ka_wo_ści war_ta... Wiem już, wiem jak Po_zna_my, któ_ry zuch!

J. cie_ka_wo_ści war_ta... Wiem już, wiem jak Po_zna_my, któ_ry zuch!

Cz. no_wa nic nie war_ta, Czem tu, i jak Znie_chę_cić ich! Wszystko

St. bie_dnych dłoń o twar_ta, I tak, o tak Wy_cho_wał sy_nów dwóch!

D. cie_kną ztąd do czar_ta: Oj tak, o tak Ich za_miar pój_dzie w puch!

M. bie_dnych dłoń o_twar_ta, I wiem, że tak Wy_cho_wał sy_nów dwóch!

Mac. kra_wa mi na czar_ta, Jak ztąd ach! jak Pa_ni_czów wyr_wać dwóch!

Z. bie_dnych dłoń o twar_ta, I tak, o tak Wy_cho_wał sy_nów dwóch!

Sk. łeb za_mą_ci kwar_ta, Bierz broń i tak Traf dzi_ka je_śliś zuch!

f Ich

f Ich

f

f

H. Po_zna_ _ _ _my któ_ry zuch!

J. Czy trwo_żni są w na_tu_rze,

Cz. na nic, ah na nic już wszy_stko na nic! oh! ob_mo_wa, już nic tu nic

St. Ucz_ci_wy wswej na tu_rze.

D. Lecz je_ _ _ślii o_ba,

M. Ucz_ci_wy wswej na tu_rze.

Mcc. Ja tu coś złe_go wró_żę.

Z. Ucz_ci_wy wswej na tu_rze.

Sk. Wy_bor_nie się przy_słu_żę.

ro_dzic był to dziel_ny zuch, Ucz_ci_wy wswej na_tu_rze, Gdy szło mu wspak, To

ro_dzic zuch, ucz_ci_wy wswej na_tu_rze, Gdy szło mu

H. o tak! kto zuch! Rzecz cie_ka_wo_ści war_ta, Czy

J. po_zna_my któ_ry zuch: Rzecz cie_ka_wo_ści war_ta, Czy

Cz. war_ _ _ta! Ob_mo_wa nic nie war_ta, Swa

St. Wy_cho_wał sy_nów dwóch! Dla bie_dnych dłoń o_twar_ta, O

D. i za_ _ _miar w puch, U_cie_kną ztąd do czar_ta, Ich

M. Wy_cho_wał sy_nów dwóch! Dla bie_dnych dłoń o_twar_ta, O

Mcc. Jak ich o_ca_lić dwóch! Za_kra_wa coś na czar_ta, Ma

Z. Wy_cho_wał sy_nów dwóch! Dla bie_dnych dłoń o_twar_ta, O

Sk. U_po_ję go za dwóch! Gdy łeb za_mą_ci kwar_ta, Traf

zaw_sze go, pod_no_sił dziel_ny duch!

wspak, pod_no_sił dziel_ny duch! Ich ro_dzic był to zuch! Wy_

H. w nich nie_wie_ści duch! Po_zna_ _ _ _ _my

J. w nich nie_wie_ści duch! Po_zna_ _ _ _ _my

Cz. ta_nie mo_je w puch! Swa_ta_nie mo_je w puch, Swa_ta_ _ _ _ _nie

St. dziel_ny to był zuch! To dziel_ _ _ _ny

D. za_miar pój_dzie w puch! Ich za_ _ _ _ _miar

M. dziel_ny to był zuch! Dla do_brych, do_bry druh! o tak! był to dziel_ny

Mac. tak dzi_wa_czny ruch! Oj! bia_da nam, Oj! bia_da jak ich o_ca_lić

Z. dziel_ny to był zuch! Dla do_brych, do_bry druh! o tak! był to dziel_ny

Sk. dzi_ka je_śliś zuch! Gdy łeb za_mą_ci kwar_ta, traf dzi_ka je_śliś

Dla do_brych, do_bry druh o tak! był to dziel_ny

cho_wał sy_nów dwóch! Dla do_brych, do_bry druh o tak! był to dziel_ny

cre_ _ _ scen_ _ _do *ff*

H. duch! Rzecz cie_ka_wo_ści war_ta, Czy w nich nie_wie_ści duch!

J. duch! Rzecz cie_ka_wo_ści war_ta, Czy w nich nie_wie_ści duch!

Cz. w puch! Ob_mo_wa nic nie war_ta, Swa_ta_nie mo_je w puch! Swa_ta_nie

St. zuch! Dla bie_dnych dłoń o_twar_ta, O dziel_ny był to zuch!

D. w puch! U_cie_knąztąd do czar_ta, Ich za_miar pój_dzie w puch!

M. zuch! Dla bie_dnych dłoń o_twar_ta, O dziel_ny był to zuch! Dla do_brych

Mac. dwóch! Za_kra_wa coś na czar_ta, Ma tak dzi_wa_czny ruch! Oj bia_da

Z. zuch! Dla bie_dnych dłoń o_twar_ta, O dziel_ny był to zuch! Dla do_brych

Sk. zuch! Gdy łeb za_mą_ci kwar_ta, Traf dzi_ka je_śliś zuch! Gdy łeb za_

zuch! Dla do brych,

zuch! Ich ro_dzic był to zuch! Wy_cho_wał sy_nów dwóch! Dla do_brych,

H. o tak!

J. o tak!

Cz. mo - je w puch! o tak!

St. o tak!

D. o tak!

M. do bry druh! o tak! tak, Dla do - brych, do - bry druh! tak, dla do - brych, do - bry

Mac. nam, oj bia - da nam! Ja - kiż tu nie - mi - ły ruch! ja - kiż tu nie - mi - ły

Zb. do bry druh! o tak! Tak, dla do - brych, do - bry druh! tak, dla do - brych, do - bry

Sk. - mą - ci kwa - rta, traf! Po - coś wlazł tu jak zły duch! Po - coś wlazł tu jak zły

do - bry druh! o dzieł - - - - ny to był dzieł - - - - ny to był

do - bry druh! o tak! Tak, dla, do - brych, do - bry druh! tak, dla do - brych, do - bry

H. Niech wiem kto zuch! Wiem już, wiem,

J. Niech wiem kto zuch! Wiem już, wiem,

Cz. mój plan, mój plan

St. Ten dziel - - - ny zuch! I tak, o

D. Ich za - - - miar w puch!

M. druh! Od - wa - - - żny zuch! I tak, o

Mac. ruch! Ja tu coś złe - go wró - zę bia - - - - da!

Zb. druh! Od - wa - - żny zuch! I tak, o

Sk. duch! U - po - ję cię za dwóch, bierz broń! i tak, i tak, i

zuch! Znać wy - cho - wał już tak tych sy - nów dwóch, to znać że

druh! I znać że tak wy - cho - wał tak tych sy - nów dwóch, to znać że

f

H. jak po_zna_my któ_ry zuch!

J. jak po_zna_my któ_ry zuch!

Cz. w puch!

St. tak, wy_cho_wał sy_nów dwóch!

D. Więc mam tu dwóch ry_wa_li, o_bu ztąd wy-

M. tak, wy_cho_wał sy_nów dwóch!

Mac.

Zb. tak, wy_cho_wał sy_nów dwóch!

Sk. tak, traf dzi_ka je_śliś zuch!

tak wy_cho_wał sy_nów dwóch!

tak wy_cho_wał sy_nów dwóch!

p

D. _ku_rzę!

Mac. (n.s.) W tym strasznym dwo_rze ruch (wskazując) Dzi_wa_czny w swej na_tu_rze, I ten my_śli_wy

p

Mac. zuch, Po_do_bny coś do czar_ta. Jak

pp Ped.

Mac. ztąd... Ach! jak pa_ni_czów wyrwać dwóch! jak ztąd... ach! jak pa_

Mac. _ni_czów wyr_wać dwóch!

p Ich ro_dzic był to dziel_ny zuch, Ucz_ci_wy w swej na_

p Ich ro_dzic był to

p

Stefan.

Nasz ro - dzic był to zuch! Ucz - ci - wy wswej na -

Mac.

Ja tu coś zie - go

Zbigniew.

Nasz ro - dzic był to zuch! Ucz - ci - wy wswej na -

- tu - - rze.

zuch! Ich ro - dzic był to dziel - ny zuch! Ucz - ci - wy wswej na -

St.

- tu - rze, Gdy szło mu wspak, Wy - trwa - le zno - sił

Mac.

wró - żę, Oj tak! w tym stra sznym dwo - rze ruch Dzi - wa - czny w swej na -

Zb.

- tu - rze, Gdy szło mu wspak, Wy - trwa - le zno - sił

- tu - - rze.

H.

Czy wnich nie_wie - ści duch, Rzecz cie - ka - wo - ści war - - ta, Wiem

J.

Czy wnich nie_wie - ści duch, Rzecz cie - ka - wo - ści war - ta, Wiem już, wiem

Cz.

Swa - ta - nie mo - je wpuch! Ob - mo - wa nic nie war - ta, Czem tu i

St.

bu - rze. Dla do - brych, do - bry druh, Dla bie_dnych dłoń o - twar - - ta I

D.

Gdy wnich nie mę - zki duch, U - cie_kną ztąd do czar - - ta! O

M.

Dla do - brych, do - bry druh, Dla bie_dnych dłoń o - twar - ta, I wiem że

Mac.

- tu - rze. I ten my - śli - wy zuch! Za - kra - wa coś na - czar - ta, Jak ztąd, ach,

Zb.

bu - rze. Dla do - brych, do - bry druh, Dla bie_dnych dłoń o - twar - ta, I tak i

Sk.

Ten wlazł mi jak zły duch! My - śliw_skiej twej na - tu - rze, Już wiem, wiem

o - twar - - ta i

Dla do - brych, do - bry druh, Dla bie_dnych dłoń o - twar - ta, I znać, że

Dla do - brych, do - bry druh, Dla bie_dnych dłoń o - twar - ta, I znać, że

H. jak po_zna_my, któ_ry zuch! Po_

J. jak po_zna_my, któ_ry zuch! Czy

Cz. jak znie_chę_cić dwóch, cre - scen - do jak znie_chę_cić, znie_chę_cić tych bra_ci

St. tak wy_cho_wał sy_nów dwóch! Ucz_

D. tak ich za_miar pój_dzie w puch! Lecz

M. tak wy_cho_wał sy_nów dwóch! Ucz_

Mac. jak pa_ni_czów wy_rwać dwóch! Ja

Zb. tak wy_cho_wał sy_nów dwóch! Ucz_

Sk. jak u_po_ję cię za dwóch! Wy

tak wy_cho_wał sy_nów dwóch. Ich cre - scen - do ro_dzic był to dziel_ny zuch, Ucz_

tak wy_cho_wał sy_nów dwóch. Ich cre - scen - do ro_dzic był to dziel_ny zuch, Dla do_brych

8 cre - scen - do

H. _zna_my, któ_ry zuch! po_zna_my

J. trwo_żni są w na_tu_rze, po_zna_my któ_ry

Cz. dwóch! Jak znie_chę_cić, znie_chę_cić tych bra_ci dwóch!

St. _ci_wy wswej na_tu_rze, Wy_cho_wał sy_nów

D. je_śli o_ba tchó_rze, I za_

M. _ci_wy wswej na_tu_rze, Wy_cho_wał sy_nów

Mac. tu coś zle_go wró_żę, Jak ich o_ca_lić

Zb. _ci_wy wswej na_tu_rze, Wy_cho_wał sy_nów

Sk. bor_nie się przy_słu_żę, U_po_ję, go za

f _ci_wy wswej na_tu_rze, Gdy szło mu wspak, To za_wsze_go pod_no_sił dziel_ny

f do_bry. do_bry druh, I znać że tej od_wa_gi duch, O_ży_wia je_go sy_nów

8 f

H. duch! Rzecz cie - ka - wo - ści war - ta, Czy w nich nie - wie - ści duch!

J. zuch! Rzecz cie - ka - wo - ści war - ta, Czy w nich nie - wie - ści duch!

Cz. Ob - mo - wa nic nie war - ta, Swa - ta - nie mo - je w puch, swa - ta - nie

St. dwóch! Dla bie - dnych dłoń o - twar - ta, O dziel - ny był to zuch!

D. - - miar w puch. U cie - kną ztąd do czar ta, Ich za - miar pój - dzie w puch!

M. dwóch! Dla bie - dnych dłoń o - twar - ta, O dziel - ny był to zuch! Dla do - brych,

Mac. dwóch! Za - kra - wa coś na czar - ta, Ma tak dzi - wa - czny ruch! Oj bia - da

Zb. dwóch! Dla bie - dnych dłoń o - twar - ta, O dziel ny był to zuch! Dla do - brych,

Sk. dwóch! Gdy łeb za - krę - ci kwar - ta, Traf dzi - ka je - śliś zuch! Gdy łeb za -

duch! Dla do - brych,

dwóch! Ich ro - dzic był to zuch! Wy - cho - wał sy - nów dwóch, Dla do - brych,

cre - -

H. O tak!

J. O tak!

Cz. mo - je w puch! O tak!

St. O tak!

D. O tak!

M. do - bry druh! O tak! Tak dla do - brych do - bry druh! Tak dla do - brych do - bry

Mac. nam! Oj bia - da bia - - - - - - - - -

Zb. do - bry druh! O tak, Tak, dla do - brych do - bry druh! Tak, dla do - brych do - bry

Sk. - mą - ci kwar - ta, traf! Po - coś wlazł tu jak zły duch! Po - coś wlazł tu jak zły

dziel - - - ny to był,

do bry druh, o dziel - ny zuch to był, dziel - - - ny, to był

dziel - - - ny to był

do - bry druh, o tak! Tak, dla do - brych, do - bry druh! Tak, dla do - brych, do - bry

- scen - - do

f

H. Ba - da - jąc po - stać,

J. Ba - da - jąc po - stać,

Cz. Ach, sprze - ci - wień - stwa

St. O! był to dziel - ny

D. Więc mam ry - wa - li

M. druh! O! był to dziel - ny

Mac. da! W tym stra - sznym dwo - rze

Zb. druh! O! był to dziel - ny

Sk. duch! Ten wlazł mi jak zły

zuch, I tak wy - cho - wał sy - nów dwóch! O! był to dziel - ny

druh! O! był to dziel - ny

H. ruch, Że trwo - żni są w na - tu - rze, Ja coś na wspak, Ich kre - wnej sło - wom

J. ruch, Że trwo - żni są w na - tu - rze, Ja coś na wspak, Ich kre - wnej sło - wom

Cz. ruch, Go - tu - je dla mnie bu - rze, Ja tak, - on wspak, Coś nie - do - bre - go

St. zuch! Ucz - ci - wy w swej na - tu - rze, Gdy szło mu wspak, Wy - trwa - le zno - sił

D. dwóch! Lecz je - śli o - ba tchó - rze, Wiem już, wiem jak, O - by - dwóch ztąd wy -

M. zuch! Ucz - ci - wy w swej na - tu - rze, Gdy szło mu wspak, Wy - trwa - le zno - sił

Mac. ruch! Dzi - wa - czny w swej na - tu - rze Oj tak! oj tak! Ja tu coś złe - go

Zb. zuch! Ucz - ci - wy w swej na - tu - rze, Gdy szło mu wspak, Wy - trwa - le zno - sił

Sk. duch! My - śliw - skiej twej na - tu - rze, Już wiem, wiem jak Wy - bor - nie się przy -

zuch! Ucz - ci - wy w swej na - tu - rze, Gdy szło mu wspak, Wy - trwa - le zno - sił

zuch! Ucz - ci - wy w swej na - tu - rze, Gdy szło mu wspak, Wy - trwa - le zno - sił

H. wró - żę. Czy w nich nie - wie - ści duch? Rzecz cie - ka - wo - ści war - - -

J. wró - żę. Czy w nich nie - wie - ści duch? Rzecz cie - ka - wo - ści war - - -

Cz. wró - żę. Swa - ta - nie mo - je w puch! Ob - mo - wa nic nie war - - -

St. bu - rze. Dla do - brych, do - bry druh. Dla bie - dnych, dłoń o - twar - - -

D. - ku - rzę. Gdy w nich nie - męz - ki duch! U - cie - kną ztąd do czar - - -

M. bu - rze. Dla do - brych, do - bry druh! Dla bie - dnych dłoń o - twar - - -

Mac. wró - żę. I ten my - śli - wy zuch! Za - kra - wa coś na czar - - -

Zb. bu - rze. Dla do - brych, do - bry druh! Dla bie - dnych dłoń o - twar - - -

Sk. - siu - żę. U - po - ję cię za dwóch. Gdy łeb za - mą - ci kwar - ta,

bu - rze. Dla do - brych, do - bry druh, Dla bie - dnych dłoń o - twar - ta, I

bu - rze. Dla do - brych, do - bry druh, Dla bie - dnych dłoń o - twar - - -

o - twar - - -

H. - - - - - - - - - - ta, i wiem już

J. - - - - - - - ta, Wiem i wiem już

Cz. - ta, nie war - - - ta Czem - - - że tu i

St. - - ta tak, o tak!

D. — ta, oj tak, tak, tak!

M. - ta, Wy - - cho - wał sy - nów dwóch!

Mac. - ta, Jak ztąd pa - ni - czów wyrwać dwóch!

Zb. - ta, I tak wy - cho - wał sy - nów dwóch!

Sk. Bierz broń i traf dzi - ka je - śliś zuch!

znać że tak wy - cho - - - wał sy - nów dwóch!

wy - cho - - wał, wy - cho - wał sy - nów dwóch!

- - - - ta, Tak wy - cho - wał sy - nów dwóch!

- ta, I tak wy - - cho - wał sy - nów dwóch!

H. jak po - zna - my któ - ry zuch! o tak, o

J. jak po - zna - my któ - ry zuch! o tak, o

Cz. jak znie - chę - cić bra - ci dwóch! o jak, o

St. I tak, o tak, wy - cho - wał sy - nów dwóch, o tak, o

D. O tak! o tak, ich za - miar pój - dzie w puch, o tak, tak,

M. I znać, że tak wy - cho - wał sy - nów dwóch, o tak, o

Mac. Jak ztąd pa - ni - czów, jak - że wyr - wać ztąd, o jak, o

Zb. I tak, o tak wy - cho - wał sy - nów dwóch, o tak, o

Sk. Bierz broń, bierz broń i traf je - że - liś zuch! o tak, lecz

I tak wy - cho - wał sy - nów dwóch, o tak, o

I tak wy - cho - wał sy - nów dwóch, o tak, o

H. tak! Wiem już wiem, wiem już jak po - znać, po - znać

J. tak! Wiem już wiem, wiem już jak po - znać, po - znać

Cz. jak, Czem i jak, czem i jak znic - chę - -

St. tak! Dziel - ny zuch! dziel - ny tak, że wy - cho - wał

D. tak! Wiem już wiem, wiem ich za - - - miar w puch, tak

M. tak! Dziel - ny zuch! dziel - ny tak, że wy - cho - wał

Mac. jak, Wy - rwać ztąd, wy - rwać jak, jak wy - rwać pa -

Zb. tak, Dziel - ny zuch! dziel - ny tak, że wy - cho - wał

Sk. tu, Kie - dyś zuch, a więc traf! dzi - ka, traf dzi - ka

dziel - ny to zuch! dziel - ny był zuch! I tak wy - cho - wał, wy - cho - wał tych

dziel - ny to zuch! dziel - ny był zuch! I tak wy - cho - wał, wy - cho - wał tych

H. któ - ry zuch! Wiem już wiem, wiem już jak po - znać,

J. któ - ry zuch! Wiem już wiem, wiem już jak po - znać,

Cz. - - cić dwóch, Czem i jak, czem i jak znie-

St. sy - nów dwóch, Dziel - ny zuch, dziel - ny tak, że wy-

D. pój - dzie w puch! Wiem już wiem, wiem ich za - - - miar

M. sy - nów dwóch, Dziel - ny zuch, dziel - ny tak, że wy-

Mac. -ni - czów dwóch? Wy - rwać ztąd wy - rwać jak, jak

Zb. sy - nów dwóch Dziel - ny zuch, dziel - ny tak, że wy -

Sk. je - śliś zuch! Kie - dyś zuch, a więc traf, dzi - ka

sy - nów dwóch,Dzielny zuch! dziel-ny był zuch! I tak wy - cho - wał, wy-

sy - nów dwóch,Dzielny zuch!

sy - nów dwóch,Dzielny zuch! dziel-ny był zuch! I tak wy - cho - wał, wy-

sy - nów dwóch,Dzielny zuch!

H. po - znać któ - ry zuch! tak po - zna - my któ - ry zuch, tak po -

J. po - znać któ - ry zuch! tak po - zna - my któ - ry zuch, tak po -

Cz. chę - - - - cić dwóch, bra - - - - ci dwóch, bra - -

St. cho - wał sy - nów dwóch.

D. w puch, tak pój - dzie w puch, za - miar ich pój - dzie w puch, jak po -

M. cho - wał sy - nów dwóch, oj to dziel - ny był zuch oj to

Mac. wy - rwać pa - ni - czów dwóch, bia - daż nam, bia - da nam, bia - da

Zb. cho - wał sy - nów dwóch, oj to dziel - ny był zuch, oj to

Sk. traf dzi - ka je - śliś zuch, a więc traf, je - śliś zuch, a więc

-cho - wał tych sy - nów dwóch, i wy - cho - wał sy - nów dwóch, i wy -

-cho - wał tych sy - - nów dwóch, oj to dziel - ny był zuch, oj to

sy - nów dwóch, oj to dziel - ny był zuch, oj to

H. zna_my któ_ry zuch!

J. _zna_my któ_ry zuch!

Cz. _ _ _ ci dwóch!

St. o tak!

D. _stą _ pić wiem jak!

M. dziel _ ny był zuch!

Mac. nam, bia_da nam!

Zb. dziel _ ny był zuch!

Sk. traf, je_śliś zuch!

_cho_wał sy_nów dwóch!

dziel _ ny był zuch!

ff

p

ff

AKT TRZECI.

№ 12. Maciej, Skołuba, Stefan, Zbigniew.

PIANO.

Lento.

p

Moderato. ♩= 130.

p

fp *p*

Maciej.

Cze_ _ _muśmy nie wzię_li świe_cy?

Skołuba.

Księ_życ świe_ci, pa_nie

Sk. bracie. Zwa_żaj wa_sze, tam w kom_na_cie Je_den z mło_dych pa_nów sta_nie: Te_raz

Maciej.

Gdzie? Tam?

Sk. o_bejrz się za ple_cy. Tam, gdzie drzwi wtej drugiej ścianie Dru_gi tam

pp

Mac. (niespokojnie) Więc nie ra_zem? Masz_że to_bie! (n.s.) Jak tu stra_szno,

Sk. ma swe po_sła_nie. Nie, mos_pa_nie. Ja_koś sta_ry mi_nę

Mac. jak tu stra_szno! jak tu stra_ _ _szno! Ma_lo_

Sk. stra_cił już ru_ba_ _ _ _szną.

p

Più mosso.

Mac. wi_dła gdy_by ma_ry, Te ma_ka_ty o_dra_pa_ne... -Ma_lo_

Sk. Ma_lo_wi_dła,

Più mosso.

fp *p* *fp* *pp*

Tempo I.

Mac. _wi_dła, te ma_ka_ty, nie, nie, nie, nie! Ja

Sk. te ma_ka_ty. Tu bę_dą spać, ten tu, ten tam, a waść tu

Tempo I.

f

Un poco più lento.

Mac. na to nie przy_stanę, Ra_zem mu_szą spać pa_ni cze, I ja przy nich zo stać

Sk. sam! sam. Stra_szno tu! stra_szno!

Un poco più lento.

pp *sf* *p*

Skołuba.

Mac zy_czę! A_ni_spo_sób,

fp *p* *p*

Sk. A_ni spo_sób, ja w tym względzie speł_niam to, co Mie_cznik

Maciej.

A gdzież ja? tu_taj?

Sk. ka_że. Waść tu spać bę_dzie.

Mac. tu_taj? A_le tu... tu zi_mno sro_dze... Tu by we

Sk. Przy ze_garze.

pp

Mac. _mnie wszy_stko skrzepło, Zre_sztą na czem?

Sk. Na po_dło_dze...Przy ze_ga_rze bę_dzie

(na stronie)

Mac. Jak tu stra_szno! jak tu stra_szno! jak tu stra_ _ _

Sk. cie_pło... Mi_nę stra cił już ru_ba_ _ _ _ _ _

fp

(do Skołuby)

Mac. szno! Tu by wszystko we mnie skrzepło,

Sk. sznął. Przy ze_ga_rze bę_dzie

sf *p* *fp* *p* *fp*

Più mosso.

Mac. Co? co? ten ze_gar, i te ścia_ny, i te o_

Sk. cie_pło... Bo ten ze_gar... i te ścia_ny, i te o_bra_ _ _

Più mosso.

f

Tempo I.

(do Skołuby)

Un poco più lento.

Mac. _bra_ _ _zy! Dwór ten zna_ny... z cze_go zna_ny?

Sk. _zy... Dwór ten zna_ny Stra_ _ _szny dwór!

Tempo I.

Un poco più lento.

p *pp*

Mac. Te o_bra_zy ze_gar, ścia_ny! Z czegóż za_tem dwór ten znany? Nie, nie! ja nie puszczę wa_

Sk. stra_szny! Dobrej no_cy!

sf *fp* *f*

Mac. sze_ci. Co zna_czą two_je sło_wa ta_je_mni_cze?

Sk. *rit.* do_brej no_cy! do_brej no_ _ _

p *f* *p*

Mac. Choć się nie lę_kam, je_dnak wiedzieć ży_czę Bar_dzo więc pro_szę, niechaj waść mię o_

Sk. cy!

f

Mac. _świe_ci! Nie!

Sk. (złośliwie) Nie lę_kasz się! Wi_dzę... zresztą jest nas dwóch. Po_słu_chaj więc gdyś ta_ki

p

Allegro moderato.

Sk. zuch.... Ten ze — gar sta - ry,

Allegro moderato.

p

Sk. gdy - by świat, Ku - ran - ty ciął jak z nut, Ze -

p

Sk. - psu - ty wszak - że od stu lat, Na - krę - - - cać pró - - - żny

Sk. trud. — Lecz je - śli nie - spo - dzia - nie

Sk. Ktoś ob - cy tu - taj sta - nie, Pan ze - gar gdy za -

Sk. pie - je kur, — Dmie w rząd — prze-dę - tych rur! Dziś zbu-dzi

pp sf

Maciej. Nie!

Sk. cię Koncer-cik ta-ki: Bo-isz się? Nie! zażyj ta-ba - -

riten.

sf sff p riten.

Sk. - ki! Te wiel - kie ma - lo -

molto staccato

(wskazując)

Sk. - wi - dia dwa Na względę - dzie wa - sze miej: Miecz - -

pp dolcissimo

Sk. - ni - ka pra — pra-bab - ką ta, Ta pra - pra-bab - ką

Sk. tej. Przy obcych w nocnej do_ _ _bie,

Sk. Te pra_prabab_ki o_ _ _bie Wy_ła_żą z ram gdy

Sk. pie_je kur, I nuż w za_cię_ty spór! Nie je_dnym

Maciej. Nie!

Sk. się już da_ły we zna_ki... Strach wa_ści? Nie, za_żyj ta_

p p sf sff rallent.

Sk. _ba_ _ _ki!

p

Recit. Maciej. (oglądając się)

Scene II

Poszedł, zo_sta_wił mnie, niech cię pio_run trza_śnie! Za_pe_wne kłamał... li_cho go

f

a tempo Moderato. a tempo

Mac. pal! A gdy_by tro_chę prawdy u_kry_wa_ły te

a tempo Moderato.

p stacc.

Mac. ba_śnie, Toż_byś_my mie_li do_pie_ro bal! Nie wi_dać

fp sf

Hanna. (Głos z obrazu) Już i_dą!

Jadwiga. (Głos z obrazu) Już i_dą!

Mac. pa_now! Hę?... co? kto?.. kto tu jest?! Nie wi_dzę ni_

a tempo Lento.

Mac. _ko_go, Wy_ra_źniem sły_szał: „już i_dą! już i_dą!“ Zkąd_że te sło_wa po_cho_dzić

a tempo Lento.

pp

Mac. mo_gą? Toć je_szcze nie piał kur; Czy_by tak wcześnie za_czy_nał się spór Tych pra_pra_pra_pra...

Mac. Aj! ja nie ma rzę! Pra_pra_bab_ki wykrzywia_ją twa_rze, Zgasłe_mi o czy_ma przewraca_ją

Mac. o_bie! Ra_tuj kto ży_wy!.. Allegro. (uciekając wpada we drzwiach na Zbigniewa) Zbigniew. (zdziwiony) Aj!! Macie_ju, co to_bie? Presto.

Recit. Maciej. (zatrzymując pachołka)

Nic, nic; powiem w jednem sło_wie, jak o_dej_dą pachoł_ko_wie. Stój! tu na sto_le po_staw

Moderato. a tempo (naśladując Skołubę)

Mac. świe_cę. Te dwie... o! te... dwie po_sta_cie... A ten ze_gar... a te

Mac. Stefan. Zbigniew. Maciej. (do jednego) (do drugiego)

ścia_ny... Co ty pleciesz, Co się dzie_je? Niechno tyl_ko kur za_pie_je! Pa_nie!..Pa_nie mój ko_

Mac. Zbigniew. Maciej.

_cha_ny!.. I cóż, gdy za_pie_je kur? Ten ze_gar sta_ry gdy_by świat, Ze_psu_ty

Mac. od ty_sią_ca lat, Ku_ran_ty gra Z przeklętych rur. Prababka ta, Z tą pra_pra_pra pro_wa_dzi

Mac. spór... Koncer_cik ta_ki Da się we zna_ki: Czy się nie bo_isz? Za_żyj ta_ba_

Mac. Stefan. Zbigniew. Maciej. a tempo

_ki. O_sza_la_łeś, bra_cie lu_by! Zkąd_że te sma_lo_ne du_by? Od kluczni_ka, od Sko_

Moderato.

Zbigniew.

Mac. -łu - by. On żar - to - wał... wstydź się, wstydź! Prze - le -

p

Zb. - wa - - łeś w bo - ju krew, Ta - ki żoł - nierz, ta - ki

pp

Maciej.

Zb. lew... Zkąd ci te - raz tchó - rzem być? W bo - ju pa - nie in - na

sfz

Mac. rzecz. Gdy Sko - łu - ba poszedł precz, Pra - pra - ba - bek tych o - bra - zy Wy - mó - wi - ły dwa wy -

p

Zbigniew. Maciej. Lento.

Mac. - ra - zy... Jakie? „Już i - dą!.. już i - dą!“ I o - czy - ma wzięły w kleszcze: Patrz - cie

sf *pp* *ffp*

Stefan. (bierze świecę zbliża się do obrazu, twarze chowają się)

Zbigniew. (do Stefana)

Mac. prze - wra - ca - ją je - szcze! O - ne tu nam głowy u - tną! Sta - ryzza - bo - bo - nu

f

Długa pauza.

Zb. - sły - nie, Słyszał dzi - wy o tym dwo - rze, Zresztą tro - chę wy - pił mó - że, jak się wy - śpi strach o -

Stefan. (do Macieja)

Zb. - mi - nie. Idź - że za Zbigniewem spać, ja prze - no - cu - ję sam Na - prze - ciw - ko wtej kom -

p

Zbigniew.

St. - na - cie. Dobrej no - cy ży - czę wam! Do - bra - noc bra - cie!

p *fp*

Zb.

№ 13. Recitativo.

Recit.

STEFAN. Ci_sza do ko_ła... noc ja_sna, czy_ste nie_bo, Księ_życ pły_nie swo_

PIANO. *pp*

a tempo

St. _bo_dnie po przestrzeni bez chmur; Ta_jemnych u_czuć niepo_ję_ta

molto tranquillo *p*

St. wła_dza Od_bie_ra sen, tęskno_tę na_pro_wa_dza; Ser_cu ma_

fp *pp*

a tempo Moderato.

St. _rze_nie sta_je się po_trze_bą; Tak, tak, to stra_szny, bar_dzo straszny dwór, Prawdę mó_wił Maciej

fp

St. sta_ry, Są tu strachy, są tu cza_ry. Ten nie_po_kój nie_u_stan_ny, Myśl o wzro_ku pię_knej

St. Han_ny, Mówią ja_sno wchwi_li tej, że cza_ra_mi... że cza_ra_mi o_czy

f *p* *sf*

Allegro.

St. jej! Tak! nie_za_wo_dnie, gdym wstąpił pod ten dach, Tyl_ko mi tych o_czu

f *p*

Più lento.

St. strach! Nie, nie! nie myślmy o tem Baczność Ste_

pp

a tempo Allegro,

St. _fa_nie! Wszak się przy_rze_kło żyć w bez_żen_nym sta_nie!

rit.

Più lento. (prawie mówiąc)

St. (Zegar bije. 12ta) Cóż to jest? Maciej mówił, że od lat ty_sią_ca Chy_ba du_sza wraca_ją_ca

ppp

Ped. * Ped. *

St.

Z po_za grobu dla poku_ty, Wprowadza w obrót zegar ten popsuty. Przestał bić...

Kurant.
Moderato.

(słucha)

St.

A te _ raz gra...

St.

St.

Bo _ że mój!.. me lo_dya ta O ja_kież chwile przy_po _ mi _ na?! Jak pod cieniem gęstych

St.

drzew Mój ojciec nie _ gdyś w rodzinnem ko _ le, Mnie, lub Zbi _ gnie _ wa, star_sze_go

ad libitum.

St.

_sy_na, Pieszcząc z po _ go_dą ja_sną na czo_le, Tak często nu_cił ten u _ ro _ czy śpiew!

à tempo

St.

Sły _ _ szę tę piosn _ kę Z dzie_cin_nych wspomnień e _ chem jak pły_nie z piersi

St.

oj _ ca Do niebiańskich stref. Wi _ dzę jak mat _ ka Z a -

St.

_niel _ skim swym u _ śmie_chem, Strzeże sy _ nów, Strzeże sy _ nów, I gra _ ją _ cych w cie_niu drzew!

(słucha)

St.

I zno _ wu gra...

Kurant.

(z wybuchem)

St. Ma - tko mo - ja mi - ła! O ma - tko mo - ja mi - ła! Po twym sko - nie, W oj - ca

f *p* *fp*

Ped. *

St. ło - nie Skonał ten ser - de - czny śpiew, serde - czny śpiew!

sf *fp* *ff*

ad libitum. **a tempo**

St. Sły - szę jak ro - dzic Tę pieśń swo - bo - dnie nu - ci, Gdy u - pie - ści wszy

pp

St. dzia - twę, Że - gna cha - tę swą. Sły - szę jak Ma - tka, Nie - pe - wna kie - dy

fp

St. wró - ci, Wzy - wa Bo - ga, wzy - wa Bo - ga, By w nie - szczę - ściu chro - nił go.

pp

St. Kurant. I zno - wu gra...

(z wybuchem)

St. Ma - tko mo - ja mi - ła! Gdyś nas o - sie - ro - ci - ła, Po twym sko - nie, W oj - ca

ff *p* *f*

Ped. *

St. ło - nie Skonał ten ser - de - czny śpiew, ser - de - czny śpiew!

fp *ff*

Recitativo.
Moderato assai.

di - mi - nu - en - do

pp

Zbig'niew.

Mor - fe - usz do mnie wca - le nie przy -

Zb.

- la ta, Za - zdro - szczę Ma - cie - jo - wi, co w o - ba - wie o

Zb.

bra - ta, Po - szedł - szy na spo - czy - nek z za - łza - wio - ną

pp

Zb.

rzę - są, Za snął i chra - pie, aż się szy - by

Zb.

trzę - są! O - ho! tam ja - kaś

p

Zb.

po - stać zwol - na się po - ru - sza Czy z tych któ -

p

Zb.

- re - go po - ku - tu - ją - ca du - sza Od - wie - dza da - wno o - pu - szczo - ny

Biblioteka

№ 14. Duet.

ZBIGNIEW. PIANO.

Allegro moderato. **Stefan.** (ockniony)

świat! Kto tu? Kto?

Allegro moderato.

p *cresc.* *p*

Zbigniew. **Stefan.** **Zbigniew.** (ze śmiechem)

Pan brat? Pan brat? Szcze_gól_ne to spot_

f *mf*

Stefan.

Zb. _ka_nie! Co ro_bisz tu, Ste_fa_nie? Któż zgad_nąć się spo_dzie_wa! Co wio_dło tu Zbi_

p *fp*

Zbigniew.

St. _gnie_wa? To po je_dnem po_znasz sło_wie:

Zb. Tak, to po jednem poznasz słowie: Ot! wiecze_rza szumi w głowie: A myśl mo_ _ją ciągle ści_

Stefan. **Zbigniew.** **Stefan.** (ze spokojem)

Zb. _ga... Pan_na Han_na? Nie!.. Ja_dwi_ga! Wiedz wza_je_mnie co tu

pp

St. ro_bię: Choć o tak pó_źnej jeszcze do_bie, Pa_smo wspo_mnień snu_ję

tr *p*

St. so_bie, A myśl mo_ _ja nie_u_stan_nie... Nie... przy

Zbigniew.

Przy Ja_dwi_dze?

sf

St. Han_nie! Jak_że ce_nię, to zda_rze_nie, Ten przy_chyl_ny dla nas traf! Mó_wiąc prościej, do za_

Zb. Jak_że ce_nię, to zda_rze_nie, Ten przy_chyl_ny dla nas traf! Mó_wiąc prościej, do za_

mf

St. zdro_ści Za_den z bra_ci nie ma praw! Mó_ _wiąc

Zb. zdro_ści Za_den z bra_ci nie ma praw! Tak, mó_wiąc pro_ _ _

St. prościej, tu do za_zdro ści, Za_den z bra_ci nie ma praw! Za_den z bra_ci nie ma

Zb. _ściej, tu do za_zdro ści, Za_den z bra_ci nie ma praw! Za_den z bra_ci nie ma

St. praw! Jak przy_chyl_ny traf! Jak przy_chyl_ny traf!

Zb. praw! Jak przy_chyl_ny traf! Jak przy_chyl_ny traf!

sff *sf* *ff*

sff *p*

Un poco più lento.

Zbigniew. Gdym przy wie_cze_rzy pa_trzył w jej o_czy Pło_nę ła zy_wym

Un poco più lento.

p

Zb. ru_mień_cem róż, Drżeń me_go ser_ _ca od_dźwięk pro_ro_czy

Zb. Ja_sną nam przy_szłość zwia_sto_wał już,

Zb. zwia_sto_wał już. Zni_kły złu_dze_nia do_tąd nie_zna_ne,

Zb. Znikł sen cza_ro_ _wny, lecz po_zo_stał ślad... U_czu_łem w pier_si

Zb. mej, tak bło - gą zmia - nę Jak - bym raz pier - wszy ten zo - ba - czył świat!

Zb. U - czu - łem w pier - si mej tak bło - gą zmia - nę, Jak - bym raz pierw - szy

f *dimin.*

Stefan.

Zb. ten zo - ba - czył świat! Jak - bym raz pierw - szy zo - ba - - czył świat! Hej, o -

rit. *p*

St. - stro - żnie pa - nie bra cie! Bo zni - we - czysz da - wny plan... Nie - ma nie - wiast w naszej cha - cie! Wi - wat

Zbigniew.

rall.

St. semper wol - ny stan. Tak - tak - Wi - wat, wol - ny stan! Do - brze, do - brze mó - wisz bra - cie, Wi - wat semper wolny

St. Je - dnak ce - nię to zda - rze - nie, Bo nam na - wet wspól - ny traf, Po - śród wra - żeń, płonnych

Zb. stan. Je - dnak ce - nię to zda - rze - nie, Bo nam na - wet wspól - ny traf, Po - śród wra - żeń, płonnych

St. ma - rzeń, Do za - zdro - ści nie dał praw! Bo traf na - wet, śród płon - nych

Zb. ma - rzeń, Do za - zdro - ści nie dał praw! Bo nam traf wspól - ny, śród płon - nych ma - -

St. ma - rzeń, Do za - zdro - ści nie dał praw! do za - zdro - ści nie dał praw! Jak przy chyl - ny

Zb. - rzeń, Do za - zdro - ści nie dał praw! do za - zdro - ści nie dał praw! Jak przy chyl - ny

f

St. traf, Jak przy - chyl - ny traf!

Zb. traf, Jak przy - chyl - ny traf!

f

Un poco più lento.

Stefan.

Zb. W kra - i - ny złu - dzeń wdzię - kiem bo - ga - te

Un poco più lento.

pp

St. Gdy mnie pro wa - dził tę - skno - ty ślad, Wspo - mnia - łem so - bie

St. tę ro - dzin - ną cha - tę, Tak nam pa - mię - tną od dzie - cin - nych lat,

cresc.

St. pa - mię - tną nam! Wspo - mnia - łem ja - - ko

f p

St. w nasz wiek po - ran - ny Przy ma - tce oj - - ciec nie znał co łzy,

St. I po - my - śla - łem że o - bok Han - ny, Tak - że u - ro - czych

St. ktoś do - cze - ka dni! Ach po - my - śla - łem, że i o - bok Han - ny,

f

Zbigniew. (z uśmiechem)

St. Ktoś tak u - ro - czych do - cze - ka dni! Nie tak sko - ro pa - nie bra - cie, Bo zni -

p p

Stefan.

Zb. we - czysz daw - ny plan... Nie - ma nie - wiast w na - szej cha - cie! Wi - wat sem - per wol - ny stan! Tak...

(niechętnie)

St. tak... praw - da wi - wat... wol - - ny stan!

p

№ 15. Kwartet.

HANNA. *ppp* A je_

JADWIGA. *ppp* A je_dnak...

STEFAN. *p* A je_dnak...

ZBIGNIEW. *p* A je_dnak...

PIANO. *rallent.*

H. _dnak...

St. Ni bo_le_ści, ni roz_ko_szy z tkli_wą du_szą nie po_dzie_lać, Nie mieć

p

St. ser_ca, co nam splo_szy Chmu_rę z czo_ła, z o_ka łzę; Nie mieć w schyłku dni na

St. ko_go Cho_ciaż bło_go_sła_wień_stwo prze_lać; Ach! czy_liż to się szczę_ściem

cre_scen_do *mf*

H. *pp* Czyliż to się szczęściem zwie?..

J. *pp* Czyliż to się szczęściem zwie?..

St. zwie? O nie! nie mieć w schyłku ży_cia, ko_mu choć_by

Z. *pp* Czyliż to się szczęściem zwie?..

pp *p*

St. swe bło_go_sławień_stwo dać! jest_że to zy_cia cel, czy to się szczęściem

ff *f*

H. O nie, o nie! Ni bo_le_ści, ni roz_

J. O nie, o nie! Ni bo_le_ści, ni roz_

St. zwie, Czy to jest szczęściem, ach! czy to się szczę_ściem zwie?

Z. O nie, o nie! Swej roz_

ff *f* *pp* *pp*

H. più f _ko_szy ztkli_wą du_szą nie po_dzie_lać, f Nie mieć wschył_ku dni na

J. _ko_szy ztkli_wą du_szą nie po_dzie_lać,

St. Nie po_dzie_lać,

Z. _ko_szy ztkli_wą du_szą nie po_dzie_lać,

più f f

H. ko_go... p Czy iść tą dro_gą, to cresc. zy_cia

J. Czy to jest

St. ppp I blo_go_sła_wień_stwa prze_lać, Czy iść tą dro_gą, to zy_cia

Z. Czy to jest

ppp cre_scen_do

H. ff cel? ach! czy to, czy to się szczę_ściem zwie? Ni bo_le_ści, ni roz_

J. cel? czy się to szczę_ściem zwie? Ni bo_le_ści, ni roz_

St. cel? czy to, czy to się szczę_ściem zwie?

Z. cel? czy się to szczę_ściem zwie? p Swej roz_

f

Ped. *

H. più f _ko_szy ztkli_wą du_szą nie po_dzie_lać, Nie mieć wschył_ku dni na

J. _ko_szy ztkli_wą du_szą nie po_dzie_lać,

St. nie po_dzie_lać,

Z. _ko_szy ztkli_wą du_szą nie po_dzie_lać,

più f pp

H. _ko_go cresc. czy iść tą dro_gą, to zy_cia

J. czy to jest

St. ppp I blo_go_sła_wień_stwa prze_lać, czy iść tą dro_gą, to zy_cia

Z. czy to jest

ppp cres_cen_do

H. ff cel? ach! czy to jest szczę_ście, ach!

J. cel? czy się to szczęściem zo_wie?

St. cel? czy to, czy to się szczę_ściem zo_wie?

Z. cel? czy się to szczęściem zwie?

f

H. tak, czi - liż to jest ży - cia dro - gą, czy to cel, ach!

J. czi - liż to jest ży - cia dro - gą, czy to cel, o

St. czi - liż to jest ży - cia dro - gą, czy to cel, o

Z. czi - liż to jest ży - cia dro - gą, czy to cel, o

(Kryje się)

H. Pan Da ma zy!

(spostrzegłszy Damazego)

J. nie! Pan Da ma zy!

(spostrzegając poruszenie)

St. nie! Ha! o -

(usłyszawszy głosy)

Z. nie! Co - to zna - czy?

Maciej, rozespany wbiega na scenę (pada na krzesło w głębi)

Gwał - tu! gwałtu! pie - je kur!

St. bra - zy! o - bra - - - zy!

Z. o - bra - - - zy!

rall.

Recitativo.

Stefan. Zbigniew.

To za - pe - wne zart nie - wie - ści! Pójdź, zo - bacz my co tam mie - ści w prze - dłu - że - niu dwor - ski

(spostrzegając Macieja) Maciej. (rozespany) Zbigniew. (w ucho Maciejowi)

Zb. mur? Ha, ha!.. Ma - ciej zdję - ty trwo - gą! Już pra - bab - ki wio - dą spór! Pil - nuj! nie puść ztąd ni -

(Stefan i Zbigniew wychodzą) Maciej. (marząc) Lento.

Zb. - ko - go! Stra - szny dwór! Stra - szny

pp *fp*

(zasypia)

M. dwór!

Ped. * Ped.

M.

Moderato.

Damazy. (wyłazi z zegara)

Tak! to Han_na i Ja_

pp

(idzie do jednego obrazu) (obraz usuwa się do połowy, biegnie do drugiego)

D. dwi_ga! Już jej nie_ma!

p

D. (spogląda na obie strony)

I tu fi_ga!

D. Więc do_my_ślać się na_le_ży, Że są wba_sztach, lub_na wie_ży, Ztam_tąd zej_dą na ko_

Recit.

D. ry_tarz, I już, brat_ku, ich nie schwy_tasz! Toż się zbie_gły my_śli na_sze, Ich myśl w sam

rallent.

(smutno)

D. raz zmy_ślą mo_ją! O_ne stra_szą, i ja stra_szę... Lecz się tchó_rze coś nie

a tempo Moderato.

p

PROZA. Maciej. Aj, kto tu?
Damazy. Kto tu?
Maciej. Święci patroni! to duch zzegara!
Damazy. Puszczaj!
Maciej. Nie mogę!
Damazy. (n.s.) Ha! ten ze strachu zębami dzwoni!

D. bo_ją!

Allegro.

f ff

Damazy. (zmienionym głosem)

Pu_szczaj! bo pil_no wczyś_co_wą dro_gę! Nie!.. nie! ja nie! mo_gę!... Pu_szczaj, ja

Maciej.

Damazy.

a tempo Moderato.

pp

(przysuwa się ku Maciejowi tak, że światło księżyca pada na niego)

Maciej. (n. s.)

D. je_stem du_sza z ze_ga_ra! Aj! co ja wi_dzę to on!.. tak,

sf

(śmiało do Domazego)

Mac. tak! To pa_le_stran_cki duch się tu ru_sza, Wzdycha, że w pie_kle po_sa_gów brak! Nie, nie wy_

a tempo

pp

To jest ta dusza co [illegible] w wiewiórki[illegible]

f

Damazy. (z gniewem)

Mac. pu - szczę! bo za - ka - za - no: Nie wyj-dziesz dusz - ko, aż ju - tro ra - no! Co? do kroć-set!

Maciej.

D. dja - błów! ru - szaj mi precz! Du - chom zam - knię - cie drzwi nie do - ku - cza: Kto duch, niech

Damazy. Maciej. Zbigniew. Maciej.

Mac. zmy - ka dziur - ką od klu - cza! Puszczaj! bał - wa - nie! Da - rem - na rzecz! Co tu za wrza - wa? Kie - dy pan

Zbigniew. (poznając)

Mac. ka - że, Słu - ga pil - nu - je, zmiej - sca nie ru - sza... Co? pan Da -

Maciej.

Zb. - ma - zy! Nie! to jest du - sza, Co po - ku - tu - je wsta - rym ze - ga - rze!

№ 16. Finał. Kwartet.

Allegro. (groźnie do Damazego) Zbigniew. (groźnie) Stefan. (z mocą)

STEFAN. Pan?.. pan wze - ga - rze? Ha! to cie - ka - we! Więc się tu

PIANO.

Damazy. (n.s.)

St. skry - łeś by znas żar - to - wać, By nas o - śmie - szyć? Zdasz z te - go spra - wę! Dow - ci - pie!

(do Stefana i Zbigniewa) Zbigniew.

D. ty mnie zbie - dy wy - pro - wadź! Nie, nie, pa - no - wie! A te ku - ran -

Damazy.

Zb. ty! A te o - bra - zy... Nie wiem zkąd się to wzię - to, Nie śmiał - bym ścią - gać

Stefan. Damazy.

D. wa_szej u_ra _ zy... Pa_ni_czu kła _ miesz! to two_je dzie _ ło! Nie, na ho_nor,

Zbig'niew. (wzkazująca zegar) Damazy. (n.s.)

D. nie! Więc po_cóż tam? Ha! wy_bor_nie! już ich mam!

(do obecnych)

D. Sły_sza_łem da_wno, że wtej sa_li strach spać, czy pra_wda do_ciec

D. chcia_łem Lecz sam no_co_wać tu nie śmia_łem; Aż gdy ją wam dziś od

D. da_li, O_śmie_lo_ny w mym za_mia_rze, Wcze_śniej

D. skry_łem się w tym ze_ga_rze, I dziś rę _ kę w o _ gień

D. wło _ żę! Żem sły _ szał pra _ wdę o tym stra _ sznym

Stefan. Un poco più lento.

Cóż te _ dy?

D. dwo _ rze! Mó _ wią, że ten gmach przed la _ ty

Maciej.

Cóż te _ dy?

Zbigniew.

Cóż te _ dy?

D. Po _ wstał zsie _ ro _ cej krzy _ wdy i stra _ _ ty, Że

D. na _ nim prze_kleń_stwa i łzy, I stąd gniew Bo _ ski tu

sf *p*

Stefan.

Z sie_ro_cej krzywdy!! z sie _

D. grzmi! Mu _ ry te po _ wsta _ ły z sie _

Maciej.

Mu _ ry te po _ wsta _ ły z sie _

Zbigniew.

Mu _ ry te po _ wsta _ ły z sie _

zhen-

f *fp*

St. _ro _ _ cej stra _ ty!

D. _ro _ _ cej stra _ ty!

Mac. _ro _ _ cej stra _ ty!

Zb. _ro _ _ cej stra _ ty! I ztąd nad nie_mi Bo_ski

cresc. *sf*

St. gniew Bo_ski stra _ szny grzmi!

D. gniew Bo_ski stra _ szny grzmi!

Mac. ztąd nad ni _ mi gniew Bo_ski stra _ szny grzmi!

Zb. gniew stra_szny grzmi, gniew Bo_ski stra _ szny grzmi!

ffp *f* *rallent.*

a tempo un poco più lento.

St. Ach! je_śli na tym dwo _ rze, cię _ zy przekleń_stwo Bo _ że,

Mac. Nie_szczę _ ścia chmu_ra ta, co

Zb. Je_śli na dwo _ rze tym prze_kleń_stwo Bo _ że, chmu_ra co

a tempo un poco più lento.

fp

St. chmu_ra co nad nim się czer _ ni mo _ że o_gar_nąć i nas!

Damazy. Wy _ gra _ na! zwy _ cięz _ twa dwa!

Mac. nad nim się czer _ ni o _ gar _ nie i nas.

Zb. nad nim się czer _ ni mo _ że o_gar_nąć i nas.

molto cresc. *f* *p*

St. Chmu - ra co tu się czer - ni mo - że o - gar - nąć

D. Chmu - ra co tu się czer - - ni mo - że o - gar - nąć

Mac. Chmu - ra co tu się czer - - ni mo - że o - gar - nąć

Zb. Chmu - ra co tu się czer - - ni mo - że o - gar - nąć

Allegro.

St. nas!

D. nas!

Mac. nas!

Zb. nas! A więc sło - wu swe - mu wier - ni, Rzu - caj - my, rzu -

Allegro.

p

D. Już

Mac. Rzu - caj - my te pro - gi, rzu -

Zb. - caj - my te pro - gi, rzu -

Stefan.

Rzu - caj - my dwór prze - klę - - ty!

D. ich o - gar - nia strach. (n.s.) Wy - gra - -

Mac. - caj - my pó - ki czas! Rzu - caj - my dwór prze - klę - - ty!

Zb. - caj - my pó - ki czas! Rzu - caj - my dwór prze - klę - - ty!

f *ff*

St. Strzeż - my się po - nę - ty, Co

D. na, przez me wy - krę - ty O

Mac. Gan - ki i za - krę - ty, Bo pie - kłem każ - dy

Zb. Strzeż - my się po - nę - ty, Bo pie - kłem każ - dy gmach,

p

St. wzniósł się na łzach! Rzu - caj - my dwór prze - klę - ty! rzu -

D. gar - nia ich strach, Wy - gra - -

Mac. gmach, na sie - rot łzach! Rzu - caj - my dwór prze - klę - ty! rzu -

Zb. na sie - rot łzach! Rzu - caj - my dwór prze - klę - ty! rzu -

f

St. -caj - my stra - szny gmach! Rzu -

D. -na! zwy - cięz - twa dwa! ten gmach na sie - rot

Mac. -caj - my stra - szny gmach, Co się wzniósł na sie - rot łzach!

Zb. -caj - my stra - szny gmach! Rzu -

St. -caj - - my gmach co się wzniósł na sie - - rot

D. łzach, o tak, o tak, ten gmach się wzniósł na sie - - rot

Mac. prze - klę - ty gmach się wzniósł na sie - rot

Zb. -caj - my dwór prze - klę - ty co się wzniósł na sie - - rot

ff *sf*

St. łzach, na sie - - rot łzach, rzu - caj - my

D. łzach, na sie - - rot łzach, rzu - caj - my

Mac. łzach, na sie - - rot łzach, rzu - caj - my

Zb. łzach, na sie - - rot łzach, rzu - caj - my

sf *sf*

St. gmach, rzu - caj - my gmach prze - klę - ty! co

D. gmach, rzu - caj - my gmach prze - klę - ty! co

Mac. gmach, rzu - caj - my gmach prze - klę - ty! co

Zb. gmach, rzu - caj - my gmach prze - klę - ty! co

ff

St. wzniósł się na sie - - - - rot łzach!

D. wzniósł się na sie - - - - rot łzach!

Mac. wzniósł się na sie - - - rot łzach!

Zb. wzniósł się na sie - - - - rot łzach!

ff

AKT CZWARTY.

№ 17. Recitativo i Arja Hanny.

Allegro.

PIANO.

Hanna. Recit.

parlante

Do gro_bu trwać w bezżennym sta_nie... Zamiar dzi_wny nie_sły_chanie, A co go_rzej, Cześni_

Più lento.

cantabile

H. ko_wa, Swa_tać ca_ły świat go_to_wa, Dziś przez ja_kiś taj_ny wzgląd, Mi_łość ga_nić nam za_

Più lento.

H. czy_na, O bra_tan_kach źle wspo_mi_na, Pra_gnie ich od_da_lić

parlante

a tempo

H. ztąd... Co to zna_czy, któż od_ga_dnie? Lecz da_re_mnie się u_tru_dzi_ła, Bo kie_dy

H. mi_łość ser_cem o_wła_dnie, Nie zwal_czy jej roz_ka_zów ża_dnych

si - ła!

cre - - - scen - - - do

Moderato.

Spojrz na tę po - stać, O - ko ry - ce - rza Jak - że szla - che - tną ja - śnie - je skrą;

Moderato.

Ser - ce dzie wi - cy sil - niej u - de - rza, Gdy oń jej mi - łość przy - się - ga swą!

Ach! któż po - zry - wa świę - te ogni - wa, Co zie - mięwnie - bo nam za - mie - -

nią! Czy są wy - ra - zy, Czy są roz -

- ka - zy Zdol - ne przy - ga - sić blask tych pro - mie - ni, Zdol - ne przy - ga - sić pro - mie - ni

scherz.

blask, o tak o

cresc.

tak! przy - ga - sić zdol - ne, przy - ga - sić

zdol - ne pro - mie - ni tych - blask, ach,

tych promie - ni świę - ty

H.

blask!

f

H.

H.

Ach!

Più lento.

H.

Od - dać mu ser - - ce, I je - go żo - ną być,

Più lento.

pp

H.

Dzie - lić z nim bło - gi, Czy smu - tny los;

H.

o! mo - ich ma - - - rzeń świe - tna ko -

H.

ro - - no! Cie - - bież ta - jem - - - - -

H.

- - - - ny wró - ży mi głos?

f

fp

H.

Cie - bież mi wró - - - - - ży świe - tna ko -

H.

ro - no Mych bło - gich ma - - - - - - rzeń,

cre - - scen - - do

f

H. Cie _ bież to wró _ ży Ta _ jem _ ny głos?

dimin. *p*

H. Ach!

f *ff*

H.

H. *sf*

H. Spojrz na tę po _ stać, o _ ko ry _ ce _ rza Du _ szy szla _ che _ tnej ja _ śnie _ je skrą!

p

H. Ser _ ce dzie _ wi _ cy pa ła, Gdy on jej mi _ łość przy _ się _ ga swą!

p *sfp*

H. Ach! kto po _ zry _ wa, świę _ te o _ gni _ wa, Co _ zie _ mię wnie _ bo nam za _ mie _ _

f

H. nią! Czy są wy _ ra _ zy, Czy są roz _

tr *tr* *p*

H. ka _ zy, Przy _ ga _ sić zdol _ ne, Co wna _ szej du _ szy, Bóg wznie cił sam!

fp *fp* *fp* *fp*

H. *fp* *fp* *f* *sf*

H. Bóg wznie - cił sam!

f

H. Ja - - - -

H. kież wy - - ra - - - - zy, roz - - -

H. ka - - - - - zy, zdol - - - ne

p scherz.

H. w ser - - - cach przy ga - - - - sić

H. blask, ja - sny blask, ja - - sny blask.

f

H. U - czu - cia

fp cre - - - -

H. co nam Bóg!

scen - - - - do

f

H. ob - - - - ja - wił sam!

ff sf

ff

Recitativo.

Damazy. (wbiegając)

Pa_ni! pa_ni! co się dzie_je! Aj! aż mi się wo_czach mie_ni! Dwaj ry_ce_rze wy_stra_

Hanna. (zdziwiona) Damazy.

D. sze_ni U_cie_ka_ją dziś przy świę_cie! Co to znaczy? Ma_ciej sta_ry już pa_ku_je się za_

Hanna. Damazy.

D. wzię_cie; Miecznik le_dwie nie sza_ le_je! Od_jeż_dża_ją? Że źle spa_li, Że im strachy w wielkiej

D. sa_li Wy_pra_wia_ły har_ce, gwa_ry... Więc dla te_go ja_dą tchó_ _ _ _ _

Hanna. Damazy.

D. _rze! Kłamstwo! Bę_dziem mie_li bu rzę; Być jej świadkiem nie chcę wca_le, Miecznik nie na żar_ty

D. go_re... Jak wy_nio_są się ry_wa_le, Wte dy wra_cam i ślub

D. (wybiega) bio_rę!

Hanna. (z mocą) Od_jeż_dża_ją! być nie mo_że!

p molto *cre_scen_do* *f* *f*

(spostrzegając wchodzącego Stefana) Stefan. (pomieszany) Hanna.

ff Panna Hanna! O mój Bo_że! Czyż mi prawdę po_wie_

H. dzia_no! Go_ście oj_ca po_zą_da_ni, Choć przy_rze_kli że zo_sta_ną, Od_jeż_dża_ją

Stefan. Hanna. Stefan. Hanna. Stefan. Hanna. (wpatrując się w Stefana)

H. dziś! Tak, pa_ni Dziś? W tej chwili. Nagłej zmiany jakiż po wód? Ta_je_mni_ca! Ta_je_mni_ca...

a tempo *crescendo*

H. pan zmiesza_ny, Głos twój drżą_cy, bla_de li_ca... Więc nie_szczę_ _ścia Do_tąd za_dne,

Stefan.

f

Hanna. (spokojnie)

S. Lecz za_gra_ża... czu_ję to... Ta_je_mni_ca... czyż nie zga_dnę?

p

№ 18. Duet Hanna i Stefan.

Allegro.

STEFAN. Nie pra_gnij zba_dać ją!

PIANO. *ff* *p*

S. Na je_dno

ff *p*

S. sło_wo twe ser_ce mło_de Gorz_kiej bo_le_ści do_tknął by grom, Smu_tek_by

f *p*

S. od_dał świę_tą swo_bo_dę Nie_za_słu_żo_nej zgry_zo_ty

S. łzom. Nie, nie!.. O Han_no zo_stań szczę_śli_wa, Ja_ko i_sto_ty wol_ne od

p

St. skaz, Niech w głę_bi ser_ca me_go spo_czy_wa Głos, co z tych

St. pro_gów od_da_la nas! Niech w głę_bi ser_ca spo czy_wa

St. głos, co nas od_da_la z tych pro_gów!

fp

Hanna. Czy z wa_szej cha_ty trwo_żą_ce wie_ści? Stefan. Nie, nie, Bóg

St. Hanna. ła_skaw, spo_koj_nie tam... Czy mo_że też wia_do_mość groźniej_szej

Stefan. Hanna.

H. tre_ści? Nie. Nie z do _ mu? nie z do _ mu? Więc tu nie _

Stefan.

H. _szczę _ ście gro _ _ zi wam? Nie _ pra _ gnij zba_dać ta_je _

St. _mni _ cę Od _ da _ _ lić się mu_si _my ztąd, Bo ka _ żda

f *p*

St. chwi _ la spę_dzo _ na dłu _ _ żej Wśród nie _ po _ ko _ ju ser_decz _ _ nych

cresc. *fp*

St. drżeń; Ży _ cia ca _ łe _ go nie _ do _ lę wró _ _ ży, Tę_skno_ty

cresc.

St. wie _ cznej spro_wa _ _ dza cień! Dro _ giej na _ dzie _ i gwia _ zdą za

p

St. _ran _ ną Tu mi za _ bły _ snął zdra_dli _ wy los, I wy_darł

cres _ *_cen _ _ do* *f*

St. szczę _ ście! Han _ no! o Han _ no! Ża _ łuj bie_dne _ go, to stra _ _ szny

f *p*

St. cios! Zni _ kło me szczę _ ście! Han _ no! o Han _ no! Ża _ łuj bie _

Hanna. (n. s.)

St. _dne _ go, to stra _ szny cios! Ach!..to ów

f *f* *sf*

H. za_miar... nie wątpię dłu_żej, Zga_du_ję po_wód ser_de_cznych drżeń; Zga_du_ję

p *fp* *sf*

H. co mu nie_do_lę wró_ży, I co tę_skno_ty spro_wa_dza

H. cień, Co nie_do_lę mu wró_ży, Co tę_skno_ty spro_wa_dza

p

H. cień! Więc to nie_

dolce

Stefan.

H. _zmien_ne po_sta_no_wie_nie? Dziś od_jeż_dża_my i brat, i

Hanna. (upewniona w swem mniemaniu) (nieco z kokieterją)

St. ja... I brat?... tak... tak... lecz choć sta_łość ce_nię, Mo_że się

H. od_jazd od_ło_żyć da... Oj ca zmar_twi_cie przy_krą od_

Stefan. Hanna.

H. _mo_wą. Oj_ciec prze_ba_czy, gdy na_gli czas. Więc ta_je_

H. _mni_cę od_ga_dłam o_wą: Dzi_wna przy_się_ga krę_pu_je

cres_cen_do

H. was!

ff

H. Nie wąt - pię dłu - żej, Od - ga - - - dłam

Stefan.

Pa - ni! przez li - tość nie ba - daj dłu - - - żej, Gdy ka - żda

fp *sf*

H. po - - - wód ser - ca drżeń; Od - ga - - - dłam co mu tęs -

St. chwi - la ser - - - ca drżeń, Ży - cia nie - do - lę tyl - ko

p

H. kno - - - - - ty spro - wa - dza cień!

St. wró - - - - ży, i spro - wa - dza cień! Dro - giej na -

f *p* *f* *f* *p*

St. - dzie - i gwia - zdą za - ran - ną Tu mi za - bły - snął zwo - dni - czy

cre - - - - scen - - - -

Hanna.

St. los. Dro - giej na - dzie - i gwia - zdą za - ran - ną I mnie za -

do *f* *f*

H. - bły - snął zwo - dni - - czy los! Bie - - - - dna, bie - - dna

Stefan.

Zga - sło me szczę - ście, Han - no! o

p *f*

H. Han - no! Stra - szny to cios! twą

St. Han - no! Stra - szny to cios! O ża - -

rall. *atempo* *sf*

H. ra - - - dość tłu - - mi, bo - le - sny cios! Ach blask jej

St. - - - łuj mnie, to stra - sznycios!

cresc. *f* *ff* *p*

H. ga_śnie i ra _ dość tłu_mi bo _ le _ sny

St. O! ża _ łuj Han_no bie _ dne _ go, ża _ łuj, stra _ szny

H. cios! Ach! blask jej ga_śnie i ra _ _ dość

St. cios! o ża _ łuj Han_no! bie _ dne _ _ go

H. tłu _ mi bo _ le _ sny cios! bie _ dna ja!

St. ża_łuj! to stra _ szny cios! zdra _ dny los!

H. bo _ le _ sny cios!

St. bo _ le _ sny cios!

Recitativo.

(do Zbigniewa, z którym wchodzi)

MIECZNIK. Moderato. Nie za_przeczaj, ser_ca cier_ni W mo_jej cha_cie waś_ciom

PIANO. Moderato.

M. Zbigniew. Miecznik. strach, Toż bez nie_wiast sło_wu wier_ni Chce_cie wró_cić pod wasz dach. In_ny po_wód... A _ leż

M. *a tempo* Stefan. Zbigniew. Miecznik. (wpatru_ prze_cie... Gdy do ju _ tra zo_sta nie _ cie... Nie, nie! O nie! Ten i ten

Maciej. (wpadłszy głębią)

M. jąc się w nich) Recit. zbladł. Bry_ka za_szła na po _

Miecznik. (z niecierpliwością) Maciej.

Mac. dwó_rze. Więc je_steś_cie chy_ba tchó _ _ rze! Kto, tchó_rze? mo_i pa _

Miecznik.

Mac. -ni_cze! Tak! tak! i ty! Wiem o stra_chach, wiem, że ztąd śmieszny was wy_ga_nia

Maciej. (urażony)

M. Moderato assai. wzgląd! Tchó_rze... tchó_rze...mo_i pa_ni_cze!

Moderato assai. *rall.*

fp *ff*

Moderato. Stefan. (cicho)

Ma_cie_ju, milcz!

Mac. Mó_wią, że ten gmach przed la_ty Po_wstał z sie_

Moderato.

fp *fp*

St. milcz sta_ry!

Mac. -ro_cej krzy_wdy i stra_ty, Że tu prze_kleń_stwo i łzy, Że

Zbigniew.

Co czy_nisz? Zli_tuj się! *(n.s.)* powstrzymać nie_ma spo_

fp

Mac. ztąd nad nim gniew Bo_ski grzmi! A więc gdy na tym

Zb. so_bu.

fp *molto* *cresc.*

Stefan.

Ma_cie_ju milcz!

Mac. dwo_rze, Cię_ży prze_kleń_stwo Bo_że! Chmu_ra, co się tu

Zb. Ach! za_milcz raz! O! w jak_że

St. W tru_dne po_ło_że_nie

Miecznik.

Cóż to jest?

Mac. czer_ni mo_że o_gar_nąć i nas!

Zb. tru_dne po_ło_że_nie

St. Ma - - ciej nas wpro - wa - - dza, wpro - wa - - dza

M. Nic, nie ro - zu - - miem, nie ro - zu - miem

Mac. Chmu - ra co się tu czer - - ni mo - że o - gar - nąć

Zb. Ma - ciej wpro - wa - dza nas! Ma - ciej wpro - - wa - dza

sf *pp*

Recit.

St. nas!

M. was!

Recit.

Mac. nas! Wszak ku - bek, w ku - bek, sło - wo po sło - wie, Dla - cze - go

Zb. nas!

sf

Mac. dwór ten stra - sznym się zo - wie, Tak pan Da - ma - zy tło - ma - czył

p *f*

№ 19. Finał.

STEFAN. Allegro. (zakłopotani) On nie wie sam!

MACIEJ. Miecznik. Zbigniew. Maciej. nam. Co to ma zna - czyć? On nie wie sam! Wszak ku - - bek

PIANO. Allegro. *fp* *molto piano*

Mac. w ku - bek, sło - wo po sło - wie, Dla cze - go dwór ten stra - - sznym się zo - wie, Tak pan Da -

Miecznik.

Mac. - ma - - zy tło - ma - czył nam! Ach! zga - du - - ję!... pan Da - ma - zy, Co się wżar - ty wdał nie -

M. - wie - ście! Mi - ły żart gdy bez u - ra - - zy, A - le tak to dja - bła

Skoluba. (wchodząc) Miecznik.

M. wart! Ja - śnie pa - nie!... Milcz nie - mra - wo! Pan Da -

Skołuba. Miecznik.

M. ma_zy, proś, niech zwa_wo przyj_dzie tu Ten już da_wno wmie_ście! Co? wy_

(słychać dzwonki, wszyscy słuchają)

M. _je_chał? wy_niósł się?

Stefan i Miecznik.

Cóż to?

Maciej. Skołuba.

Cóż to? O_wóż Ja_śnie pa___nie!

Zbigniew.

Cóż to?

Sk. Bie___giem do_nieść i_le tchu, To ku_li_giem li_czne sa_nie, Po go_

Miecznik.

Sk. ścińcu pę_dzą tu! Każ_cie wy_prządz, głu_pią ba_śnię, Jak po_

M. _wró_ci pan Da_ma_zy Bar_dzo ła_two wam wy_ja_śnię, Przy_tem

M. u_szów na_trę mu.

(dzwonki ustają; słychać wesoły gwar za sceną;)

(Zbigniew i Stefan wydają cichy rozkaz Maciejowi, który odchodzi zasmucony:)

molto cre___scen___do

(Drzwi otwierają się jak szerokie)

(Chór wpada na scenę)

ff

Krakowiak.

CHÓR.

Alty. Od te_re_ma do te_re_ma, Czy to śnieg, czy lo_du łom, Do Miecz_ni_ka

Tenory. Od te_re_ma do te_re_ma, Czy to śnieg, czy lo_du łom, Do Miecz_ni_ka

ff

za_je_dzie_ma, Ku_lig! ku_lig wje_go dom! Gdy do gar_dła mróz się_ga,

za_je_dzie_ma, Ku_lig! ku_lig wje_go dom! Gdy do gar_dła mróz się_ga,

(Wchodzą Soprany i Basy)

Zło_tym je wę grzy_nem płucz... Zi_ma tę_ga: Mieczni_ku! od pi_wni_cy da_waj klucz!

Zło_tym je wę grzy_nem płucz... Zi_ma tę_ga: Mieczni_ku! od pi_wni_cy da_waj klucz!

Soprany. Od te_re_ma do te_re_ma Czy to śnieg, czy lo_du łom, Do Mieczni_ka za_je_dzie_ma

Basy. Od te_re_ma do te_re_ma Czy to śnieg, czy lo_du łom, Do Mieczni_ka za_je_dzie_ma

ff

Soprany. Ku_lig! ku_lig wje_go dom! Rie_dy mroz do gar_dła się_ga, Zło_tym je wę_

Alty. Rie_dy mróz do gar_dła się_ga, Zło_tym je wę_

Tenory. Rie_dy mróz do gar_dła się_ga, Zło_tym je wę_

Basy. Ku_lig! ku_lig wje_go dom! Rie_dy mróz do gar_dła się_ga, Zło_tym je wę_

sf

grzy_nem płucz! Hej Miecz_ni_ku! zi_ma tę_ga: da_waj, da_waj klucz! Hu!

grzy_nem płucz! Hej Miecz_ni_ku! zi_ma tę_ga: da_waj, da_waj klucz! Hu!

grzy_nem płucz! Hej Miecz_ni_ku! zi_ma tę_ga: da_waj, da_waj klucz! Hu!

grzy_nem płucz! Hej Miecz_ni_ku! zi_ma tę_ga: da_waj, da_waj klucz! Hu!

sf

ha! Od pi_wni_cy da_waj klucz! hu! ha!

ha! Od pi_wni_cy da_waj klucz! hu! ha!

ha! Od pi_wni_cy da_waj klucz! hu! ha!

ha! Od pi_wni_cy da_waj klucz! hu! ha!

ff

Hej Miecz_ni_ku! da_waj, da_waj klucz! Od te_re_ma do te_

Hej Miecz_ni_ku! da_waj, da_waj klucz! Od te_re_ma do te_

Hej Miecz_ni_ku! da_waj, da_waj klucz!

Hej Miecz_ni_ku! da_waj, da_waj klucz!

_re_ma, Czy to śnieg, czy lo_du łom, Czy to mróz, czy lo_

_re_ma, Czy to śnieg, czy lo_du łom, Czy to mróz, czy lo_

Czy to mróz, czy lo_

Czy to mróz, czy lo_

8 *f*

_du łom, Do Miecz_ni_ka za_je_dzie_ma, Ku_lig! ku_lig wje_go

_du łom, Do Miecz_ni_ka za_je_dzie_ma, Ku_lig! ku_lig wje_go

_du łom.

_du łom.

8

dom! Ru_lig! ku_lig wje_go dom!

dom! Ru_lig! ku_lig wje_go dom!

Ru_lig! ku_lig wje_go dom! Ku_lig

Ru_lig! ku_lig wje_go dom! Ku_lig

8 *ff*

w Miecz_ni_ka dom! w Miecz_ni_ka dom! w Miecz_ni_ka

w Miecz_ni_ka dom! w Miecz_ni_ka dom! w Miecz_ni_ka

hej! w Miecz_ni_ka dom! w Miecz_ni_ka dom! w Miecz_ni_ka

hej! w Miecz_ni_ka dom! w Miecz_ni_ka dom! w Miecz_ni_ka

8

dom! tak, za_je_dzie_ma wje_go dom!

dom! tak, od te_re_ma do te_re_ma, za_je_dzie_ma wje_go dom!

dom! tak, za_je_dzie_ma wje_go dom!

dom! tak, od te_re_ma do te_re_ma, za_je_dzie_ma wje_go dom!

ff *sf*

Mazur.

PIANO.

Trio.

f *ff*

pp

scherzando

m. d.

1. 2.

f *pp* *f* *dimin.*

Ped. * Ped. *

pp *m. g.* *sf* *p*

Ped. *

m. d. *m. g.*

1. 2. *molto semplice*

pp *mf*

f

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. * Ped. *

tr *molto crescendo*

di - mi - nu - en - do

Ped. * Ped. * Ped. *

ff

Ped. *

mf p f sf sf ff tr p ff tr ff tr p ff Ped. * f ff Ped. * 8

ff pp Ped. * tr cre - scen - Ped. * sf do sf sf ff Ped. * sf sf ff sf sf sf sf sf sf ff

Allegro.

Go_spo_

Allegro.

p

da_rzu! coś z twych go_ści Coś nie wi_dać

Go_spo_da_rzu! coś z twych go_ści dziś ra_

p

coś nie wi_dać Czy źle

p

do_ści, dziś ra_do_ści: Czy źle w do_ mu?

Miecznik. (bez humoru) Più lento.

Nie, naj_droż_si, wca_le nie... Tyl_ko żal mi przy_ja_

w do_ mu?

Più lento.

p

M. cie_la, Co za_ba_wy nie po_dzie_la, Co dziś ra_no po_kry_jo_mu Z mo_jej cha_ty wy_niósł

M. Sir!

Hej! u_spo_kój ser_ce rze_wne! Toć to on, on za_pe_wne: To ar_

Hej! u_spo_kój ser_ce rze_wne! Toć to on, on za_pe_wne: To ar_

to

p *cre_scen_do*

M. Pan Da_ma_zy?

le_kin lu_by nasz! Tak, tak, wte stro_ny mu_siał wró_cić

f Tak,

le_kin lu_by nasz! Tak,

Tak, i zmu_

M. *f* Pan Da _ ma _ zy! Pan Da _

Stefan. *f* Pan Da _ ma _ zy! Pan Da _

Zbigniew. *f* Pan Da _ ma _ zy! Pan Da _ ma _ zy! pan Da _

Maciej. *f* Pan Da _ ma _ zy! Pan Da _

Skołuba. *f* Pan Da _ ma _ zy! Pan Da _ ma _ zy! pan Da _

O _ to go masz!

O _ to go masz!

szo_ny prze_brał się!...

ff

M. ma _ _ _ zy!

Ste. ma _ _ _ _ _ zy!

Z. ma _ _ _ _ _ zy!

Mac. ma _ _ _ _ _ zy!

Sk. ma _ _ _ _ _ zy!

To on sam! Cha, cha, cha, cha, cha, cha, cha, cha! Od te_re_ma

Cha, cha, cha, cha, cha,

To on sam! Cha, cha, cha, cha, cha, cha, cha, cha! Od te_re_ma

Cha, cha, cha, cha,

fp *ff*

do te_re _ ma, Czy to śnieg, czy lo _ du łom, Do Mieczni _ ka za _ je _ dzie_ma,

do te_re _ ma, Czy to śnieg, czy lo _ du łom, Do Mieczni _ ka za _ je _ dzie_ma,

Ku_lig! ku_lig wje_go dom! Gdy do gar_dła mróz się_ga Zło_tym je wę_

Ku_lig! ku_lig wje_go dom! Gdy do gar_dła mróz się_ga Zło_tym je wę_

ci się_

grzy_nem płucz! Hu! ha! Hej Miecz_ni_ku! da_waj, da_waj

grzy_nem płucz! Hu! ha! Hej Miecz_ni_ku! da_waj, da_waj

klucz! Hej! da_ _ _ _waj od pi_wni_cy da_waj klucz!

Hej, hej, Miecz_ni_ku! od pi_wni_cy, od pi_wni_cy da_waj klucz!

klucz! Hej! da_ _ _ _waj od pi_wni_cy da_waj klucz!

Hej, hej, Miecz_ni_ku! od pi_wni_cy, od pi_wni_cy da_waj klucz!

Damazy. Tak, to ja.

Maciej. (przytrzymując Damazego) Pan Da_ma_zy!

Miecznik. Wy_bor_nie!

Zbigniew. Pan Da_ma_zy!

Pan Da_ma_zy!

Pan Da_ma_zy!

Pan Da_ma_zy!

M. wo_bec więc tych pa_nów i pań wy_ja_śnisz mo_że, Cze_mu trzy_masz

M. źle o mo_im dwo_rze, Cze_muś ka_lu_mnię rzu_cił nań? Zkąd pre_

M. zum - - - pcya, zkąd pre - zum - - - pcya, że ten gmach Na sie -

A

fp *fp*

M. ro - cych sta - - wion łzach?

Ach! to dzi - wny ja - kiś żart! Rto śmiał

Ach! to dzi - wny ja - kiś żart! Rto śmiał

wy - rzec, że ten gmach sta - wion na sie - ro - - cych

wy - rzec, że ten gmach po - - sta - wion na sie - ro - - cych

f

Miecznik. (do wszystkich) **Damazy.** (mó-

Czy te ba - śnie *sunt de fi - de?* Me - a

łzach!

łzach!

p

wi prędko ze strachem)

D. *cul - pa!* mój Miecz - ni - ku! Przy wie - cze - rzy jak na bie - dę, Człek to - a - stów pił bez

D. li - ku! A po wi - nie wszak się zda - rza, Pal - nąć kon - cept z ka - len - da - rza! Zwłaszcza

Miecznik. (z uśmiechem)

D. Kie - dy w mó - zgu pa - li: Jak od - da - lić dwóch ry - wa - li? O - ni ry - wa - la - mi

M. są? A któż wa_ści sze_pnął to? Im się o tem a_ni śni!

Damazy. (do Miecznika)

Tru_ _ dno wie_rzyć do_wiedź mi! Od_da_ _wna

dolce

D. ser_ _ce zgło_wą na wy_ści_gi Bła_ _gać ka_ _żą ro_jąc cu_dne

tr

Zbigniew. (biorąc Damazego na stronę) **Damazy.**

D. sny, O rę_kę... Tyl_ko nie pan_ny Ja_dwi_gi! Lub o_ba u_szy o_be_tnę ci! Nie, nie!

f *fp* *f* *p*

D. Pra_ _gnę, pra_ _gnę jak nie_bie_skiej man_ny Bła_gać z po_ko_ _ _

f

Stefan. (porywając za rękę szepcze mu groźnie)

D. rą u two_ich stóp O rę_kę... Tyl_ko nie pan_ny Han_ny, Lub ka_ra_be_lą po_pchnę cię

pp *f* *fp*

St. w grób!

f Czy_jej_że waść pra_gniesz rę_ki?

f Czy_jej_że waść pra_gniesz rę_ki?

f *fp*

Damazy. (wystraszony)

By_łem pe_wny... co za mę_ki!

pp

D. Pra_gnę bła_gać o_ nią, Lecz... ry_wa_ _le

Stefan. (żywo, zbliżając się do Miecznika)

D. bro - nią! Tak! o dłoń Han - - ny bła - gam wpo - ko - rze,

Zbigniew.

St. Pa - nie racz sy - - nem na - zy - - wać mnie! O dru - gą

Zb. cór - - kę wser - ca fer - wo - rze, Na przy-jaźń oj - ca za -

Zb. kli - - nam cię!

p Co za dzi - wne zda - rze - nie! to dzi - - wne zda -

p Co za dzi - wne zda - rze - nie! to dzi - - wne zda -

cre - - scen - - -

rze - - nie, Jak mi - le dzi - wi nas, za - dzi - wia nas!

rze - - nie, Jak mi - le dzi - wi nas, za - dzi - wia nas!

- - - do sf ff

jak nie - spo - dzia - nie mi - le dzi - wi nas!

jak nie - spo - dzia - nie mi - le dzi - wi nas!

sff sf

Un poco meno.

Miecznik.

Jam to z wa - szych czy - tał lic, Lecz nie bę-dzie z te-go nic, Aż się każ-dy ja-sno

p f

M. do - wie, Zkąd i od - kąd w Ka - li - no - wie Dwór się stra - sznym dwo -

(woła córek, które się ukazują)

M. zwie. Hej dzie - wczę - ta!... O - tóż o - ne!.. Jak bie - dacz - ki za - smu -

M. - co - ne... Pójdź - cie, pójdź - cie wes - przeć mnie!

Jak bie - dacz - ki za - smu - co - ne.

Jak bie - dacz - ki za - smu - co - ne.

Pójdź - cie do nas, pójdź - cie wraz! więc

Więc się ka - żdy ja - sno do - - -

ka - - - - żdy ja - - - - - sno do - wie

nas! a więc ka - żdy ja - sno do - wie

- wie. a więc ka - żdy ja - sno do - wie

Więc się ka - żdy ja - sno do - wie, ja - - - - - sno do - wie

się. Zkąd i od - kąd w Ka - li - no wie, Dwór się stra - sznym dwo - rem zwie!

się.

się. Zkąd i od - kąd w Ka - li - no wie, Dwór się stra - sznym dwo - rem zwie!

się.

Miecznik.

Przed

Andantino.

M. sto - ma lat, Mój za - ny dziad Zbu - do - wać ten roz - ka - zał dwór, I dzie - wczę kwiat, Za - ślu - bił rad, A

Andantino.

M. Bóg im dał dzie - więć cór! Naj - pierwsza z róż, Gdy wzrosła już, Gdy

pp A Bóg im dał aż dzie - więć cór!

pp A Bóg im dał aż dzie - więć cór!

Hanna.

M. po - wab gło - szo - no jej, Po - ja - wił się mło - dzian tuż, i cóż? I wnet za - ko - chał się w niej!

Miecznik.

Za tam - tą trzy Ho - ze jak skry; Więc młodzież

wnet za - ko - chał się w niej!

wnet za - ko - chał się w niej!

Jadwiga.

M. wraz z są - siedzkich strzech Wkonku - ry grzmi... Za - jeż - dża... i? I o - że - ni - ło się

I. trzech... W ta - ki to ślad, Przez kil - ka

I o - że - ni - - ło się ich trzech....

I o - że - ni - - ło się ich trzech....

M. lat, Za zię_ciem zja_ _wiał się tu zięć, Aż za_cny dziad Wy_pra_wił

Hanna. Naj _ młod_szych dziewczą_tek pięć.

Jadwiga. Naj _ młod_szych dziewczą_tek pięć.

M. w świat...

Dziewczą_tek pięć, dziewczą tek

Dziewczą_tek pięć, dziewczą_tek

Più mosso.

M. Lecz gdy tu hu cznie We_se_la grzmiały, W ko_ło ka_du_cznie Pan_ny sta

pięć.

pięć.

Più mosso.

M. rza_ły; Więc ma_tki, cio_cie, W pró_żnym kło_po_cie, W da_rem_nej

M. zło_ści Cze_ka_jąc go_ści, Gdy wciąż we_se_la dom ich mi_ja_ły, Dwór me_go

M. dziad_ka Stra_ _sznym, stra_ _szhym prze_zwa_ły!

Dwór ten stra_ _

Dwór ten stra_ _

Dwór ten stra_ _

_sznym prze_zwa_ _ły!

_sznym prze_zwa_ _ły!

_sznym prze_zwa_ _ły

_sznym dwór prze_zwa_ _ły!

Miecznik. (do Cześnikowej)

Ej! nie słu_sznie w pa_ni mo_wie Ka_żdy z nich był ni_by

sf *p*

Stefan.

Zkąd się dwór ten stra_sznym zo_wie, Stry_je_necz_ko, wie_my

Zbigniew.

tchórz! Zkąd się dwór ten stra_sznym zo_wie, Stry_je_necz_ko, wie_my

fp

Miecznik.

już! I tak stra_sznym bę_dzie wciąż! Bo_ska

Zb. już!

M. wo_la!... wa_sza chęć... Patrz Ja_dwi_siu, to twój mąż! Han_no, to mój dru_gi

f *f* *fp*

Ped. *

Allegro.

M. zięć!

CHÓR. Zły sam, kto im ży_czy źle!

Wi_wat! wi_wat! pa_ry dwie! _____ te pa_ry dwie!

Zły sam, kto im ży_czy źle!

Wi_wat! wi_wat! pa_ry dwie! _____ te pa_ry dwie, hej!

Tempo primitivo.

Hanna. (do Stefana)

Jak_że bę_dzie pa_nie bra_cie, Gdzie wasz nie_za_le_żny

Jadwiga. (do Zbigniewa)

Jak_że bę_dzie pa_nie bra_cie, Gdzie wasz nie_za_le_żny

Tempo primitivo.

p

B. stan! Toć nie_wia_sty w wa_szej cha_cie! A gdzież ta_ki pię_kny

J. stan! A gdzież ta_ki pię_kny

Un poco più mosso.

H. plan! Nie tak! nie tak, słuszność ma_cie, Zoj_ców rodzin bierzcie wzór! Bę_dą żo_ny w waszej

J. plan! Nie tak! nie tak, słuszność ma_cie, Zoj_ców rodzin bierzcie wzór! Bę_dą żo_ny w waszej

St. D. Nie tak! nie tak, pa_nie bra_cie, Zoj_ców rodzin bierzmy / bierzcie wzór! Bę_dą żo_ny w naszej / w waszej

M. Mac. Nie tak! nie tak, pa_nie bra_cie, Zoj_ców rodzin bierzcie wzór! Bę_dą żo_ny w waszej

Zb. Sk. Nie tak! nie tak, pa_nie bra_cie, Zoj_ców rodzin bierzmy / bierzcie wzór! Bę_dą żo_ny w naszej / w waszej

Nie tak! nie tak, słuszność ma_cie, Zoj_ców rodzin bierzcie wzór! Bę_dą żo_ny w waszej

Nie tak! nie tak, słuszność ma_cie, Zoj_ców rodzin bierzcie wzór! Bę_dą żo_ny w waszej

Nie tak! nie tak, słuszność ma_cie, Zoj_ców rodzin bierzcie wzór! Bę_dą żo_ny w waszej

Un poco più mosso.

H. chacie, Nie_chaj ży_je stra_szny dwór!

J. chacie, Nie_chaj ży_je stra_szny dwór!

St. D. chacie, Nie_chaj ży_je stra_szny dwór!

M. Mac. chacie, Nie_chaj ży_je stra_szny dwór!

Zb. Sk. chacie, Nie_chaj ży_je stra_szny dwór!

cha_cie, Nie_chaj ży_je stra_szny dwór!

cha_cie, Nie_chaj ży_je stra_szny dwór!

cha_cie, Nie_chaj ży_je stra_szny dwór!

Fine.

Дозволено цензурою Варшава 4 Мая 1898 г. G. 2196 W. Gravé et impr. chez P. Jurgenson à Moscou.

Biblioteka

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA W ŁODZI

BUŁ
20000000632709

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
W ŁODZI

M 13094

TYLKO NA MIEJSCU

S. MONIUSZKO.

STRA… DWÓR

PAR… …EKSTEM

Cena R. 6 n.

„Rin Polski" Biblioteka
N. i. N-18

Nakład i własność KRZYŻANOWSKI
Warszawa. Gebethner i Wolff.
Kraków. G. Gebethner i Sp.